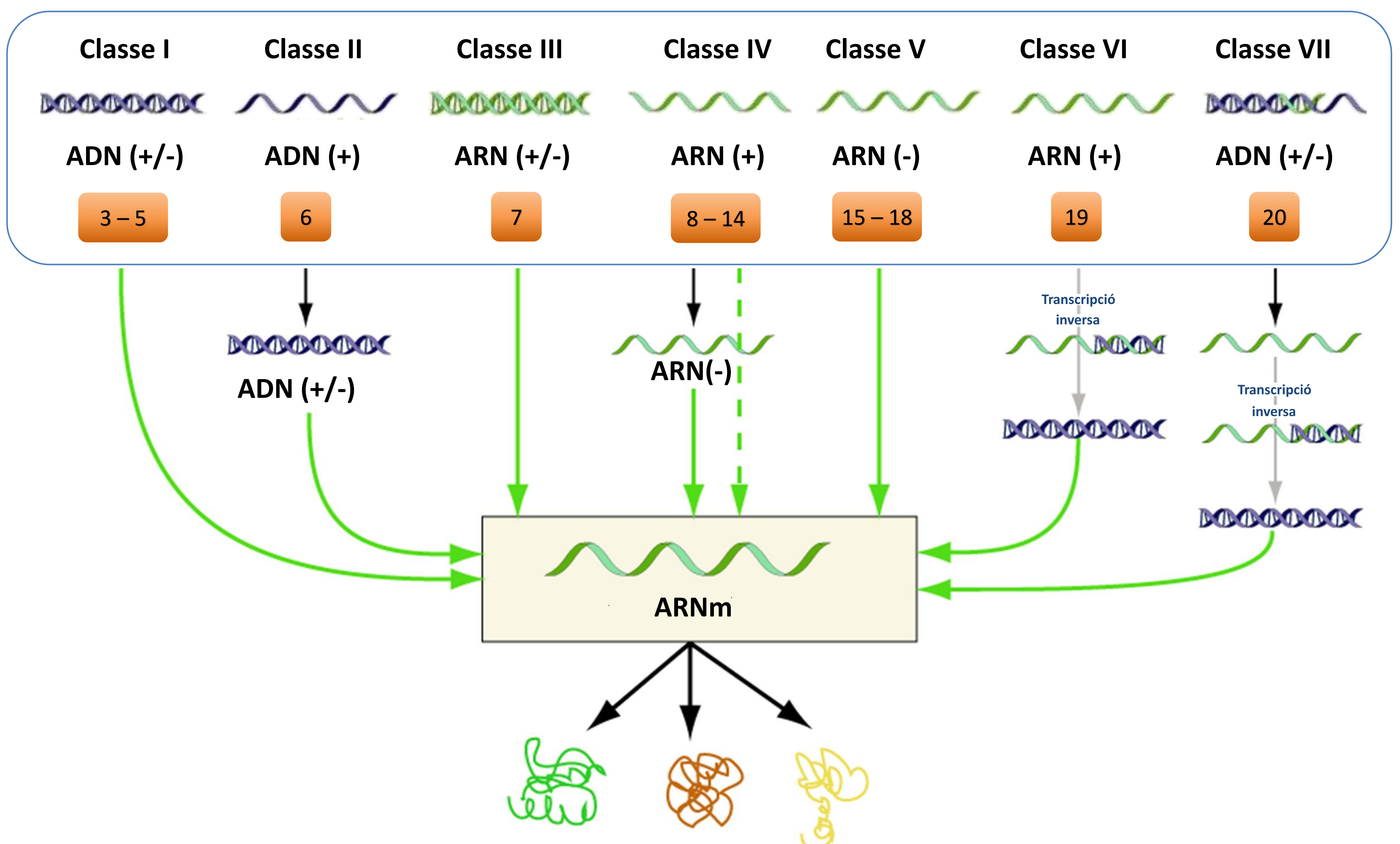

Material genètic present al viriò

Agustín Mayans Moncho, Aida Bonillo Catalán, Alba González Villar, Alba Sánchez Pozuelo, Alejandro Marzal García-Astillero, Alejandro Pérez López, Andrea Gutiérrez Olivert, Beatriz Márquez Carrasco, Belén Colomer Llópez, Belén Roger Baynat, Carlos Pascual March, Christian Sanjaime Sanz, Clara Izquierdo Jiménez, Claudia Martínez Alonso, Elena Fresquet Peláez, Ferran Ases Carbonell, Gorka Peña Mendizábal, Irene Boluda Luis, Javier López Bort, Jennifer Rubia García, Joel Dios Ortega, Juan Víctor Molner Polit, Julio Cruz Vila, Laia Personat Ortega, Laura Lozano Barretto, Lucía Gil López, Lucía Rubio López, Luz Escaleras Carrión, Marc Andrés Blasco, Marcos Pérez Suárez, Maria Bonafont Castells, María Lozano Rubio, María Roselló Simó, Marina Navarro Olmo, Marta Monfort Ventura, Miquel Amorós Bordonado, Mónica Segarra Pérez, Natalia Martínez Arellano, Néstor Llopis Ginesta, Paula Colomer Castelló, Paula Mompó Gisbert, Raquel Núñez Salcedo, Rocío Rojas Asensio, Santiago Pérez Marco, Sara Pla Fanjul, Tamara Martínez Ferriz, Vera Castilla Alises, Verónica García Sánchez, Víctor Giner Vidal, Víctor Nadal Martínez, Vinyet Jarén Tutusaus, Yago Julià Blasco i Yolanda García Arqué

Coordinació: Sergi Maicas Prieto (sergi.maicas@valencia.edu)

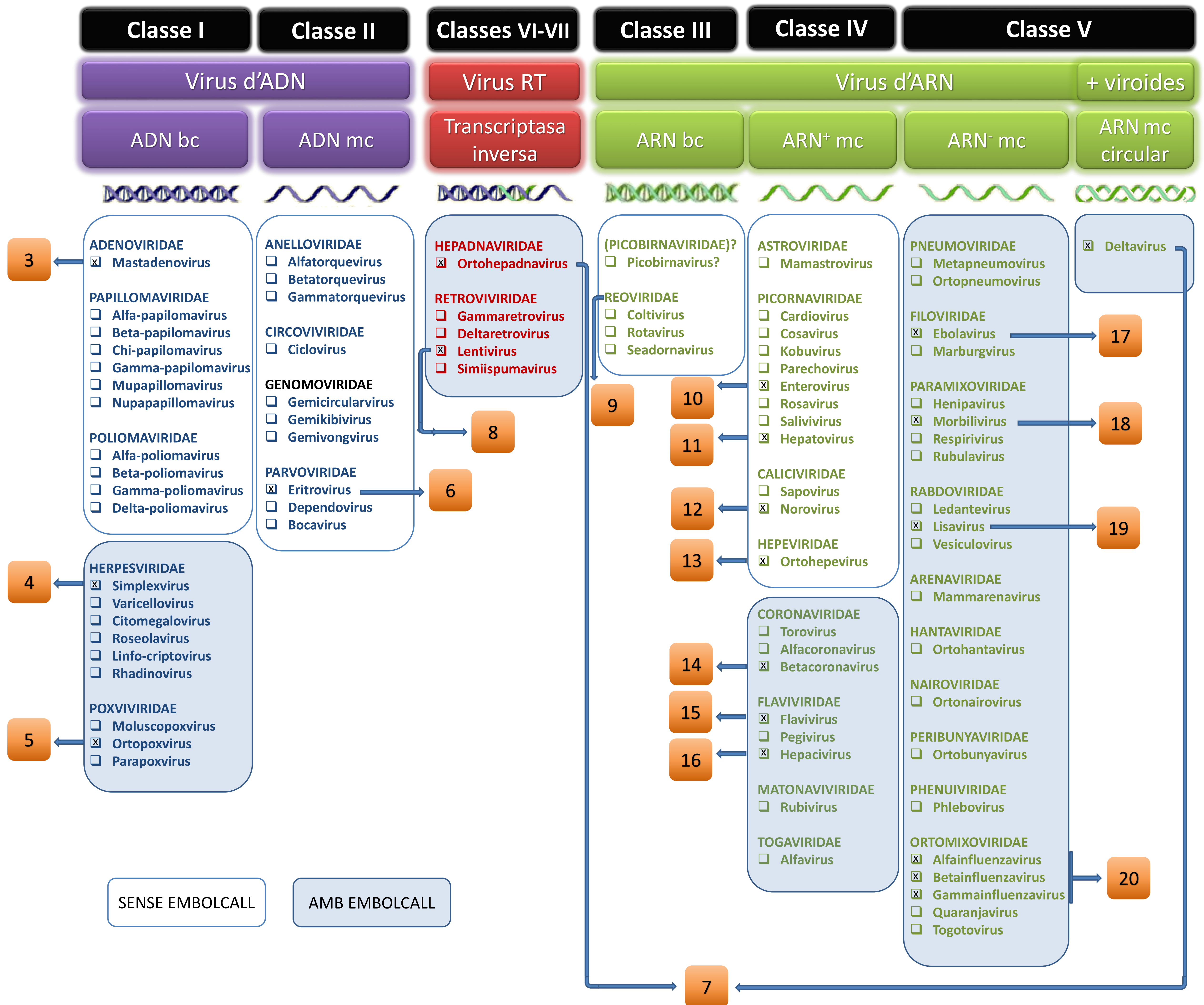

ELS VIRUS QUE INFECTEN ALS ÉSSERS HUMANS

2

Facultat de Ciències Biològiques

Aquesta col·lecció d'infografemes s'ha creat amb finalitat didàctica, sense ànim de lucre. Algunes de les imatges han estat modificades i traduïdes, especialment les originades per ViralZone/Swiss Institute of Bioinformatics. Consulteu a la coordinació abans de copiar o fotografiar, en tot o en part, aquesta exposició.

Agraïments per la correcció lingüística:

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
Servei de Llengües i Política Lingüística

ADENOVIRUS. CLASSE I (DNA bicatenari)

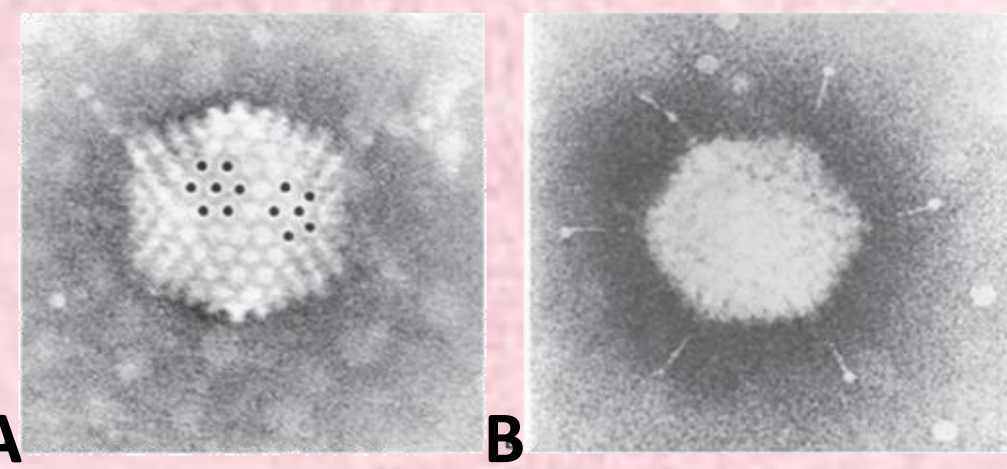
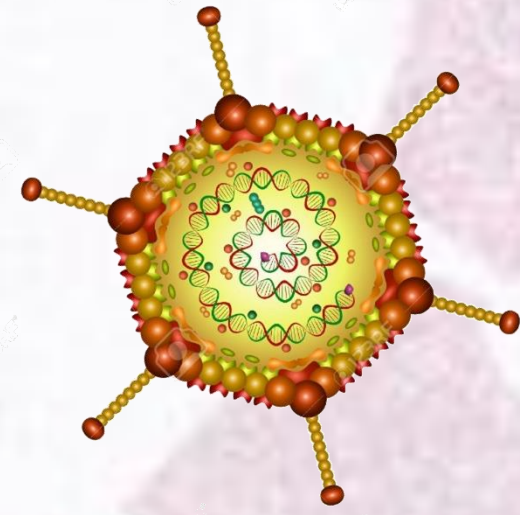

3

[Ø≈] Facultat de Ciències Biològiques

ESTRUCTURA

- 80-100 nm de diàmetre
- sense embolcall extern
- Forma icosaèdrica i isomètrica (i amb 16 costats)
- Format per:
  - Càpsida proteica amb 252 capsòmers (240 hexones i 12 pentones)
  - Nucli amb genoma de DNA viral i 4 proteïnes internes
  - Una estructura anomenada "fibra" o bases de pentosa (propri d'aquest virus)
- 60 tipus d'adenovirus humans

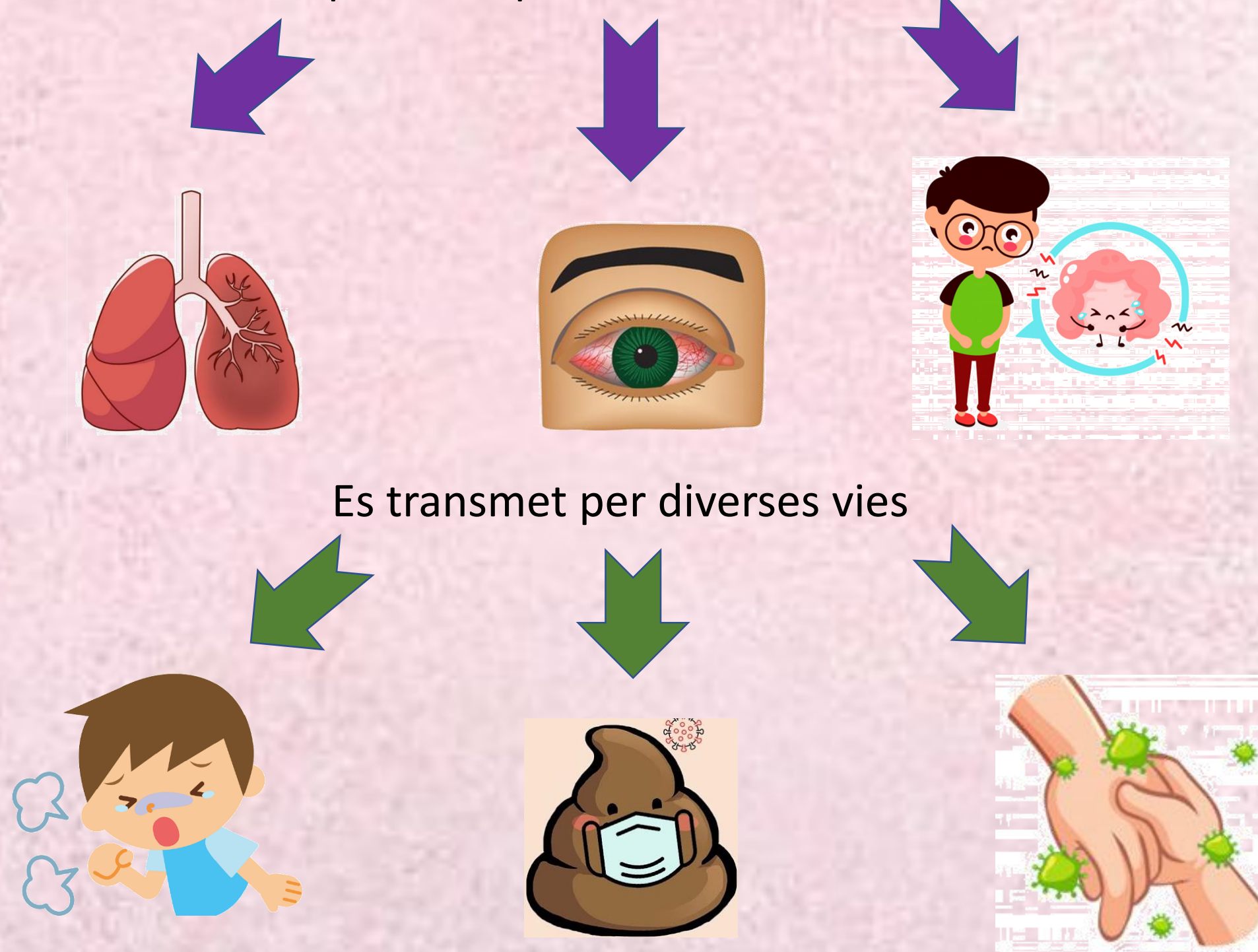

Fig A. Marcats amb punts un capsòmer d'hexona i altre de pentona

Fig B. S'observen les estructures de fibres

PATOGÈNESI I TRANSMISSIÓ

- Capaç de produir moltes malalties diferents
- Determinada pel serotipus de la soca vírica

Es transmet per diverses vies

MÈTODES DE DIAGNOSI

Segons la mostra i el pacient, les tècniques diagnòstiques es poden agrupar en:

- **Observació microscòpica:**
És una tècnica senzilla i de ràpida execució, encara que depenent de la qualitat de la mostra
- **Detecció i amplificació genòmica:**
El seu ús ha sigut molt limitat per la relació entre el cost de l'anàlisi i el profit terapèutic que d'ell es dedueix
- **Aïllament per cultiu:**
  - Es considera la prova definitiva per a demostrar la presència d'adenovirus en una determinada mostra a causa de la seua gran especificitat
  - Mitjançant tincions convencionals, és possible observar una granulació regular intranuclear

+ Informació!!!

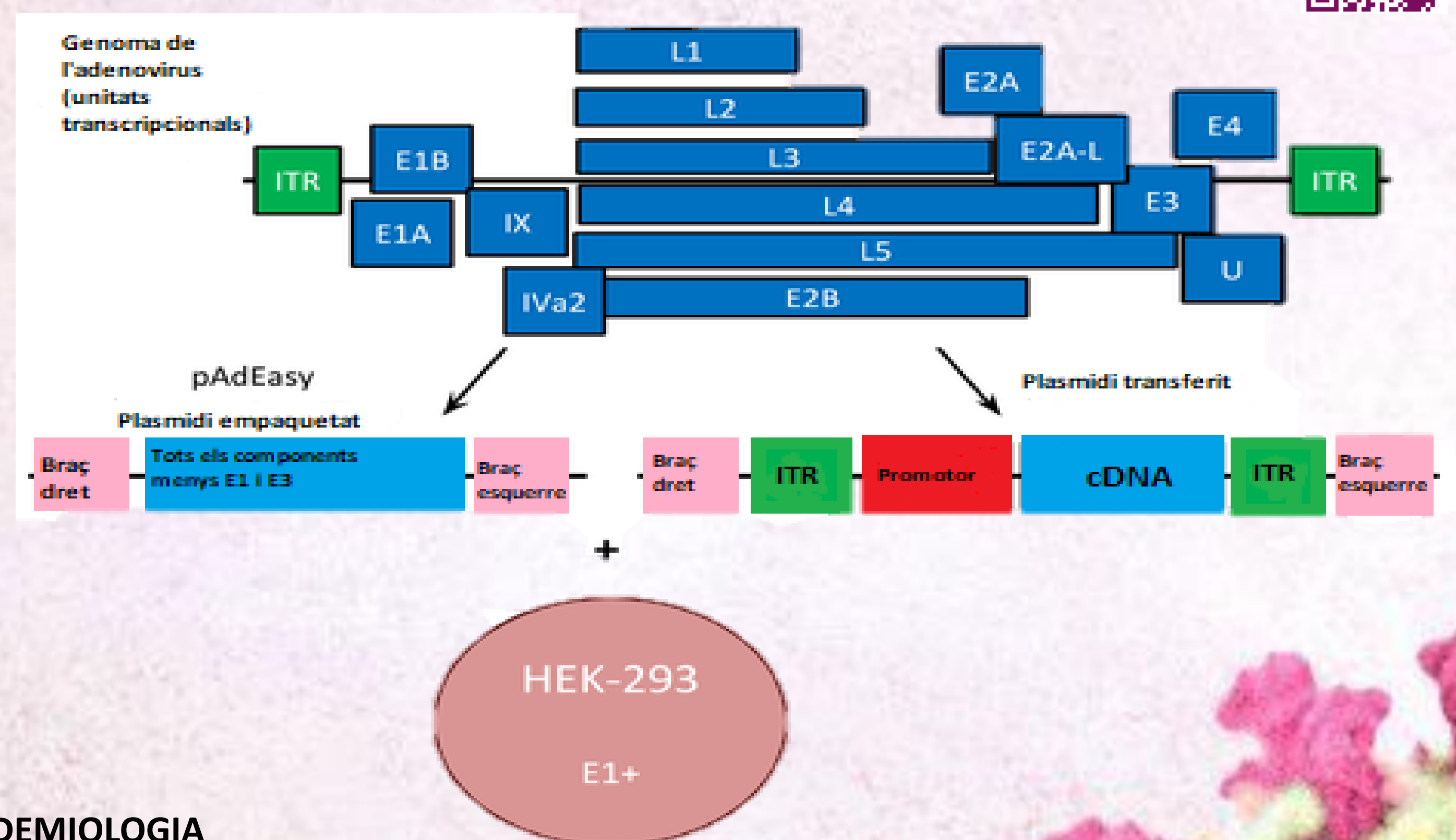
GENOMA

Família Adenoviridae

- Molècula lineal de 30-36 Kb amb múltiples transcripcions molt empalmades
- En cada extrem del genoma té repetició terminal invertida (**RTI**) de 30-371 pb
- Els gens es divideixen en transcripcions primerenques (**E1-4**), que són les principals responsables de la regulació de la transcripció viral, la replicació i la infectivitat, mentre que les regions de transcripció tardana (**L1-L5**) estan involucrades en la codificació i assemblatge de la càpsida viral
- L'adenovirus recombinant té dos gens eliminats: **E1 i E3**.

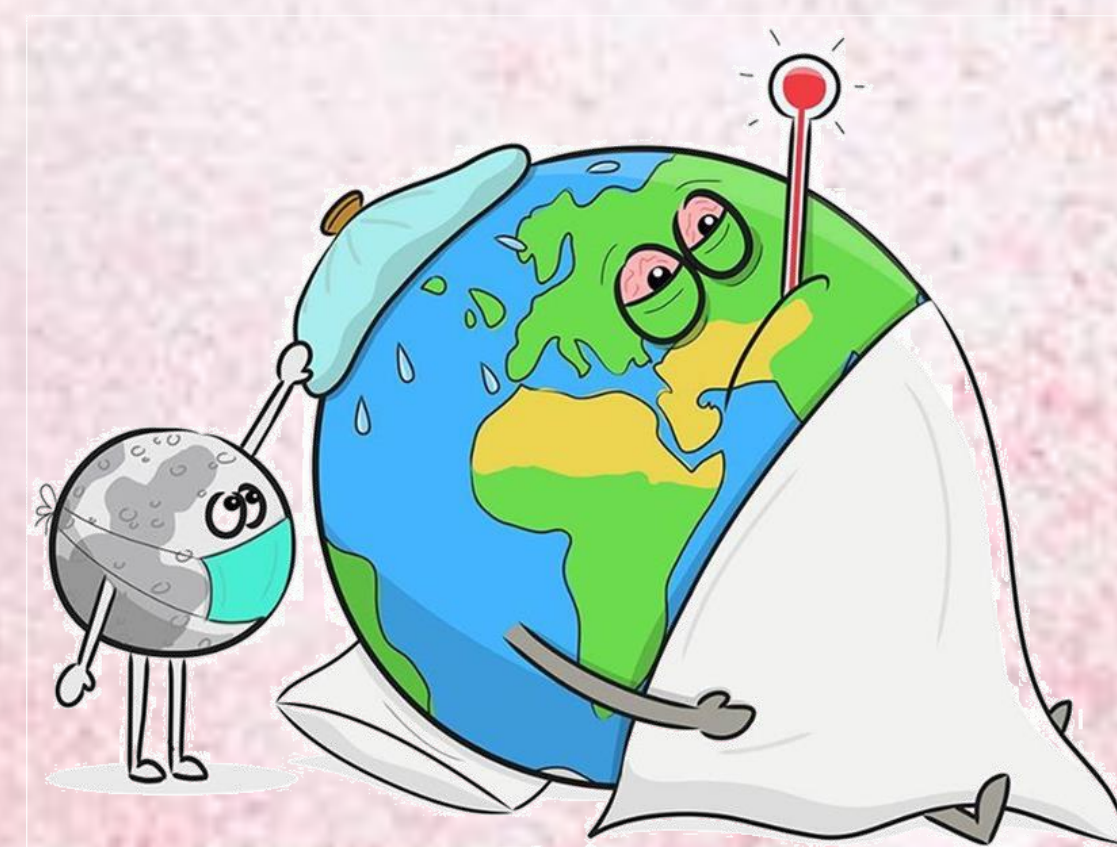

I si vols saber més ...

EPIDEMIOLOGIA

S'han fet diferents estudis sobre la prevalença que tenen alguns serotipus i les variants que existeixen segons la regió geogràfica i s'ha observat que este virus té un gran potencial per a crear noves soques

TRACTAMENT

No hi ha tractament específic per al virus, únicament es tracten els símptomes i les complicacions de la infecció a les malalties greus

POBLACIÓ DE RISC:

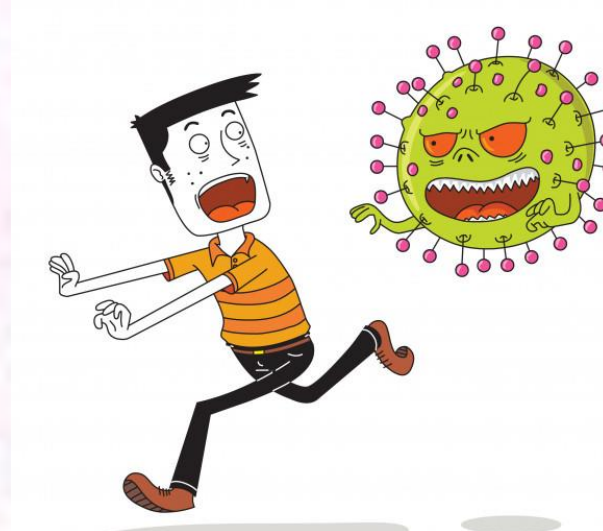
Principalment xiquets (80%) i persones immunodeprimides

TERAPIA DE SUSTITUCIÓ GÈNICA:

S'han utilitzat en aplicacions de transmissió de gens per al tractament de diverses malalties humanes, incloses immunodeficiències, fibrosi quística i, fins i tot, per al càncer

VACUNES ADENOVIRUS-BASADES:

També s'utilitzen com a vector de vacunes ja que indueixen respostes immunitàries tant innates com adaptatives

CLASSE I. VIRUS DE L'HERPES SIMPLE (VHS) (ADN bicatenari)

Família **Herpesviridae**, subfamília **Alphaherpesvirinae**, gènere **Simplexvirus**. 8 VHS infecten als éssers humans, però ens centrem en els més típics: VHS-1 i VHS-2

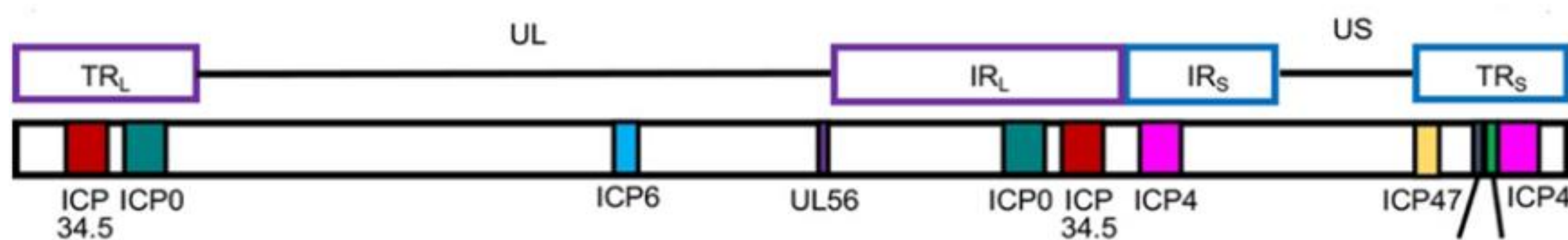
GENOMA

2 segments: llarg (UL) i curt (US)

60-120 gens que codifiquen per a almenys 100 proteïnes diferents

Més de 35 polipèptids involucrats en la formació de l'estructura del virus

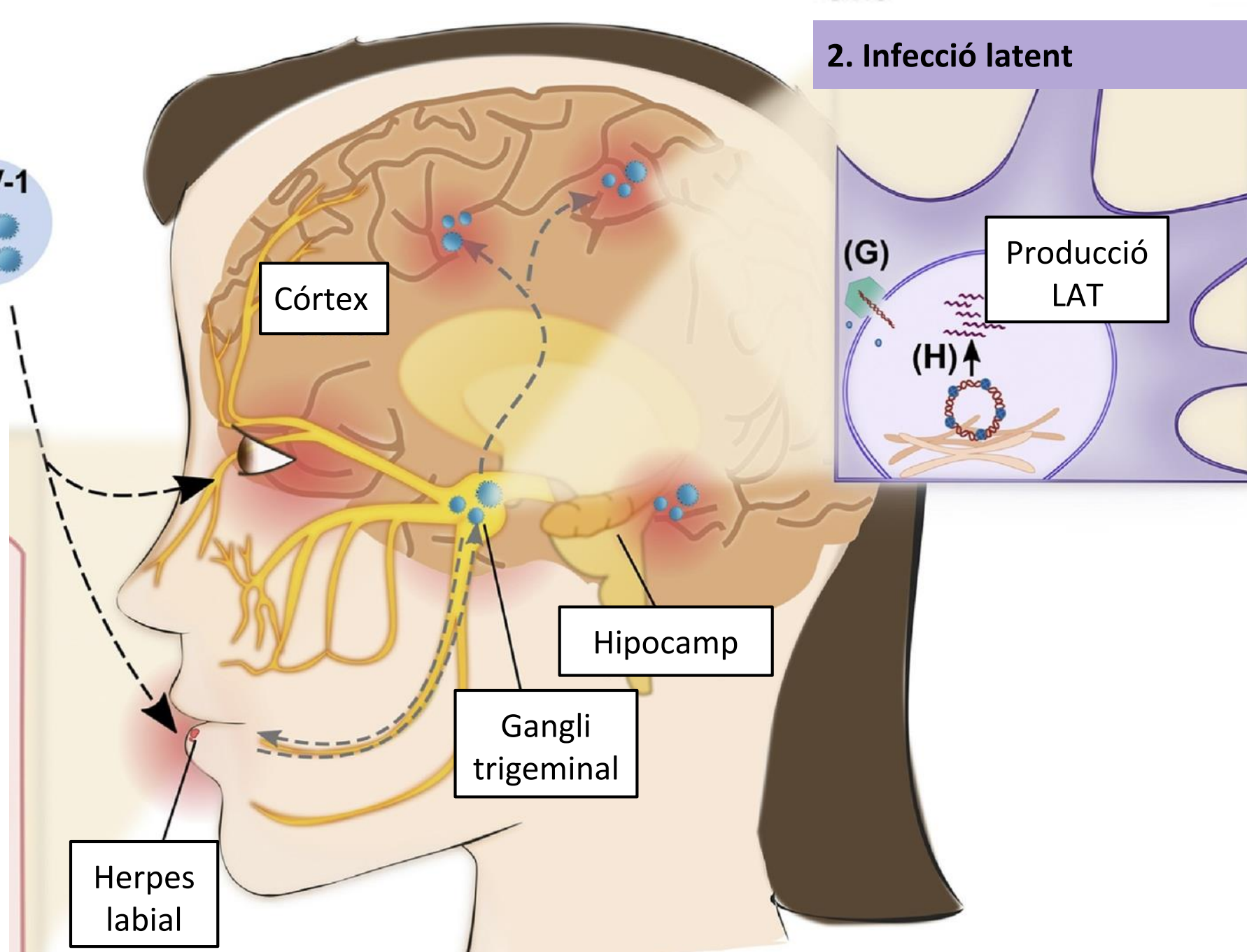
No menys de 10 formen part de l'embolcall viral

Cicle infecció VHS

- Genoma víric
- Virus de l'herpes simple tipus 1
- Transcrit associat a la latència (LAT)

2. Infecció latent

Infecció

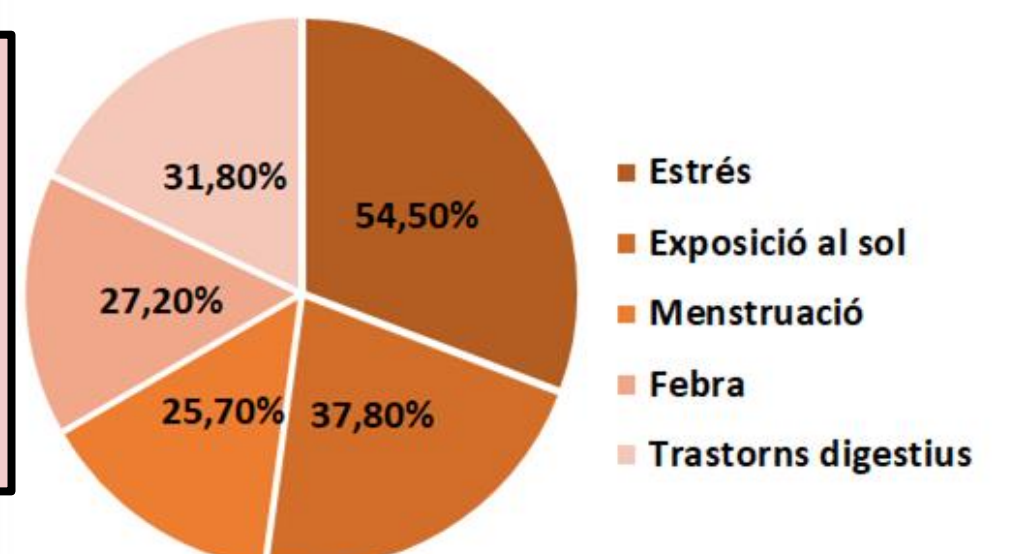
Latència

Reactivació

El VHS penetra al cos a través de la pell o de les superfícies mucoses on inicia la replicació. Indueix a les cèl·lules epitelials a fusionar-se, fent que es desprenguen i formen bombolles plenes de líquid que contenen deixalles cel·lulars, cèl·lules inflamatòries i virions progenie

Després de la infecció, envaeix la terminació nerviosa i es transporta als ganglis on entra en latència (estat d'absència de replicació)

VHS passa a través de l'axó nerviós de nou cap a la terminació nerviosa per a recomençar la infecció. **Causes:**

MORFOLOGIA

Nucli electrodens que conté el genoma

Càpsida nucleica envoltada per un embolcall lipoproteic la part lipídica del qual deriva de la membrana nuclear de la cèl·lula infectada

Glicoproteïnes en la part externa que s'uneixen als receptors de l'amfitrió i faciliten l'entrada dels virus

PATOGÈNESI

Vídeo explicatiu

VHS-1

TRANSMISSIÓ

VHS-2

Contacte amb lesions i fluids corporals

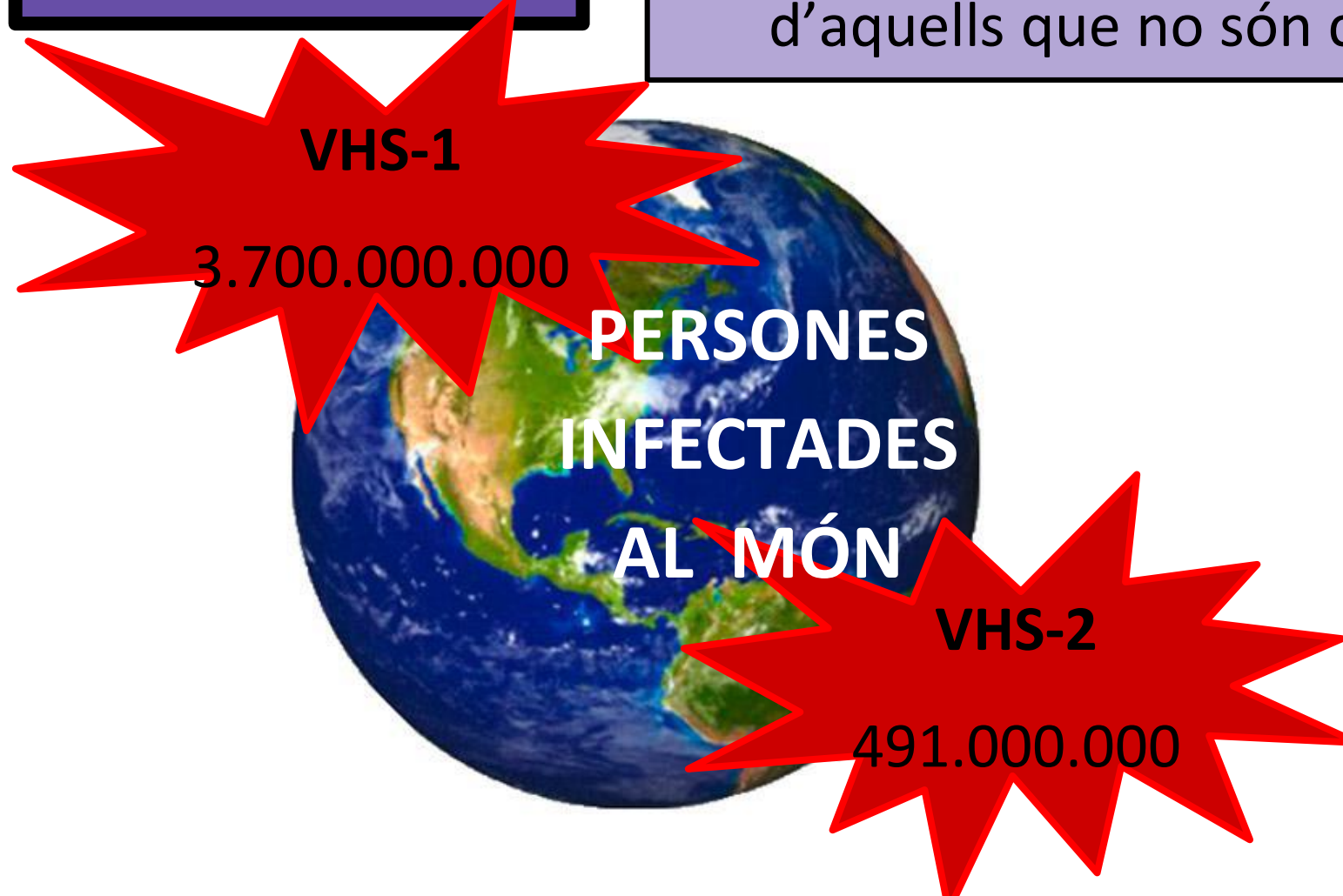
Transmissió sexual a través del contacte pell-pell

Principalment per contacte oral, encara que també per transmissió sexual

Infecció al néixer per mare infectada als genitals

EPIDEMIOLOGIA

La major part de la transmissió del VHS es produeix a partir d'aquells que no són conscients que estan infectats

Taula 1. Distribució dels pacients amb herpes simple segons edat, sexe i color de pell

		Freqüència	
		No.	%
Edat	Menors 20	6	12,6
	20-44	51	77,2
	45 i més	9	13,6
Sexe	Femení	40	60,6
	Masculí	26	39,4
Color	Blanca	53	80,3
	No blanca	13	19,7
	Total	N=66	100
* Edat mitjana = 34,68		Desviació estàndard = 12,68	

Estudi citològic → Detecció cèl·lules gegants multinucleades

Cultiu viral

Examen físic → Identificació bombolles

Detecció antigens/anticossos

Diagnosi molecular → PCR

TRACTAMENTS

Tractaments supressius

Derivats de nucleòsids com l'Acyclovir o el Ganciclovir que inactiven el DNA viral

Vacunes

No hi ha cap vacuna eficaç

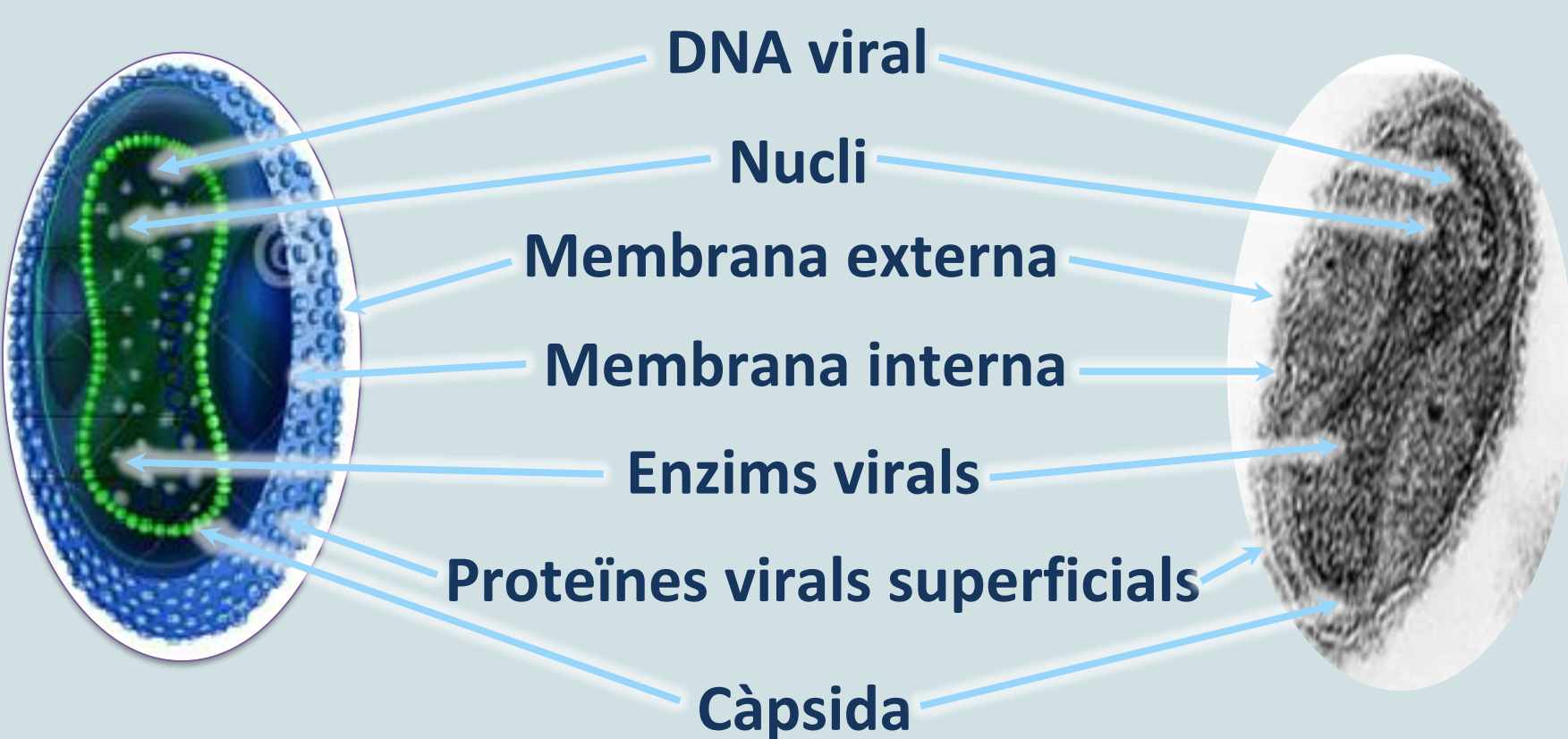
VEROLA. CLASSE I (DNA bicatenari)

5

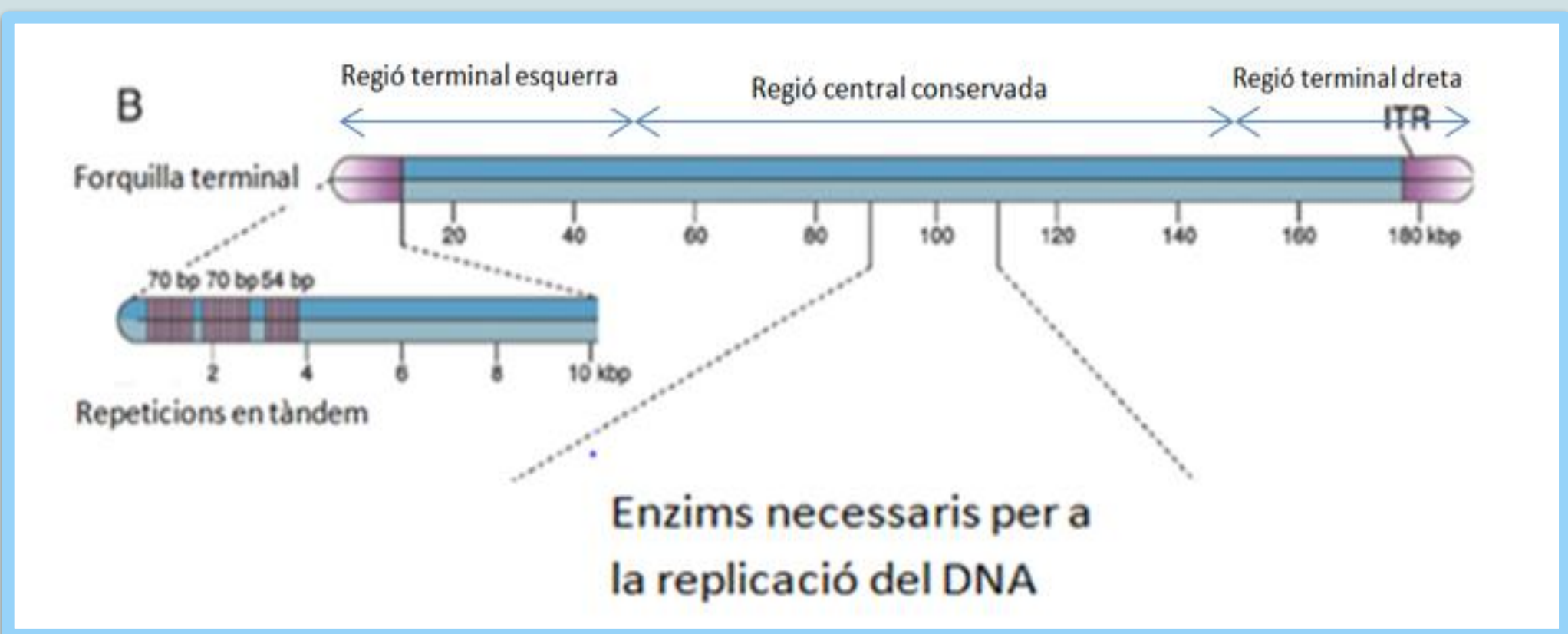
Facultat de Ciències Biològiques

MORFOLOGIA

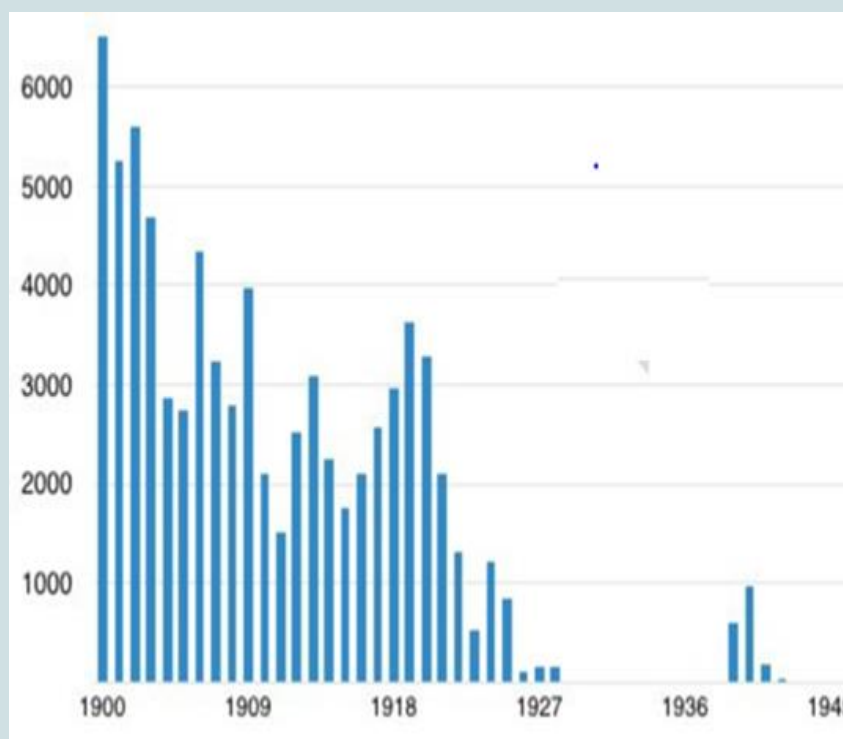
Gènere *Orthopoxvirus*
Família *Poxviridae*

GENOMA

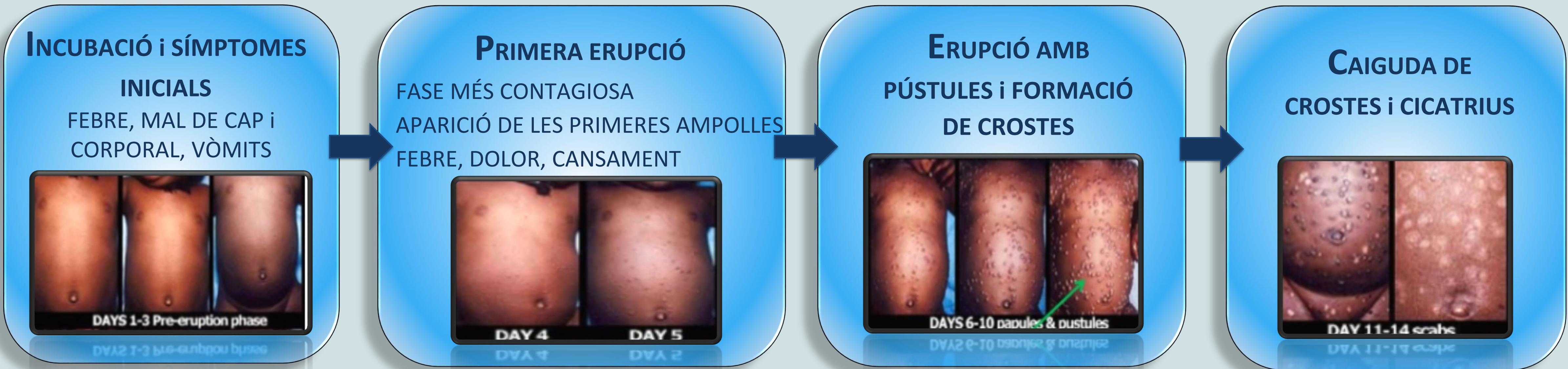

Doble cadena d'ADN que pot arribar a codificar més de 200 proteïnes. El seu contingut en G + C és del 36%. Els *Poxvirus* es repliquen a nivell del citoplasma de la cèl·lula amfitrió infectada i no pas al nucli

Nombre de morts provocades per la verola des de 1900 fins a l'actualitat

PATOGENÈSI

MÈTODES DE DIAGNOSI

- Signes i símptomes clínics del pacient
- Diferenciar els símptomes d'altres malalties

Mètodes eficaços i definitius de diagnòstic:

1. Observacions i proves cutànies de les lesions

2. Anàlisi de sang

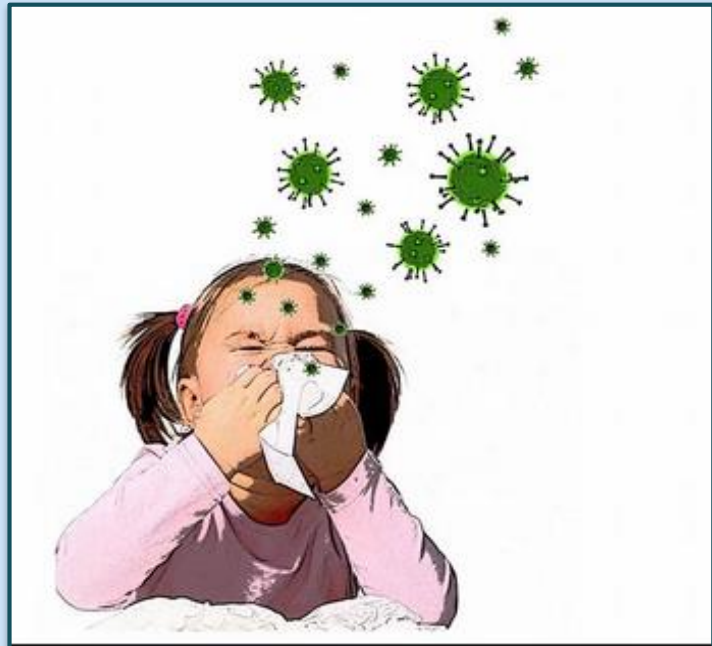
TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

- PROPAGACIÓ

Mitjançant gotícules provinents de les fosses nasals, orals i faríngies

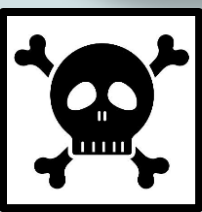
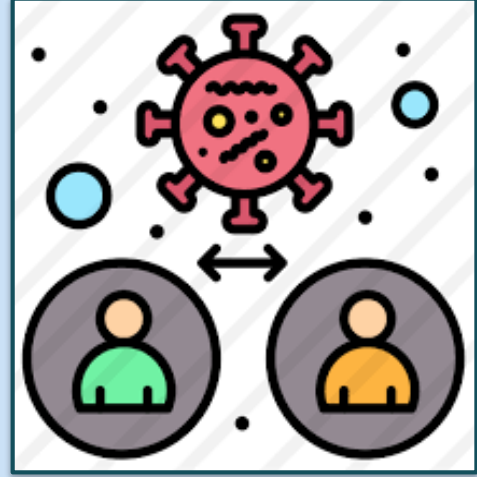
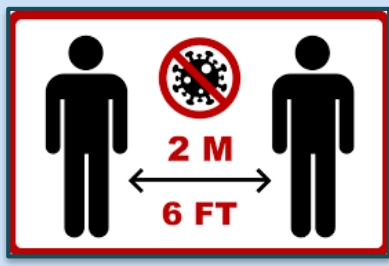

- TRANSMISSIÓ

- CONTAGI

Contacte proper a menys de dos metres de la persona infectada

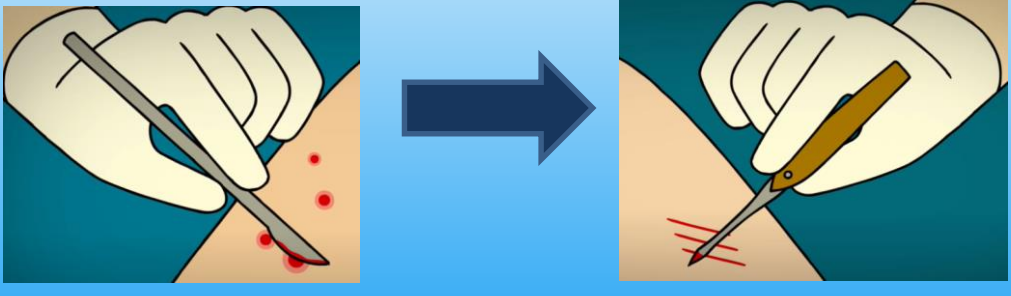

Malaltia amb una elevada taxa de mortalitat, al voltant de 30 %

VARIOLACIÓ

Restes de cicatrius d'humans infectats

VACUNES DE 2ª GENERACIÓ:

Aïllats clonals de *Vaccinia virus* (VACV) comparades en paral·lel

VACUNES DE 4ª GENERACIÓ:

Delecions/insercions que interfereixen en gens immunomoduladors virals

1022

1796

1880

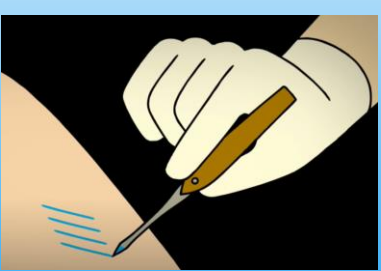
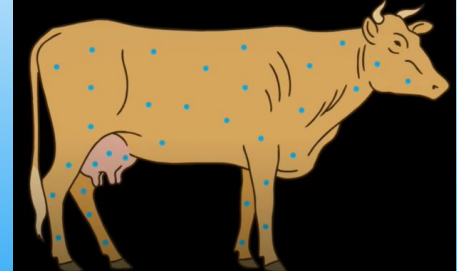
1993

Evolució de la verola al món, fins a l'erradicació

VACUNES 1ª GENERACIÓ:

Inoculació de lesions de verola bovina (VACV)

VACUNES DE 3ª GENERACIÓ:

Es fa passar VACV per molts llinatges:

- Imvamex/Imvamun
- LC16m8

Sabies que...???

Moltes soques atenuades de *Vaccinia virus* s'usen actualment per a generar vacunes per a altres patologies. Un exemple recent és la candidata a vacuna contra la covid-19 del Centro Nacional de Biotecnología (CNB)

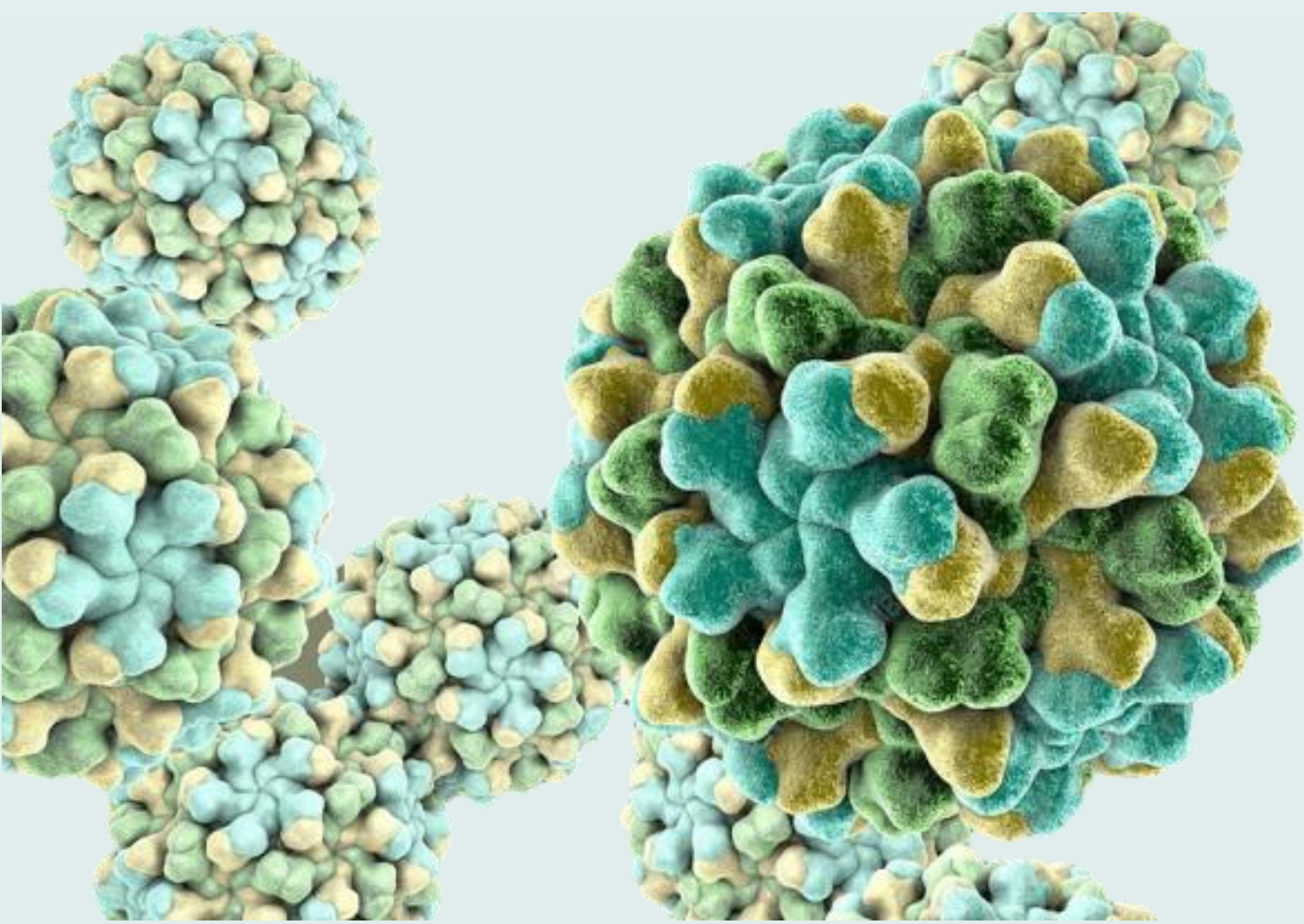
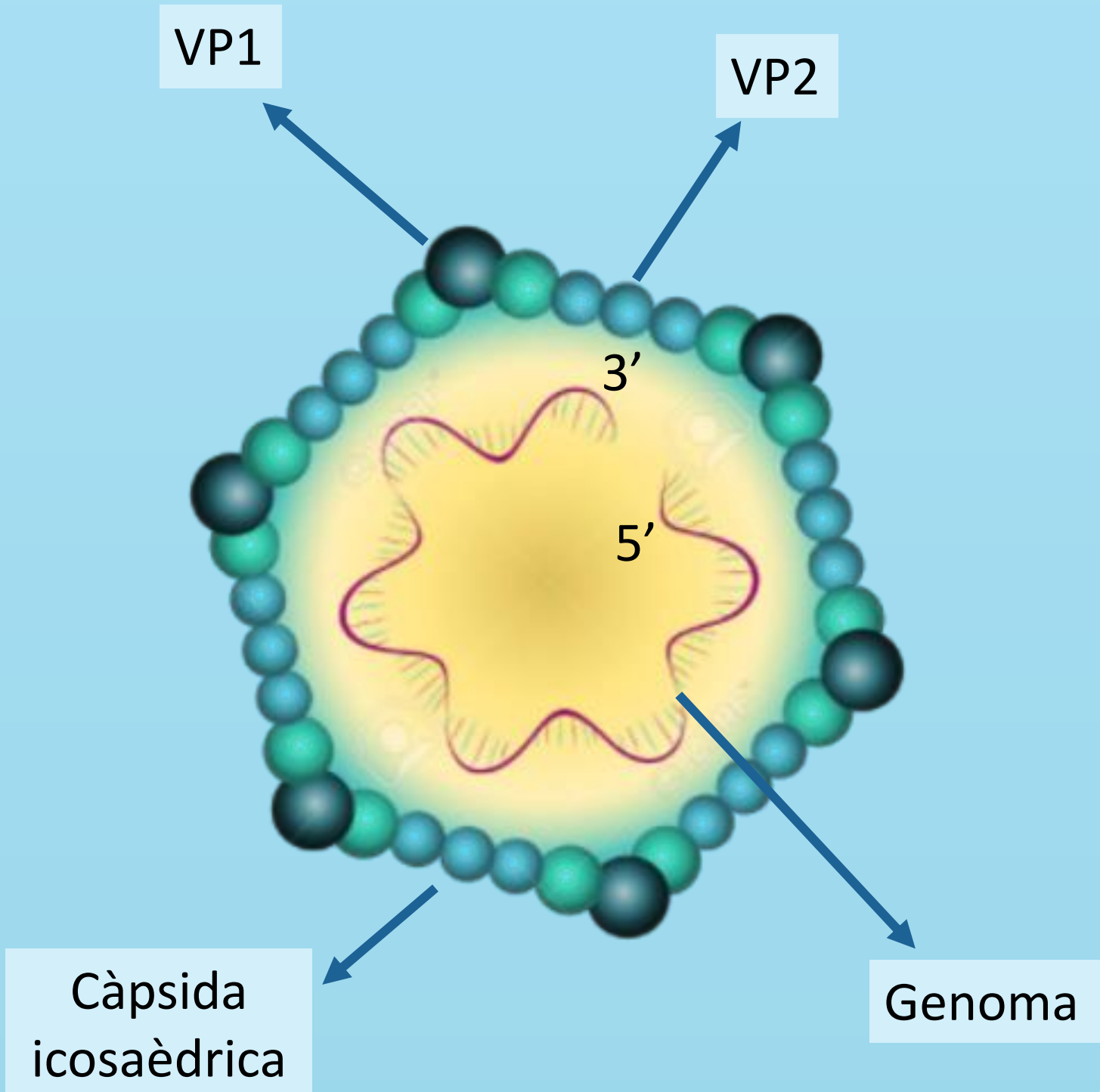

PARVOVIRUS (B19). CLASSE II (DNA monocatenari)

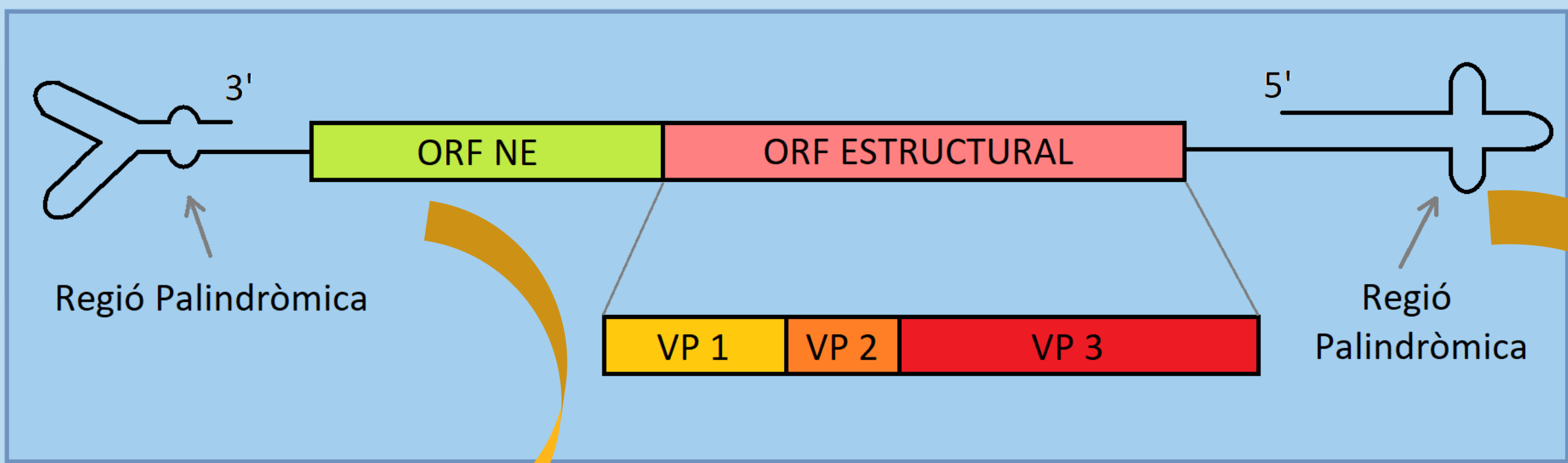
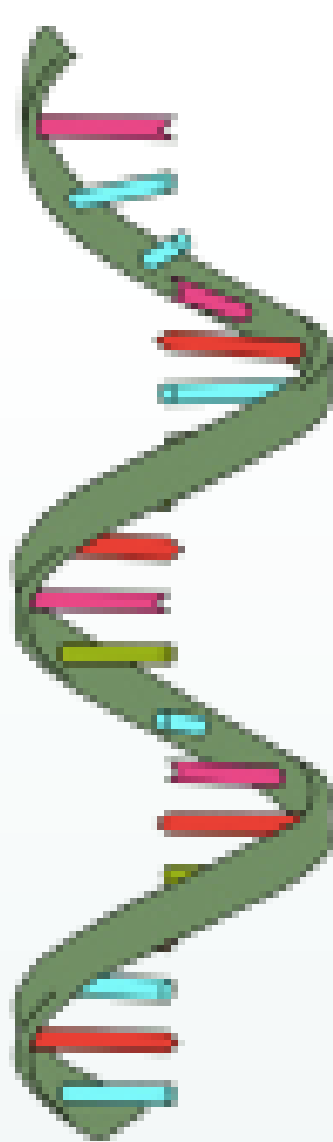
MORFOLOGIA

- Pertany a la família dels *Parvoviridae*
- Molt **menut** (18 – 26 nm)
- Proteïnes **estructurals**: VP1 i VP2 (90%)
- Absència d'espines prominents
- Superfície **llisa i arredonida**

GENOMA

- Cadena d'ADN **lineal**, d'uns 5.000 nucleòtids
- **Replicació autònoma** (sense col·laboració d'altres virus)
- Elevada **especificitat** en l'amfitrió
- Elevada taxa de mutacions: 10^{-4} substitucions nucleotídiques/any

ORF: seqüència d'ARN compresa entre un codó d'inici (AUG) de la traducció i un codó de terminació sense introns

Què és un palíndrom?
➡ **R-A-D-A-R** ⬅

MÈTODES DE DIAGNÒSI

Infecció Recent → Determinació d'IgM i IgG

Infecció Aguda → Reacció en Cadena de la Polimerasa (PCR)

Infecció en teixits → Antígens B-19 o DNA

TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

Epidèmies i brots

• Màxima incidència: entre hivern i primavera

Transmissió

• La infecció genera immunitat de per vida

PATOGÈNESI CLÍNICA

La malaltia es manifesta 1 o 2 setmanes després del contagi

Inici de la infecció...

Període d'incubació en dies: 6 → 18

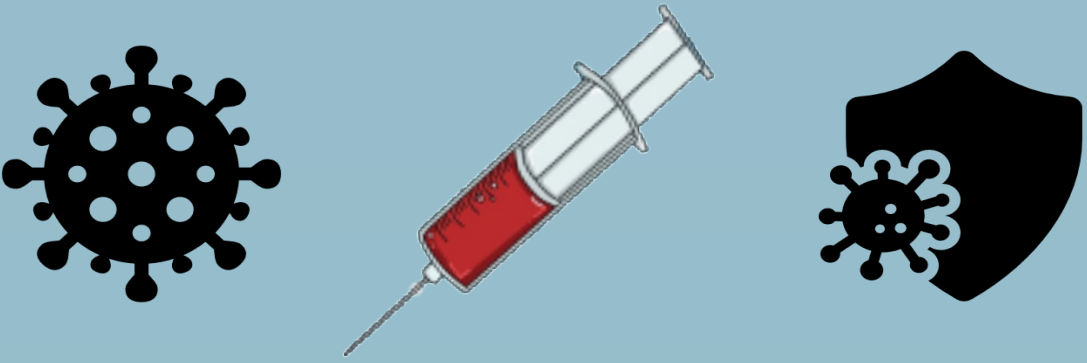
Simulació Parvovirus 1

Simulació Parvovirus 2

VACUNES

- No es disposa de teràpia antiviral específica
- El desenvolupament d'una vacuna específica es troba en etapa d'investigació

HEPATITIS B. CLASSE VII (DNA $\pm$) + RT

HEPATITIS D. VIRUSOIDE (RNA⁻ circular)

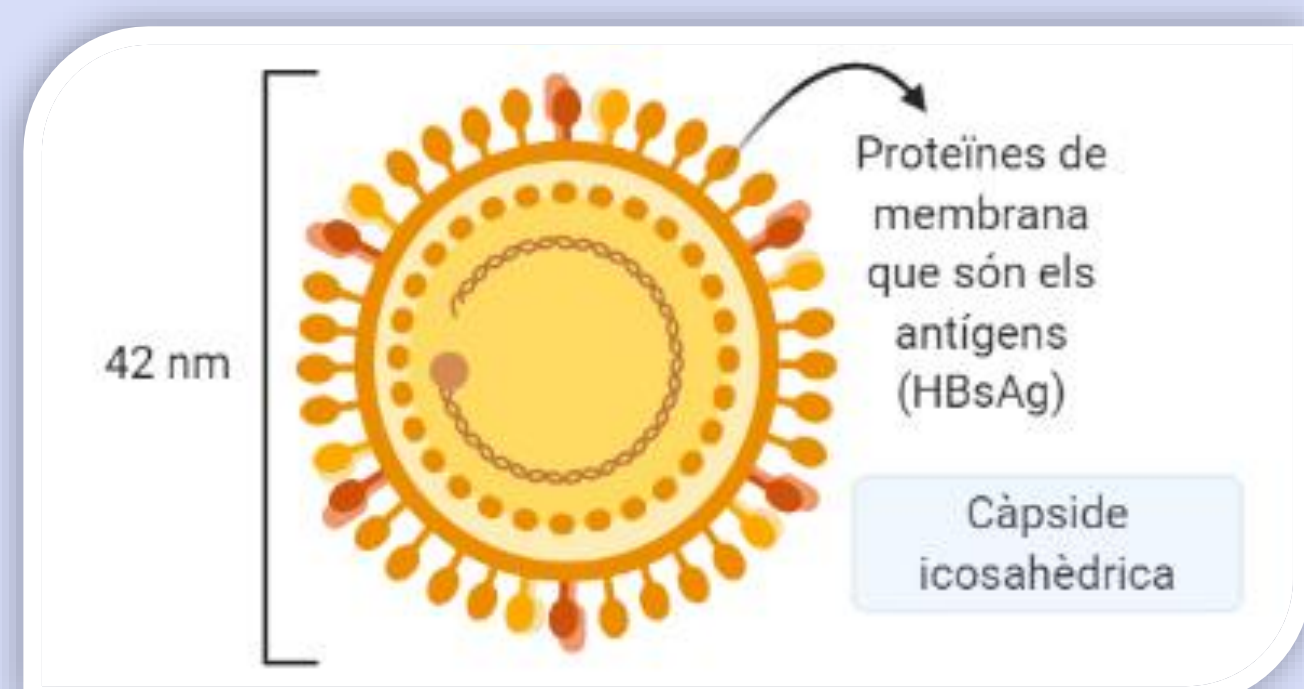
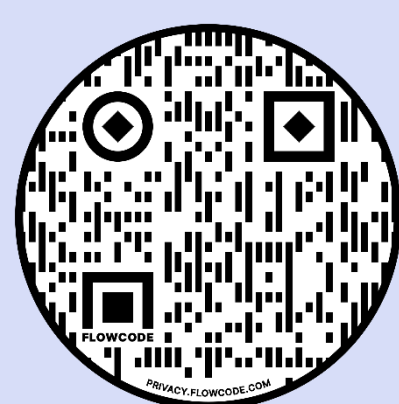

7

Facultat de Ciències Biològiques

Hepatitis B

Model 3D VHB

30 %

- de la població mundial mostra evidències de la infecció actual o passada

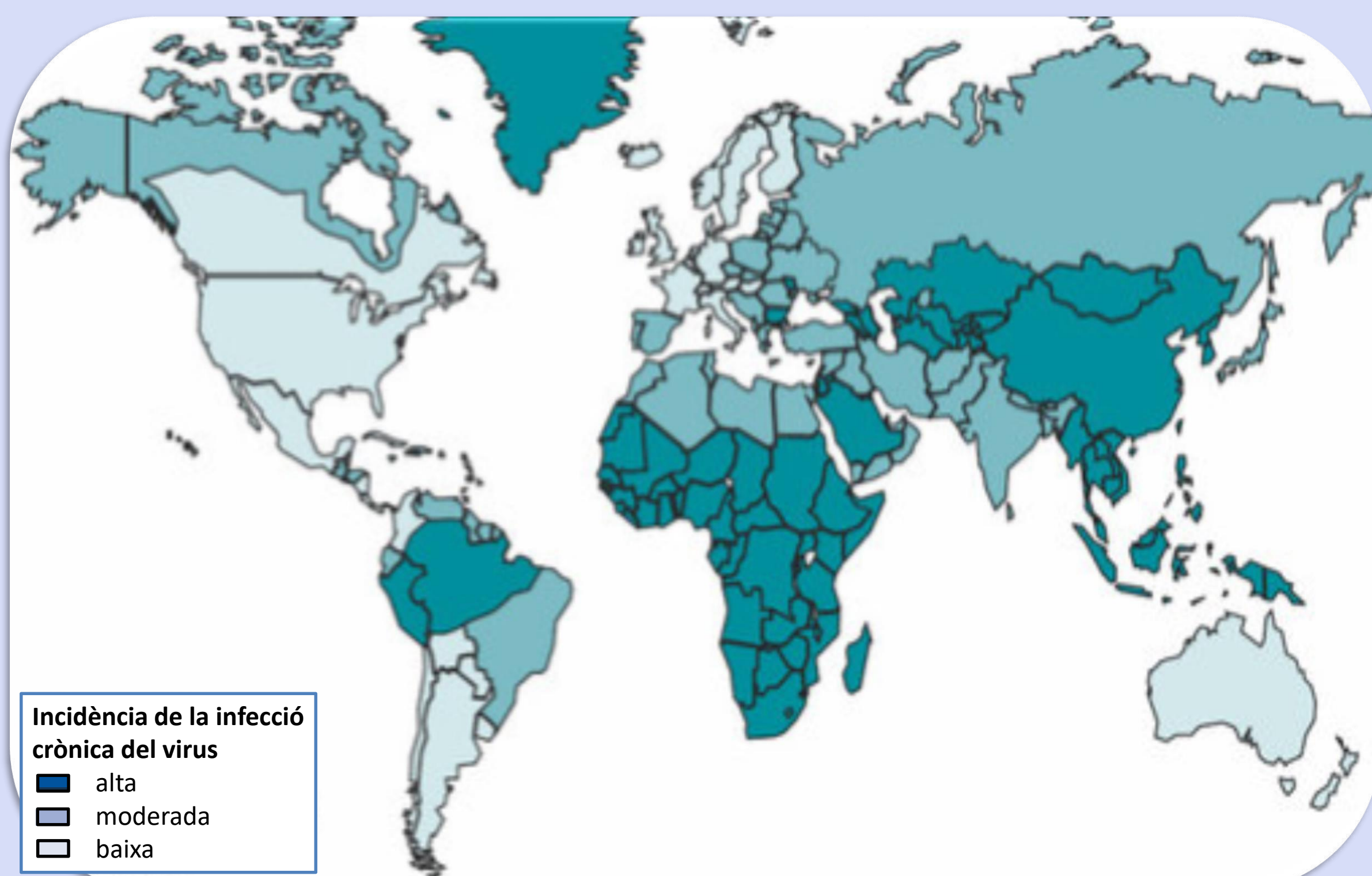
620.000

- Defuncions anuals relacionades amb el virus

4,5 milions

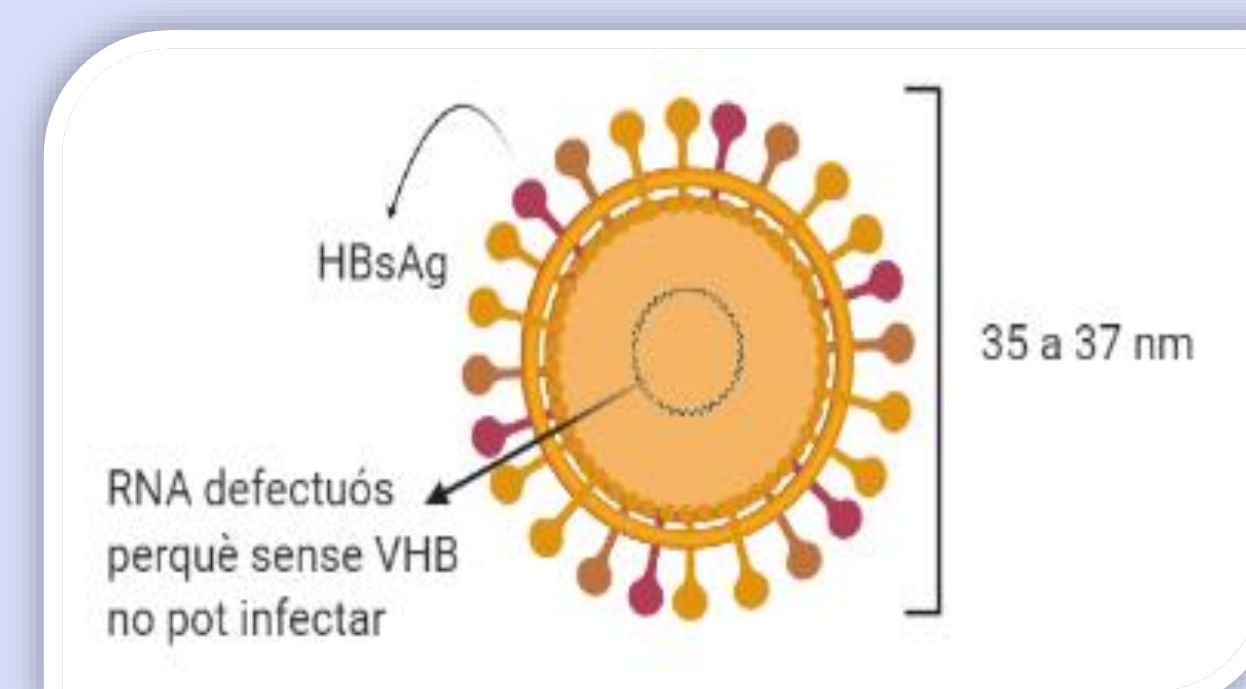
- Noves infeccions anuals

Incidència de la infecció crònica del virus

- alta
- moderada
- baixa

Hepatitis D

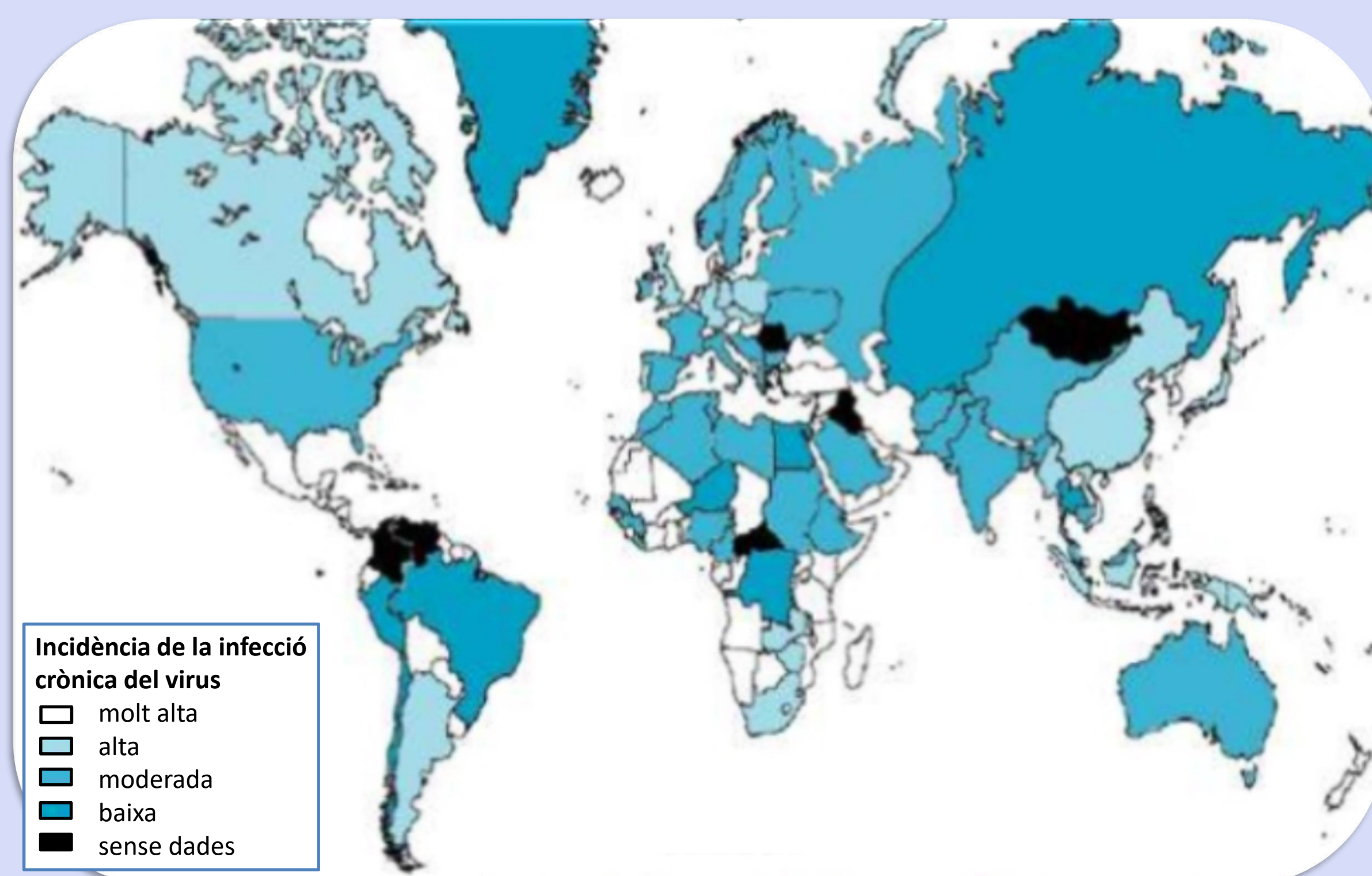
5 %

- de persones amb infecció crònica pel virus de la hepatitis B que també estan afectades pel de la D al món

15-20 milions

- Nombre estimat d'infectats pel virus a nivell mundial

Incidència de la infecció crònica del virus

- molt alta
- alta
- moderada
- baixa
- sense dades

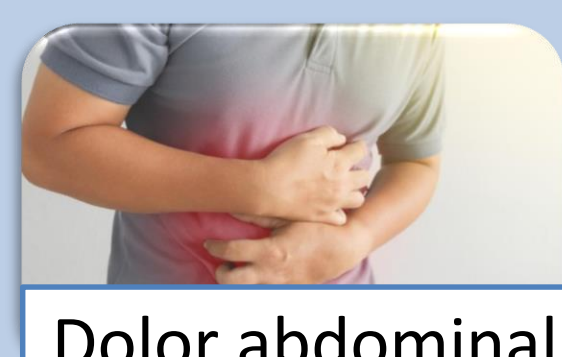
Distribució geogràfica mundial. Adaptat del Centre de Control i Infecció de Malalties d'Estats Units

PATOGÈNESI CLÍNICA

Apareix HBsAg, distintiu de la infecció

1-4 mesos després, apareixen símptomes

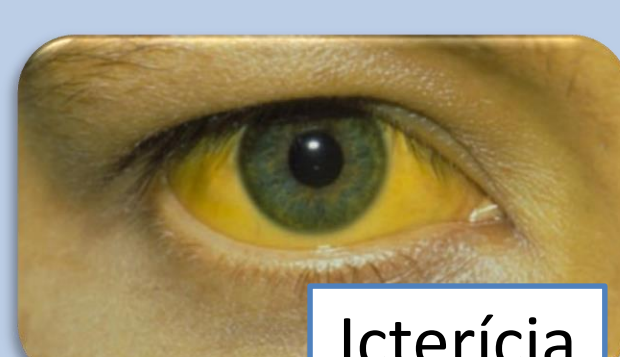
Proves analítiques per a trobar els antigens de la malaltia

Dolor abdominal

Febre

Icterícia

Vòmits

- HBsAg/HDsAg
- HBcAg/HDsAg → antigen que es troba en el nucli
- HBeAg/HDsAg → antigen que indica una alta proliferació vírica

TRANSMISSIÓ

Transmissió sexual

És la forma més estesa als països amb baix endemisme

Via perinatal

De mares infectades a nounats
La forma més estesa als països amb alt endemisme

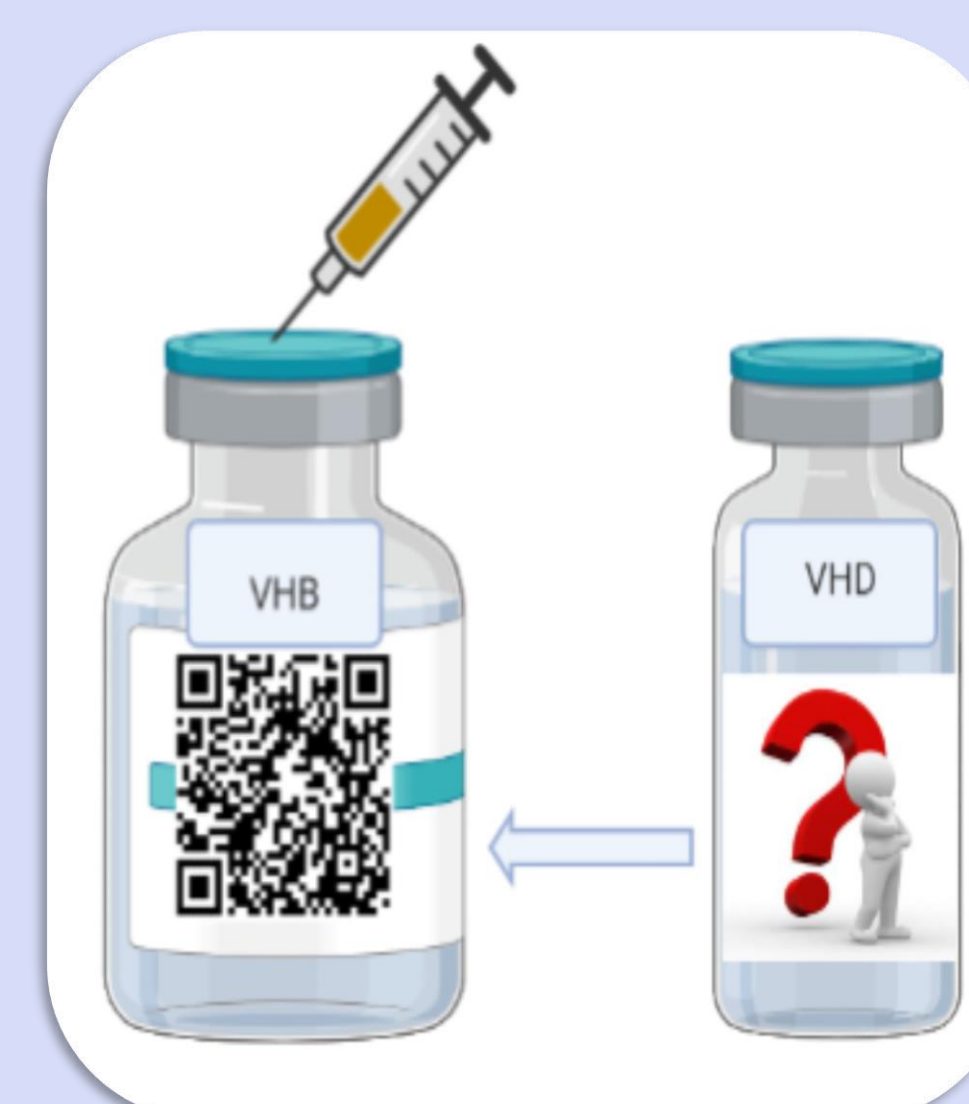

Transfusions de sang

Transfusions de sang, diàlisi o trasplantaments d'òrgans de persones infectades

VACUNACIÓ

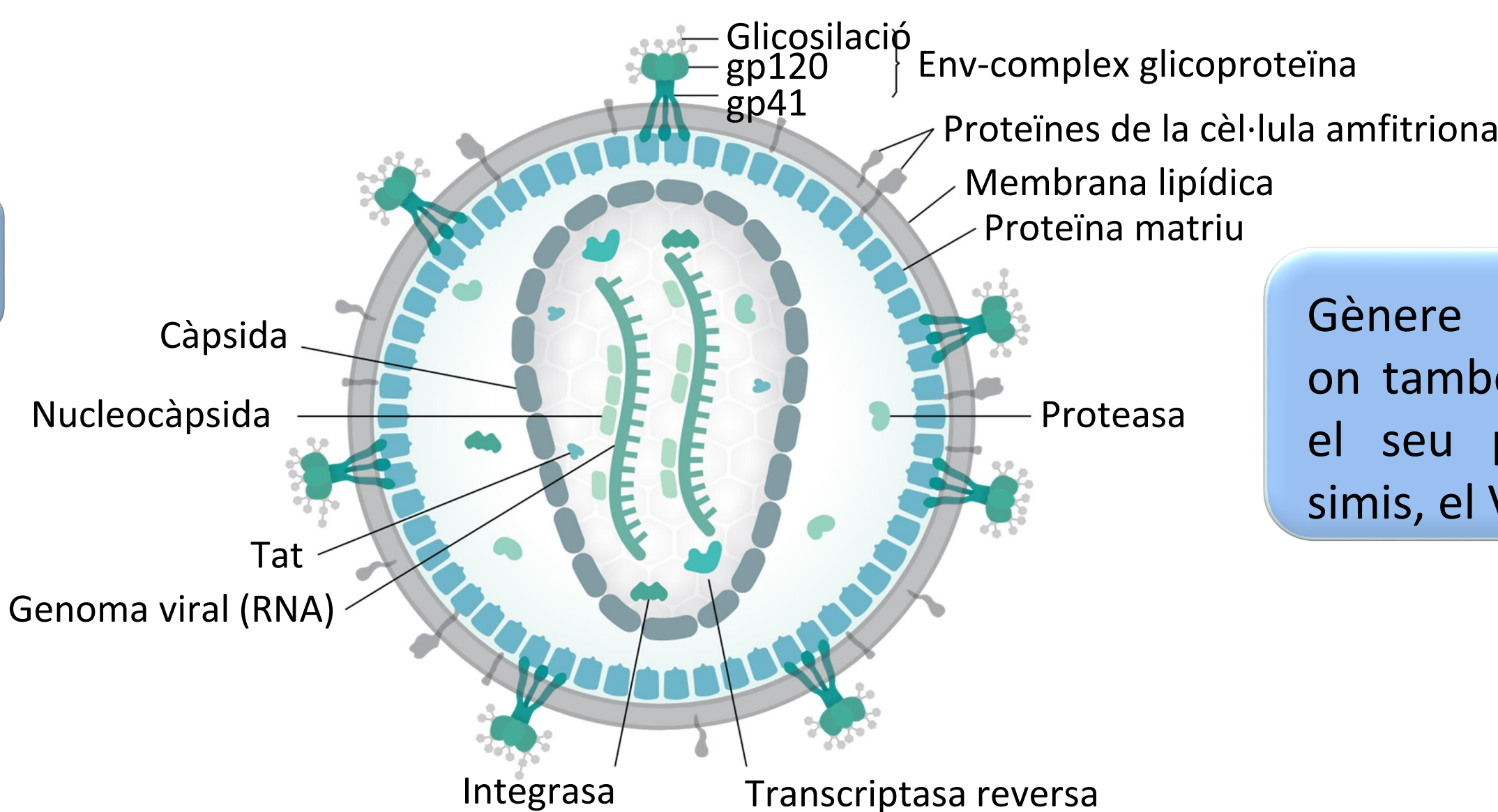
- Prevenció: no hi ha vacuna per a VHD, per a VHB sí
- Persones amb infecció crònica per VHB han d'evitar l'exposició percutània i el contacte íntim amb persones infectades per VHD

Diàmetre de 100 nm

MORFOLOGIA

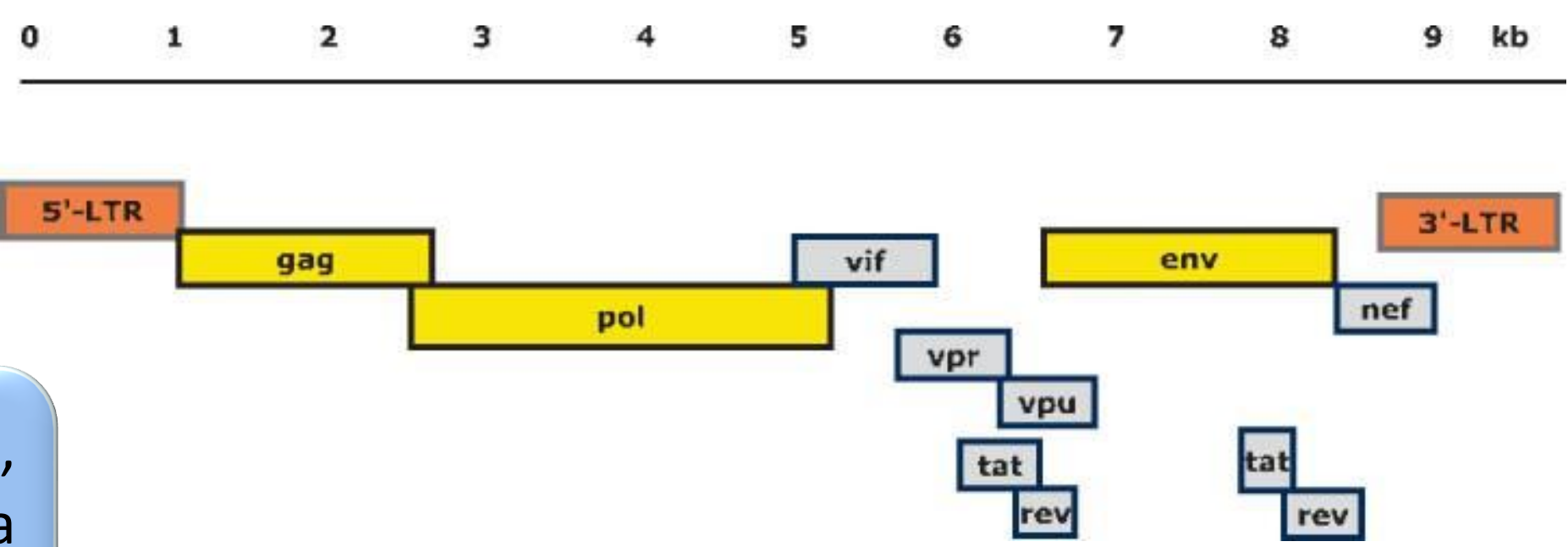

Gènere Lentivirus, on també es troba el seu parent en simis, el VIS

Bicapa lipídica on es troben les proteïnes d'ancoratge a cèl·lules amfitriones

- Dues envoltos proteiques:
- Matriu proteica
  - Càpsida proteica, envoltant l'RNA

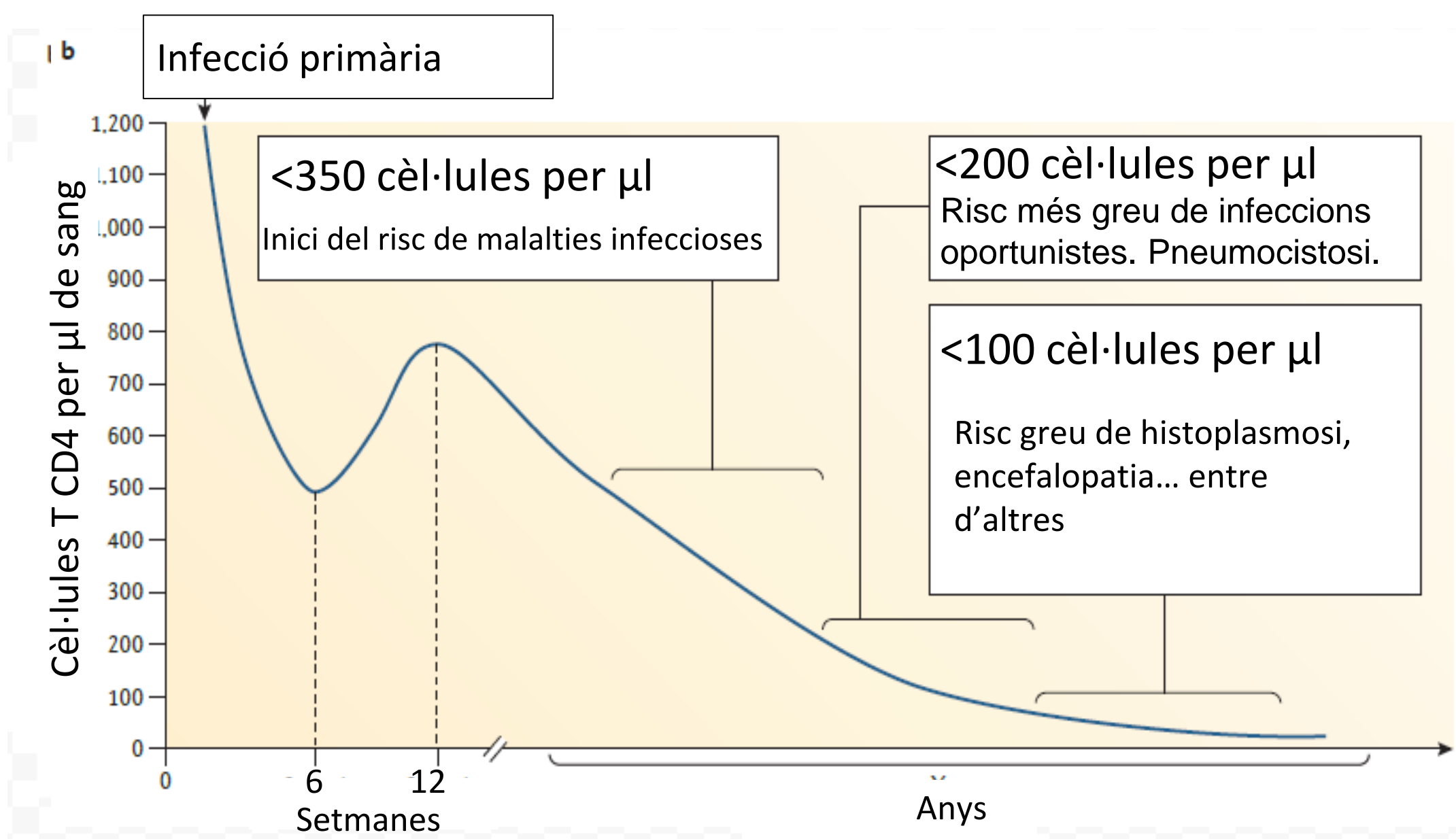
GENOMA

Retrovirus, el seu material genètic està en forma d'RNA i precisa d'un enzim específic (transcriptasa inversa) per poder inserir-se en el genoma d'una cèl·lula, utilitzar la seua maquinària i poder replicar-se

pol: proteasa, transcriptasa inversa, ARNasa i integrasa
gag: càpsida, matriu i nucleocàpsida
env: espícules de la membrana.

PATOGÈNESI CLÍNICA

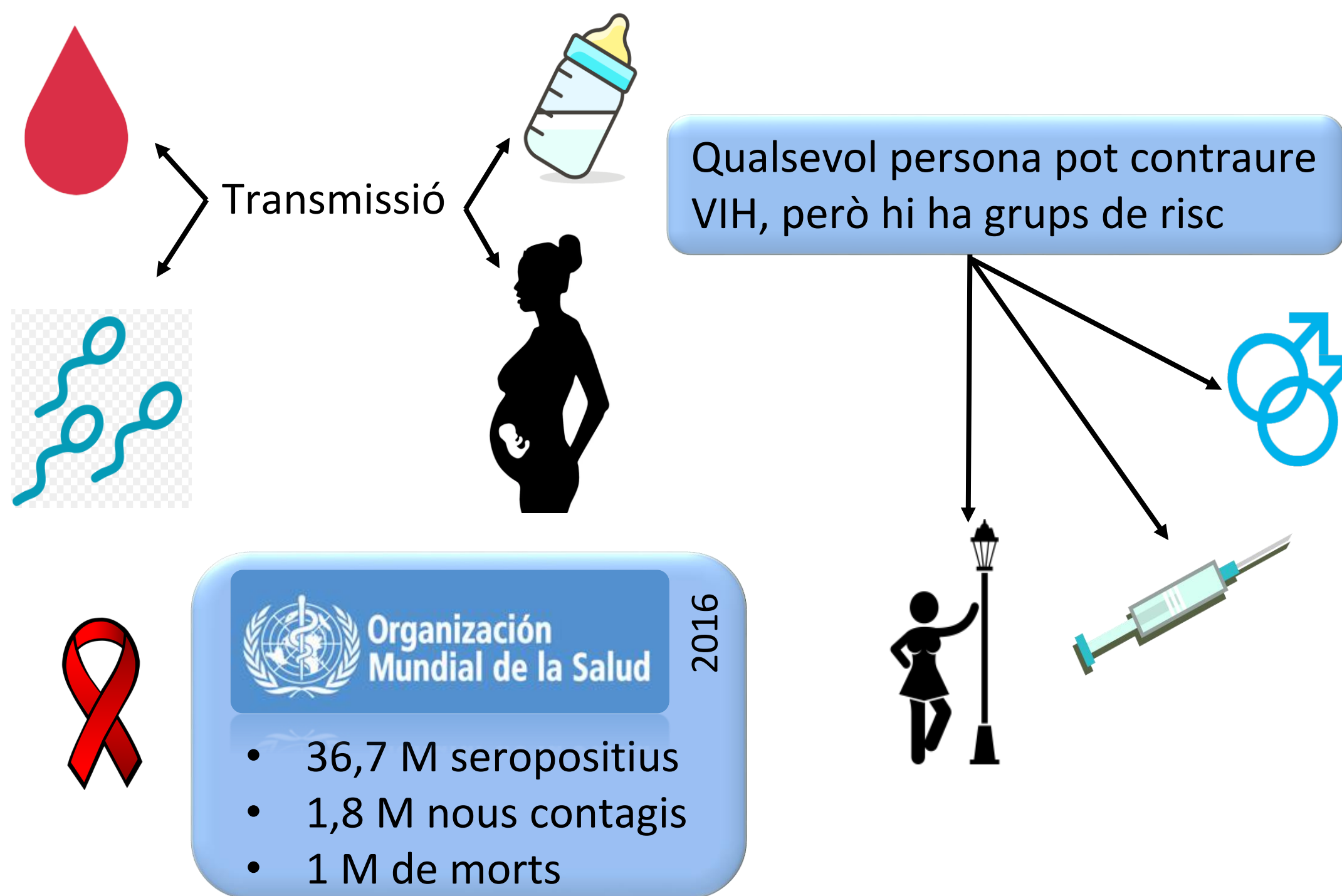

Infecta els leucòcits CD4 (els L_T *Helpers*) i provoquen la seua mort al llarg del temps

Per sota de 200 cèl·lules CD4 per µl es considera SIDA, el que indica immunodepressió greu

Algunes de les malalties més habituals són la pneumocistosi (infecció dels pulmons per part d'un fong oportunista) i el Sarcoma de Kaposi (un tipus de càncer de pell)

TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

DIAGNOSI

Assaig antigen-anticòs

- Detecta antigens del VIH-1 i 2 i de l'antigen P24
- Resultats en 30 minuts

PCR quantitativa

- Detecta càrrega viral en sang/saliva
- Millor tècnica per detectar els virus en els primers moments d'infecció

PCR TEST

TEST	MESURA	PERIODE
4 ^a generació	pèptids sintètics/proteïnes recombinants i anticossos contra p24	2-3 setmanes
Per àcid nucleic	Detecció d'RNA HIV-1	10 dies

VACUNES

Per què és tan difícil trobar vacuna per al VIH? Muta molt ràpidament perquè comet moltes errades en la replicació

Vacuna preventiva: Testada en gener de 2020, s'esperen resultats per a 2023

Vacunes terapèutiques: Vacunes contra altres malalties per reforçar el sistema immunitari

Tractaments

Impedeixen transmissió i ajorna símptomes

Suprimeixen replicació

No la curen

Exemples

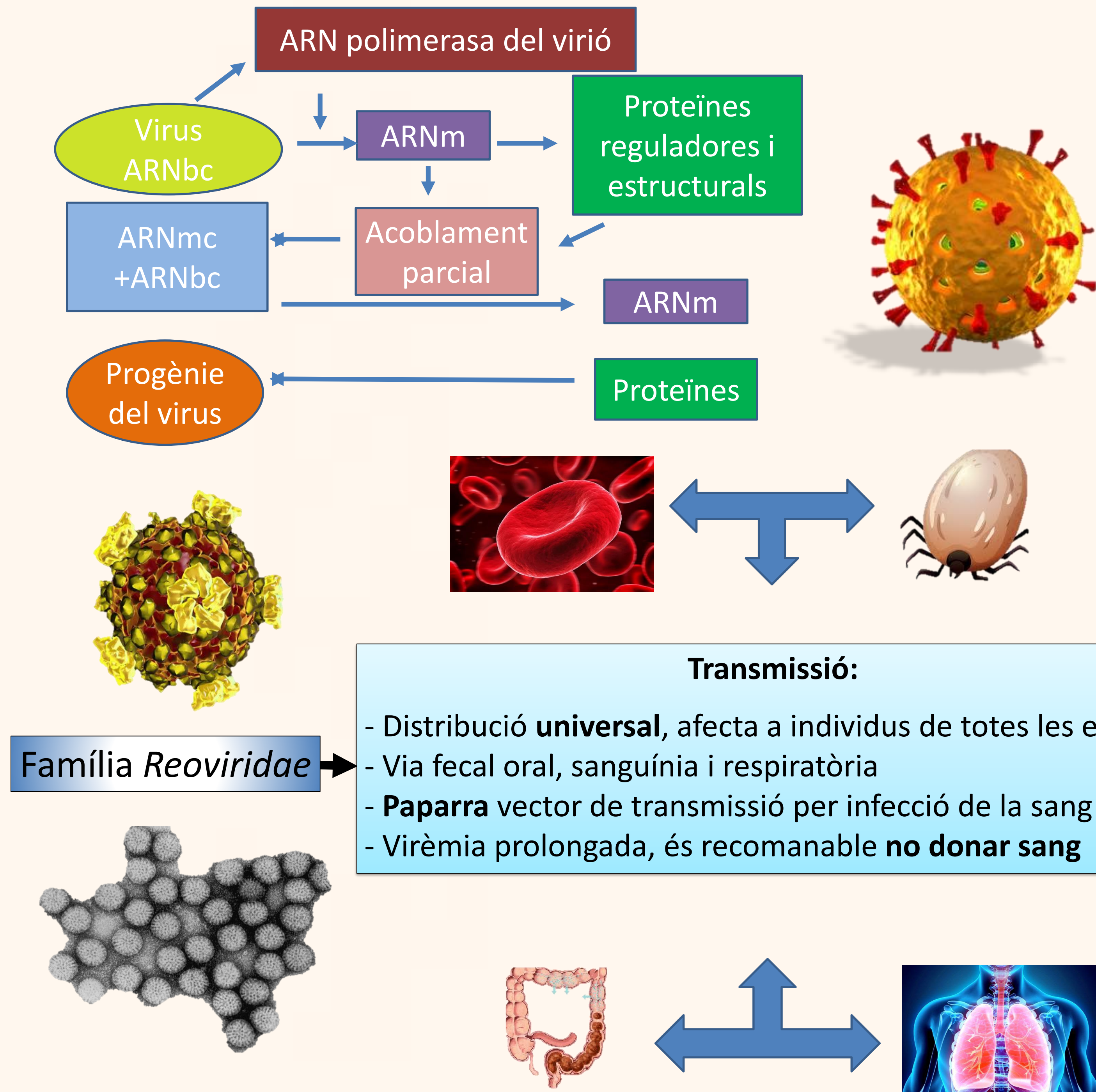
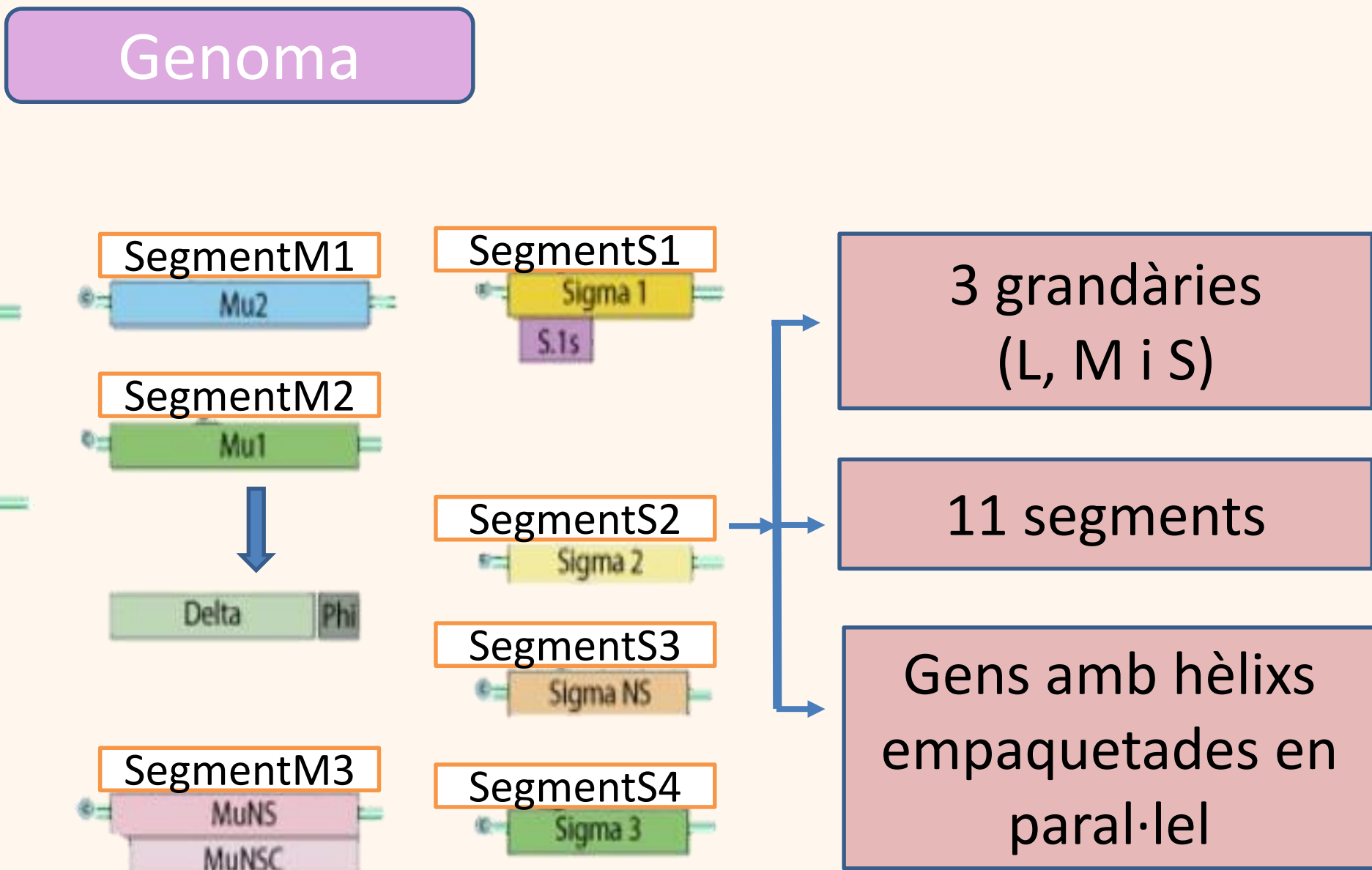
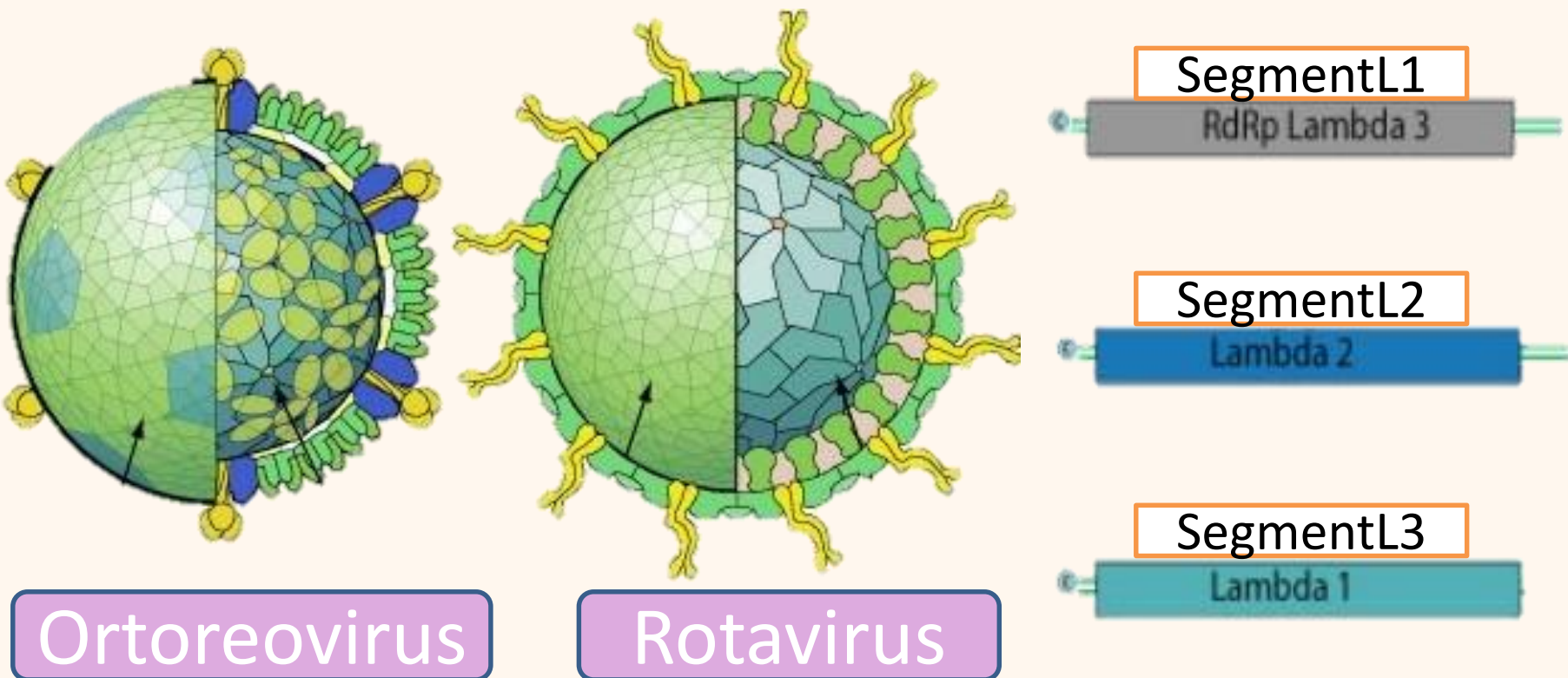
AZT (zidovudina): Inhibeix transcriptasa inversa

Enfuvirtida (Fuzeon): Inhibeix l'entrada a CD4

Respiratori - Entèric - Orfe (REO)

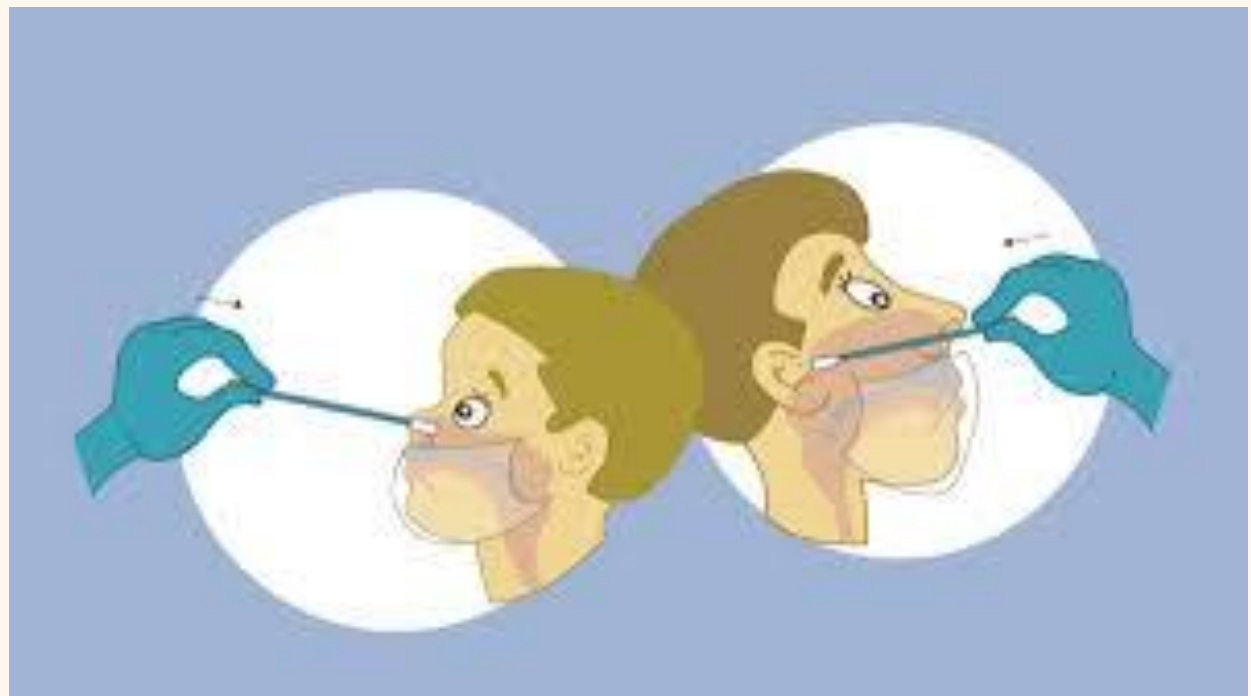
ESTRUCTURA
-Icosaèdrica (6-8 nm diàmetre)
-Càpsida de doble capa
-Càpsida interna → **síntesi de RNA**
-Càpsida externa → **protecció virus**
-Replicació citoplasmàtica
-Sense embolcall

Gènere	Patogènia
Orthoreovirus	<ul style="list-style-type: none"> • No provoca malalties greus • Només afeccions respiratòries lleus (rinorrea i/o faringitis) i processos febrils
Cultivirus i orbivirus	<ul style="list-style-type: none"> • Afecta a cèl·lules precursors d'eritròcits • Causa malalties hemorràgiques greus. Infeccions neuronals que produeixen meningitis i encefalitis • Pot aparèixer: febre, conjuntivitis, calfreds, cefalea, fotofòbia, atròfia i letargia • Leucopènia en neutròfils i limfòcits
Rotavirus	<ul style="list-style-type: none"> • Atròfia i aplanament de microvellositats • Impedeix l'absorció d'aigua, provoca deshidratació i diarrea greu en xiquets

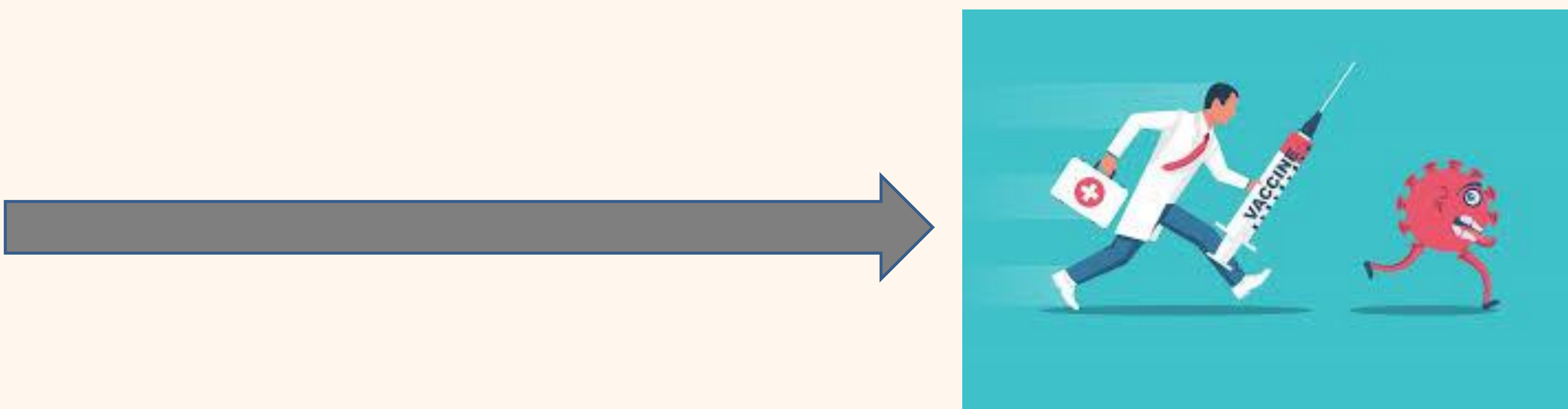
Diagnosi:

- Mostres faríngies, nasofaríngies i excrements
- Diagnòstic serològic d'anticossos específics mitjançant **PCR** i assajos immunoenzimàtics
- Detecció d'àcids nucleics (**ARN rotavirus**) a partir d'excrements

Vacunes:

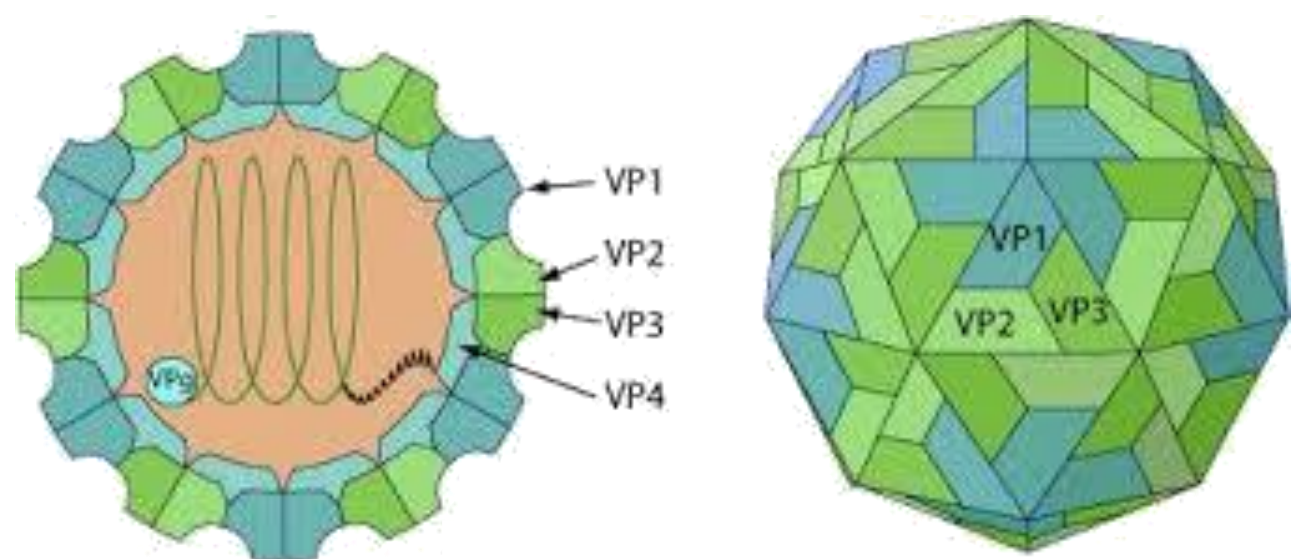
- Desenvolupament de vacuna únicament per al rotavirus
- Les dues vacunes són **RV1 i RV5** amb eficàcies del 95%
- Duració de la immunitat desconeguda (2-3 anys)

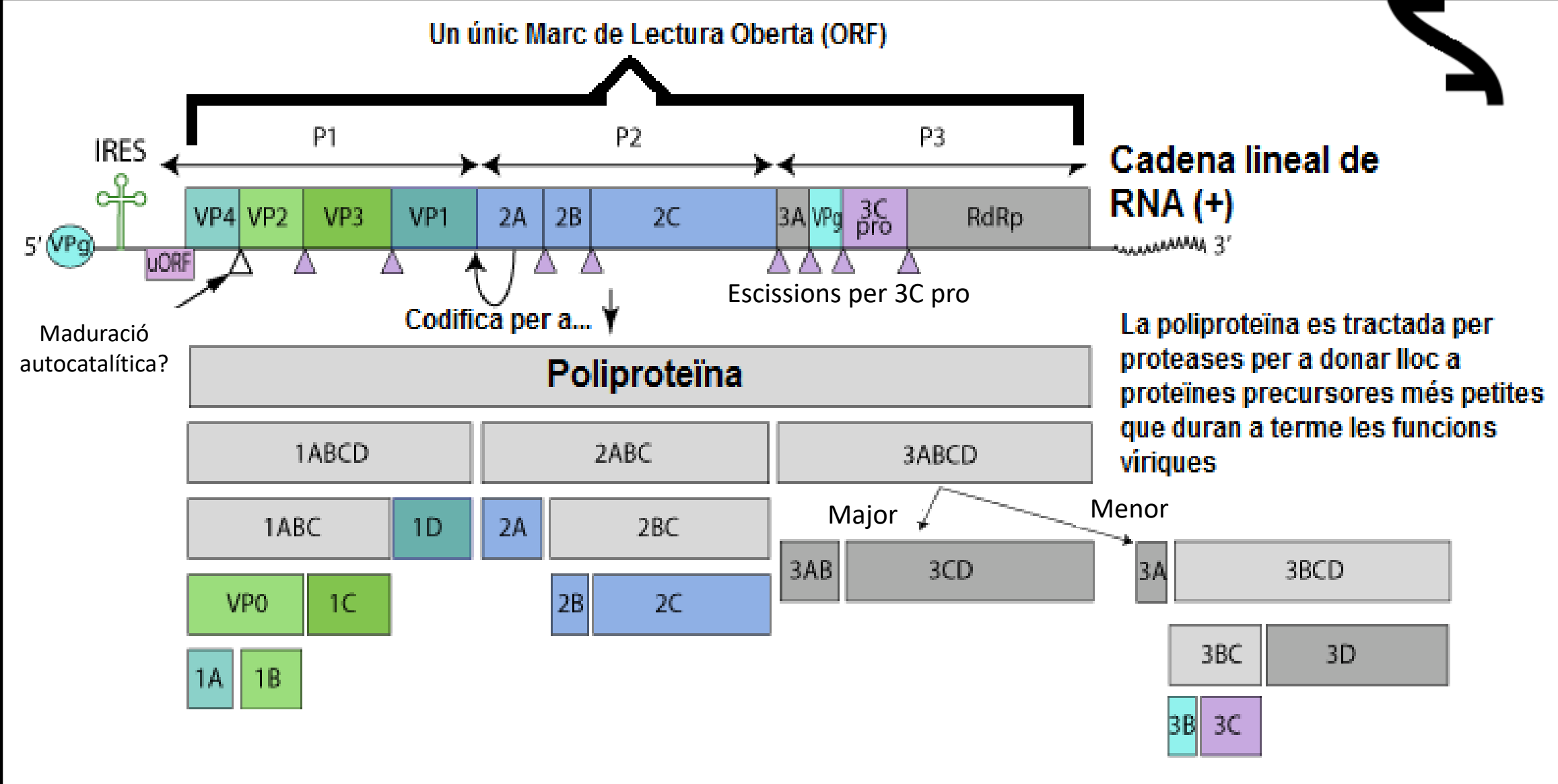

MORFOLOGIA

- Família *Picornaviridae*
- 20-30 nm de diàmetre
- Esfèric
- Simetria icosaèdrica
- Nucleocàpsida recoberta per 4 subunitats proteiques: VP1, VP2, VP3 i VP4
- 3 llocs de neutralització d'antigen: N-AgI, N-AgII i N-AgIII

GENOMA

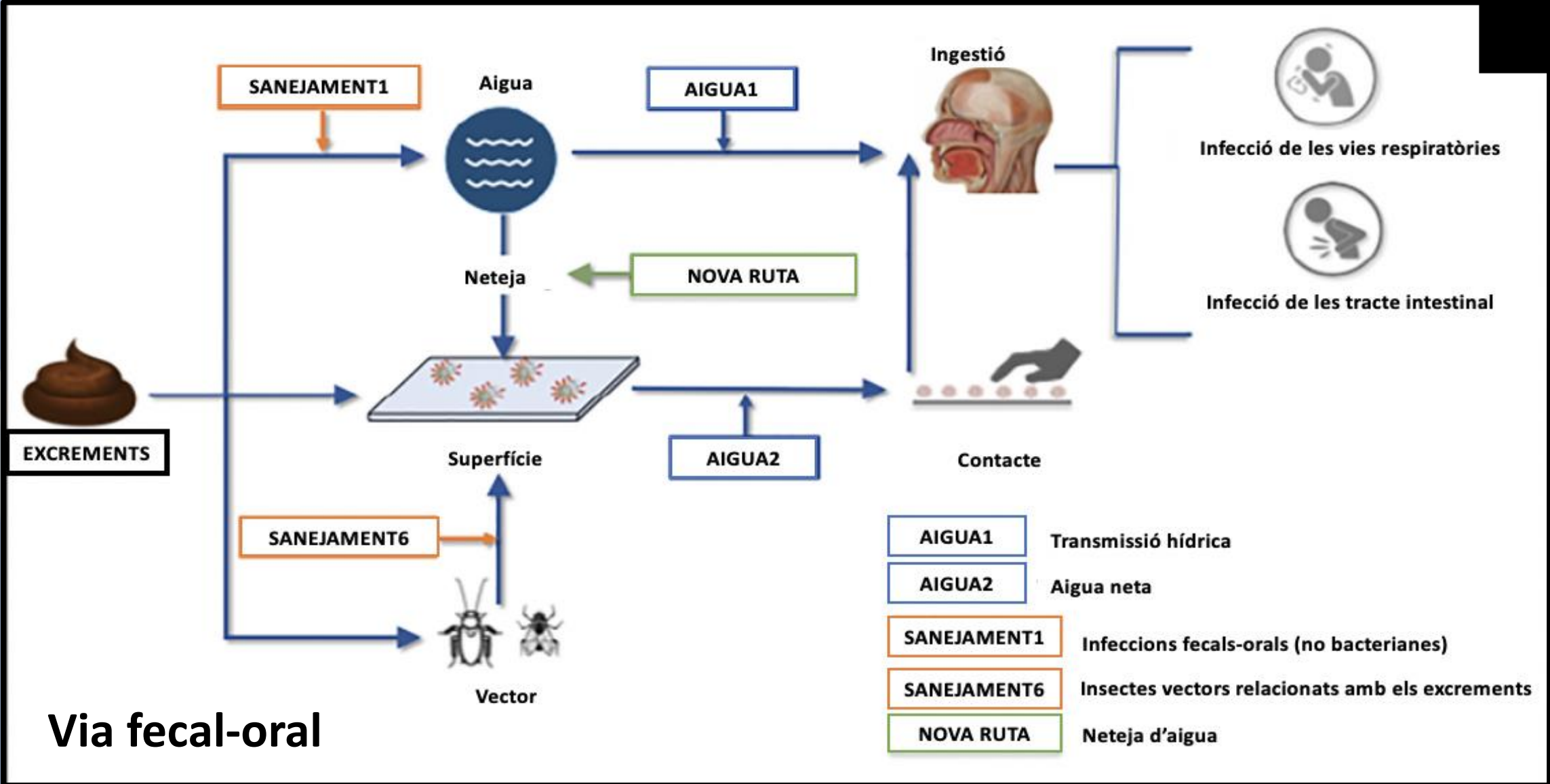

PATOGÈNESI CLÍNICA

El 95% són asimptomàtics. En els simptomàtics hi ha 3 casos:

95%	5%	0,01%
Poliomielitis abortiva	Poliomielitis preparalítica	Poliomielitis paralítica
<ul style="list-style-type: none"> Incubació: 7-14 dies Síntomes: 3 dies Febra Mal de gola Fatiga Diarrea i vòmits	<ul style="list-style-type: none"> Afecta el sistema nerviós central 1ª fase: febre 2ª fase: meningitis	<ul style="list-style-type: none"> Febre (5-7 dies) Paràlisi flàccida, proximal i asimètrica Al llarg dels anys aparéixen trastorns com l'escoliosi

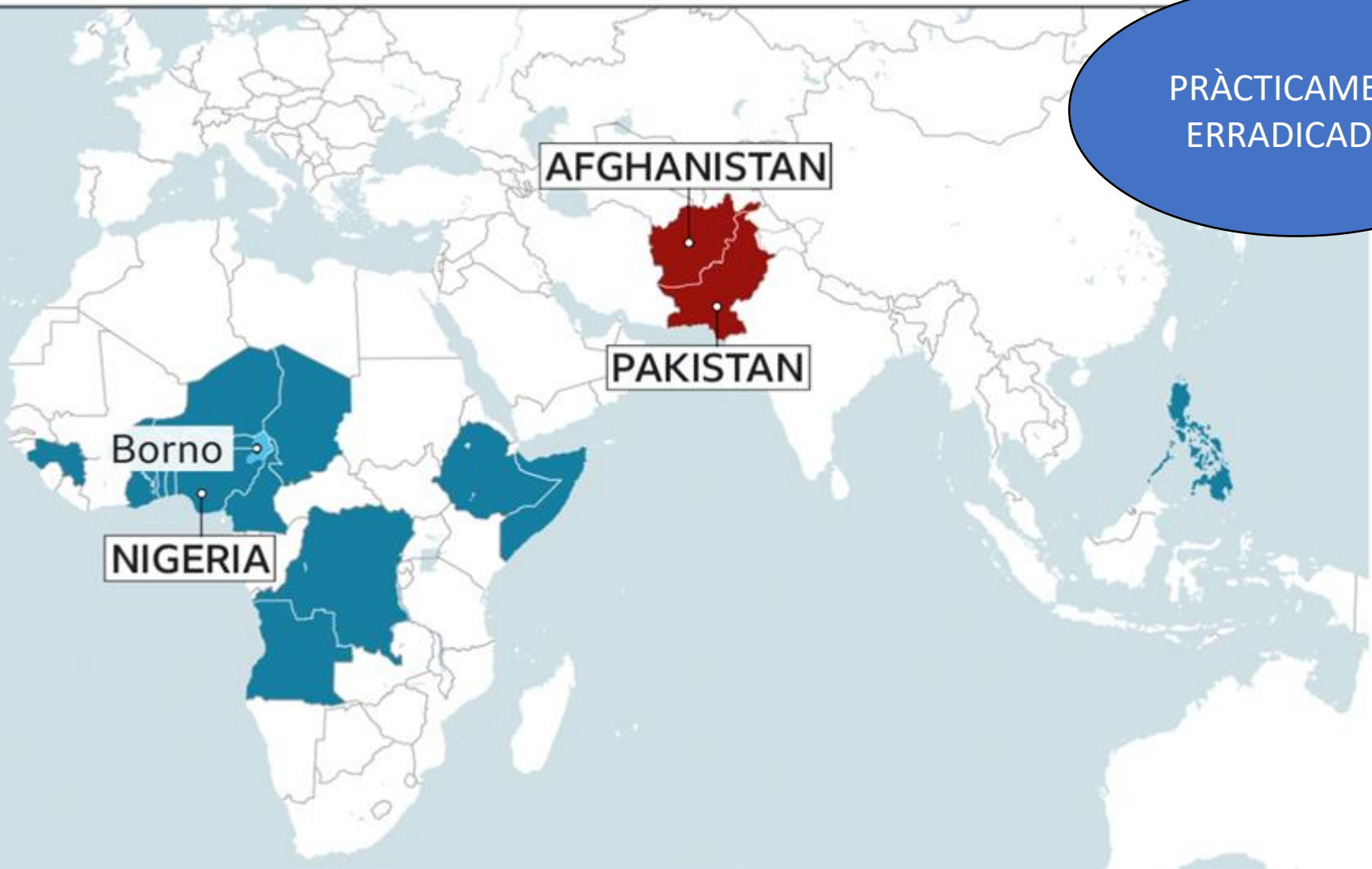
TRANSMISSIÓ

EPIDEMIOLOGIA

Països amb casos de polio en els últims 12 mesos

■ Poliovirus derivat de la vacuna ■ Poliovirus salvatge

Afganistan i Pakistan també tenen casos de poliovirus derivat de la vacuna
Dades del 19/08/2020

MÈTODES DE DIAGNOSI

Examen físic

- Dificultat de moviment
- Rigidesa de coll i esquena
- Reflexos anormals

Assaigs de Laboratori

- Reacció en Cadena de la Polimerasa (PCR)
- Proves d'anticossos (serològiques)
- Cultius de saliva, excrements i líquid cefaloraquídi

VACUNES

IPV → Vacuna Poliovirus Inactivada trivalent
Produïda per combinació de vacunes amb altres antígens

OPV → Vacuna Oral de la Pòlio
És la més utilitzada

Conté soques de poliovirus atenuats i substitucions en alguns antígens N-Ag

ORAL

INJECTABLE

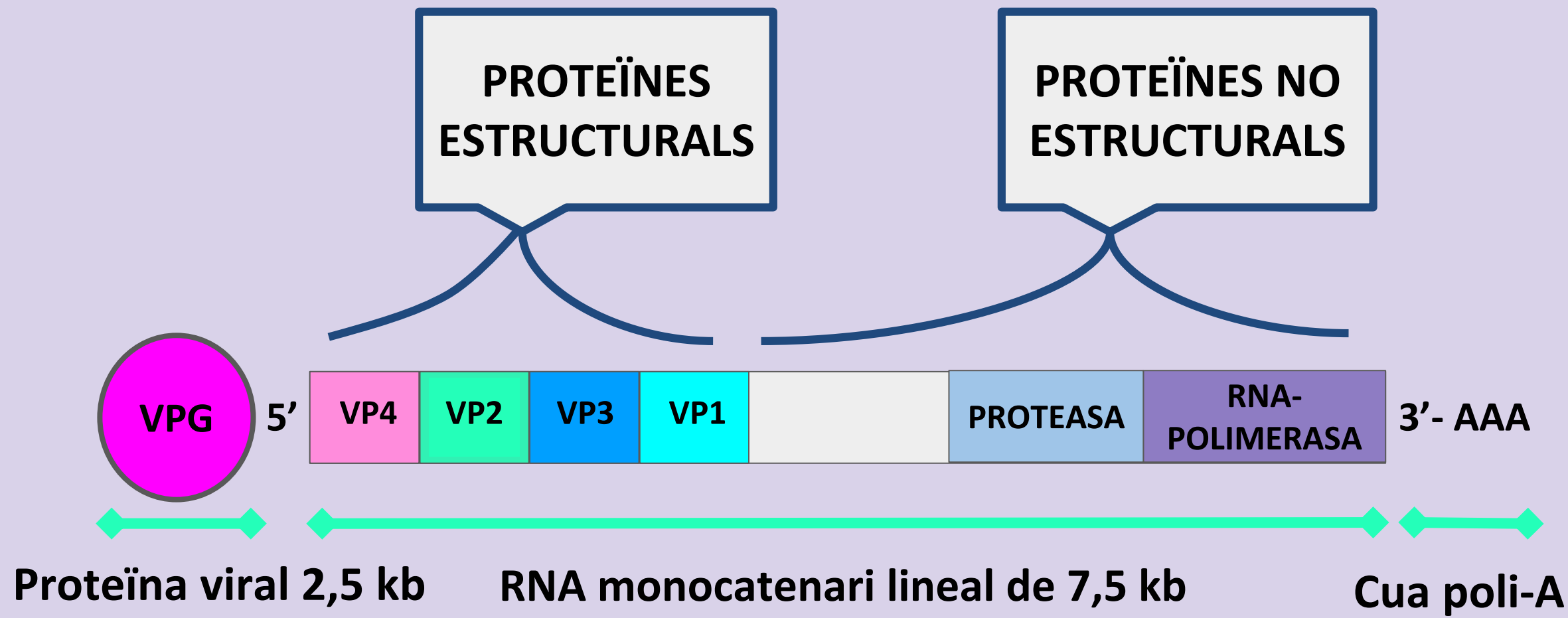
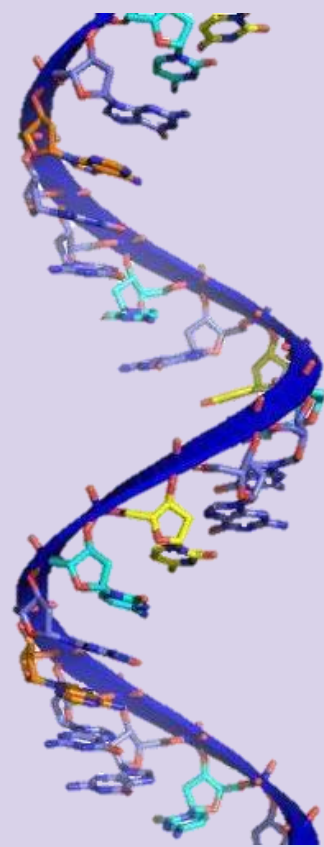
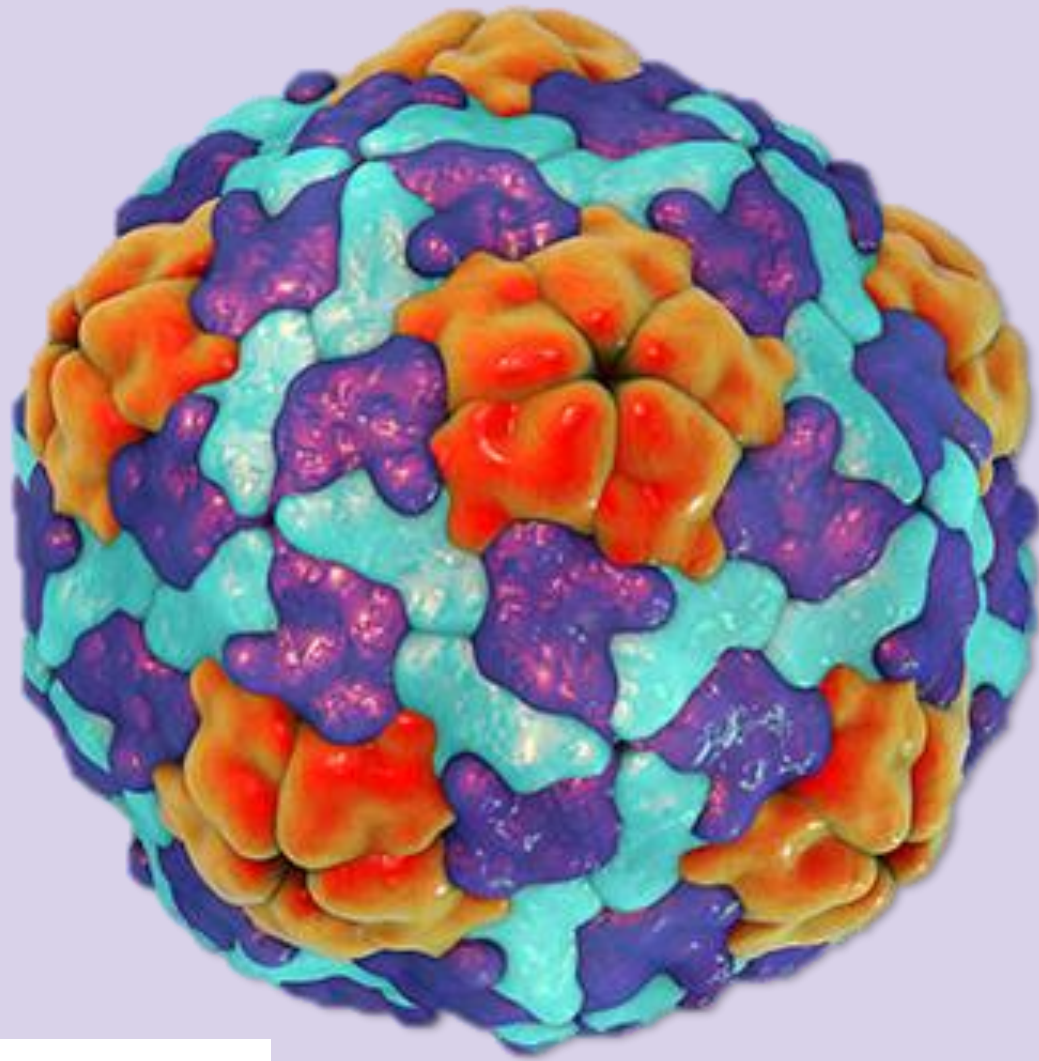
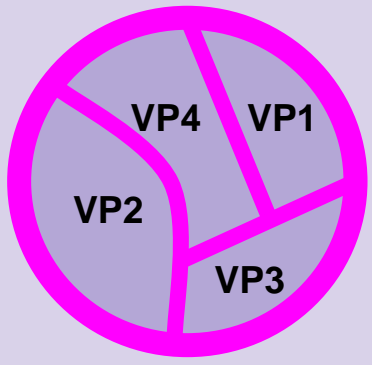

HEPATITIS A (HVA). CLASSE IV (RNA monocatenari)

ESTRUCTURA I GENOMA

No tenen embolcall extern:
Càpsida viral formada per
4 proteïnes antigèniques
(VP1, VP2, VP3 i VP4)

BREU VIDEO GENERAL

MORFOLOGIA ICOSAÈDRICA

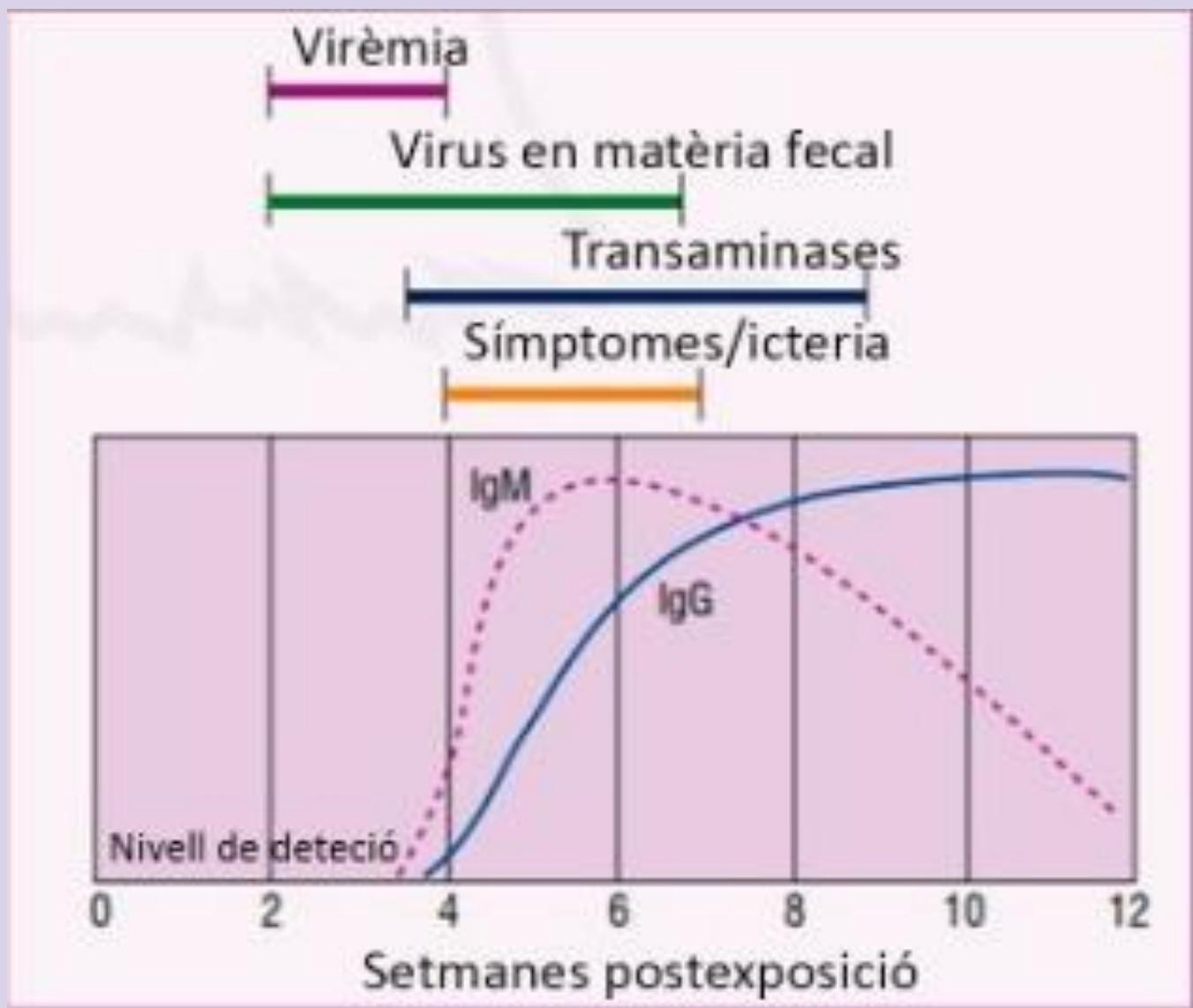

MICROSCOPI ELECTRÒNIC

PATOLOGIA

Boca → Tracte gastrointestinal → Fetge → Hepatòcits

PERÍODE D'INCUBACIÓ

PERÍODE D'INFECCIÓ

Danys Hepàtics ??
Provocat pel sistema immune propi : Cèl·lules NK i limfòcits T citotòxics entre altres.

SIMPTOMATOLOGIA

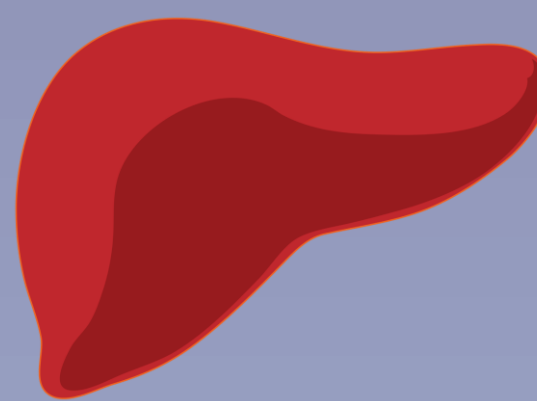
Simptomatologia variada: **Asimptomàtic**, des d'afeccions lleugeres fins a caràcter més greu; arriba a **falla hepàtica** (pocs casos)

Vòmits

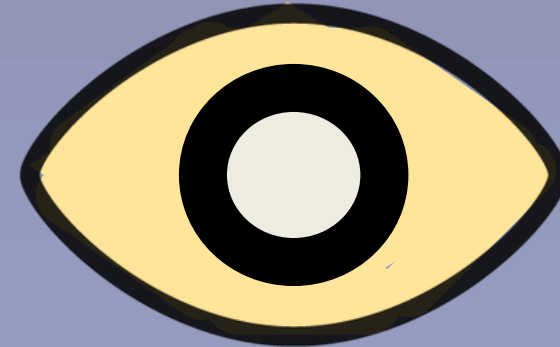
Febre

Hepatomegàlia

Ictèria

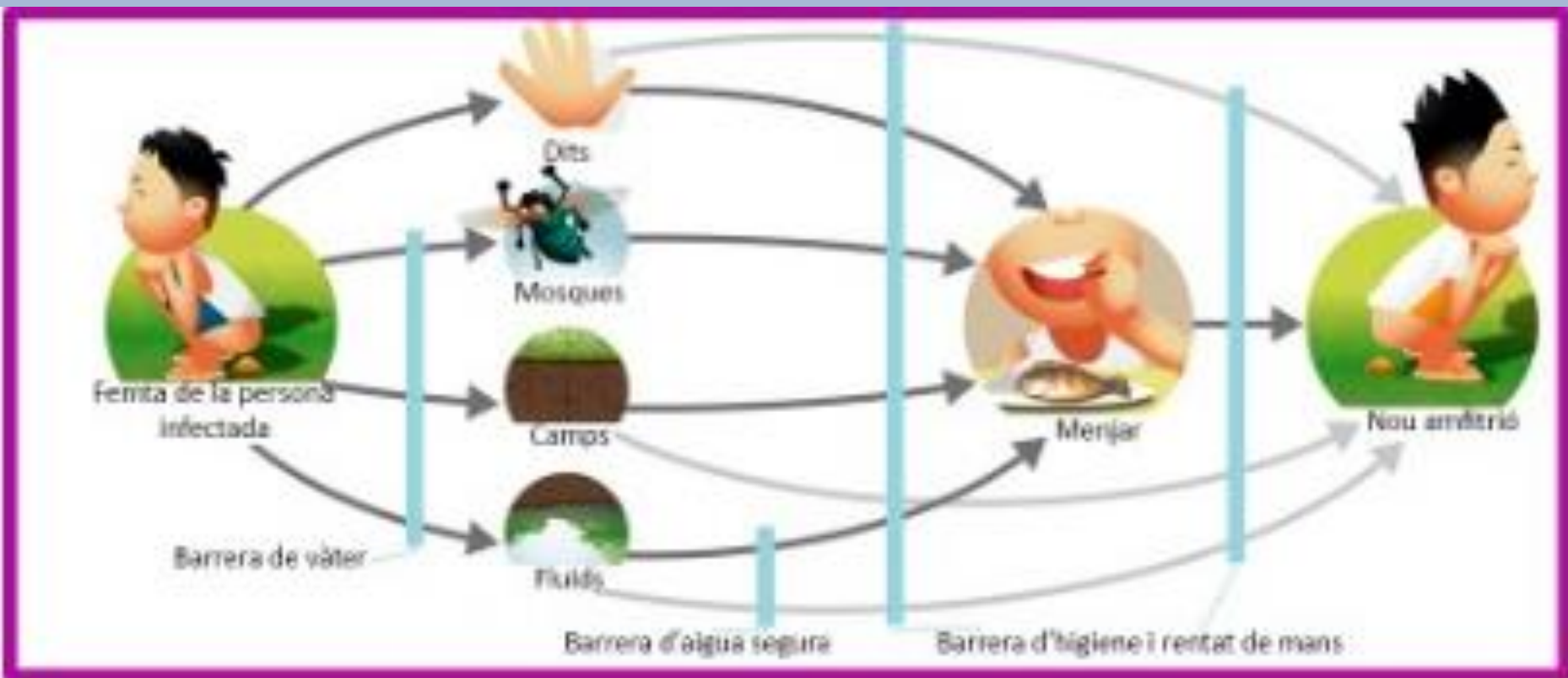

DIAGNÒSI HEPATITIS A

MARCADORS SEROLÒGICS	IDENTIFICACIÓ IgG-VHA I IgM-VHA EN SÈRUM I PLASMA
MARCADORS MOLECULARS	DETECCIÓ DIRECTA RNA PER RT-PCR
TESTS RÀPIDS	DETECCIÓ VIRUS O ANTÍGENS EN EXCREMENTS

EPIDEMIOLOGIA

Transmissió principal: Via fecal oral

Major incidència en països subdesenvolupats

En països desenvolupats el 80% dels majors de 30 anys presenten anticossos per al virus

LA PREVENCIÓ ÉS ESSENCIAL!

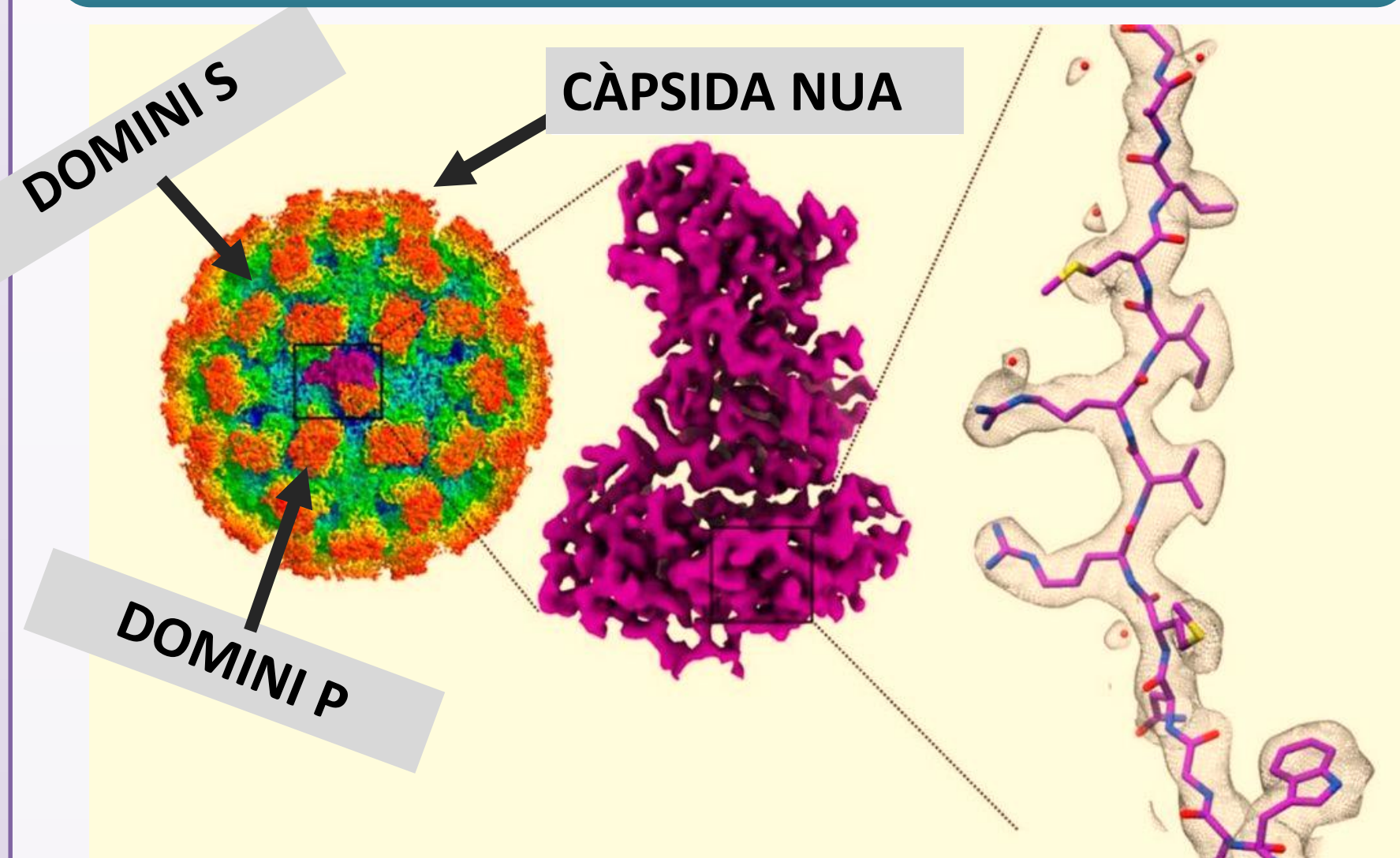
NOROVIRUS. CLASSE IV (RNA⁺ monocatenari)

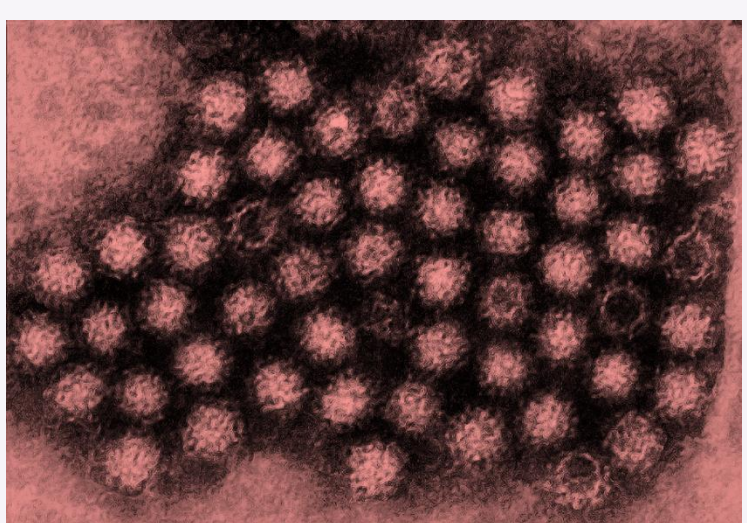
12

Facultat de Ciències Biològiques

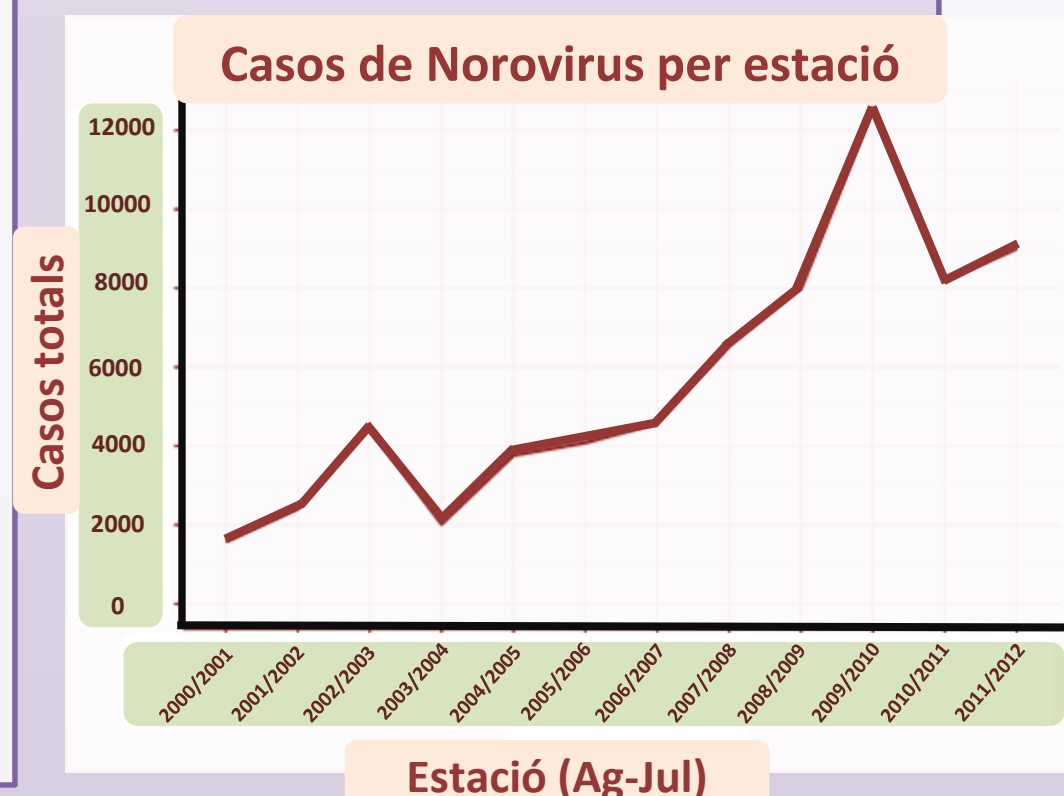
MORFOLOGIA

Model tridimensional

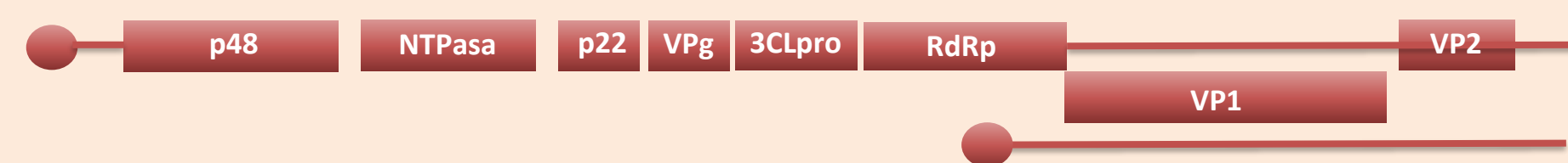

Micrografia per microscopi electrònic de transmissió

Estació (Ag-Jul)

GENOMA

p48: Segment no estructural

NTPasa: Codifica enzims trifosfat nucleòtid sintetases

p22: Segment no estructural

VPg: Codifica proteïna VPg important en la replicació

3CLpro: Codifica l'enzim cisteïna proteasa similar a 3C

RdRp: Codifica ARN polimerasa depenent d'ARN

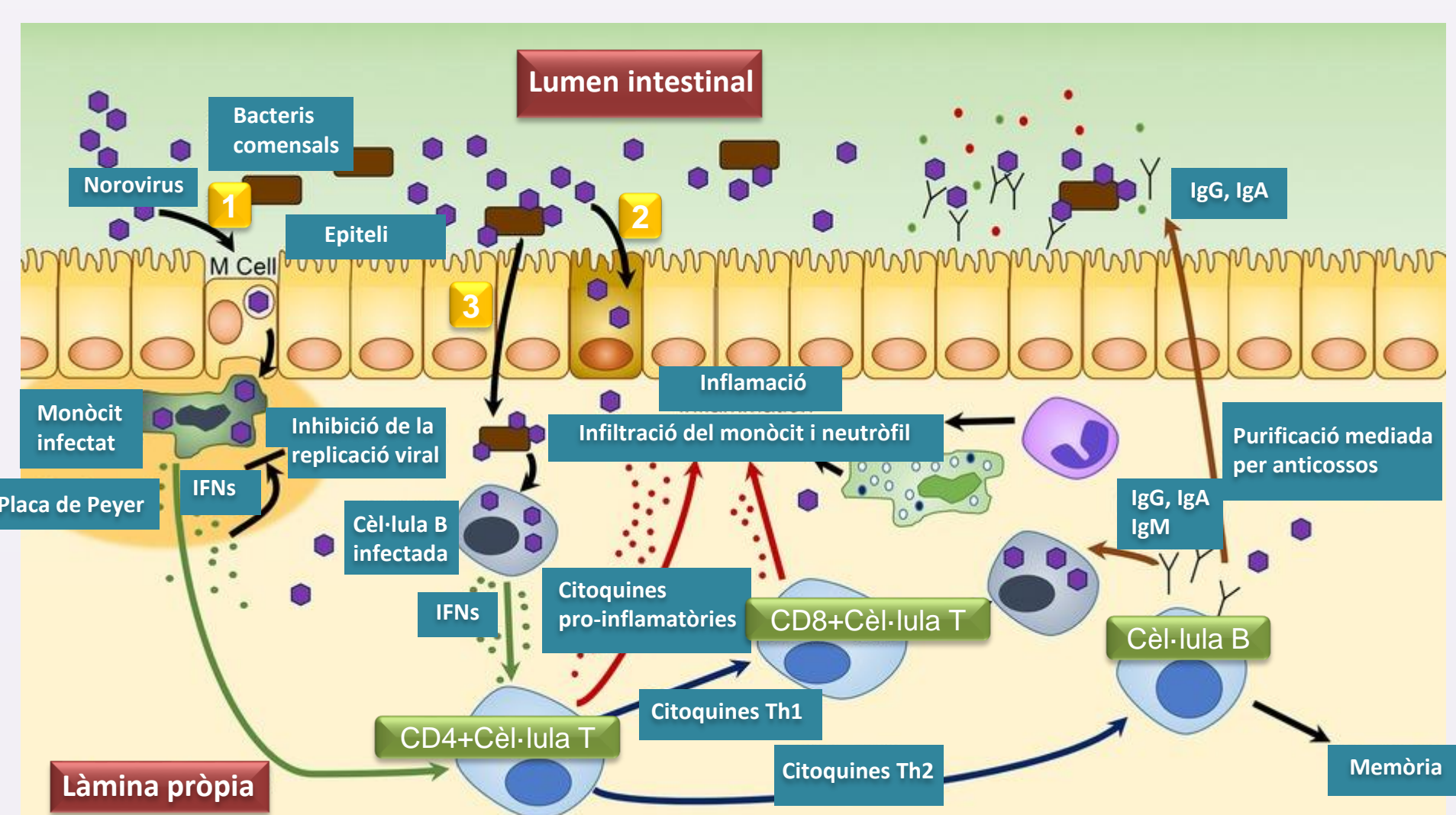
VP1: Codifica una de les proteïnes de la càpsida

VP2: Codifica una de les proteïnes de la càpsida

Com que es tracta d'un virus d'RNA monocatenari +, el genoma és traduït per l'hoste.

Troben 2 genogrups; G1, G2 i G4 infecten humans, G3 i G5 animals, aquesta diferència en el genotip es el que permet al virus infectar l'hoste ja que per a fer-ho depèn dels antígens d'aquest.

PATOGÈNESI/CLÍNICA

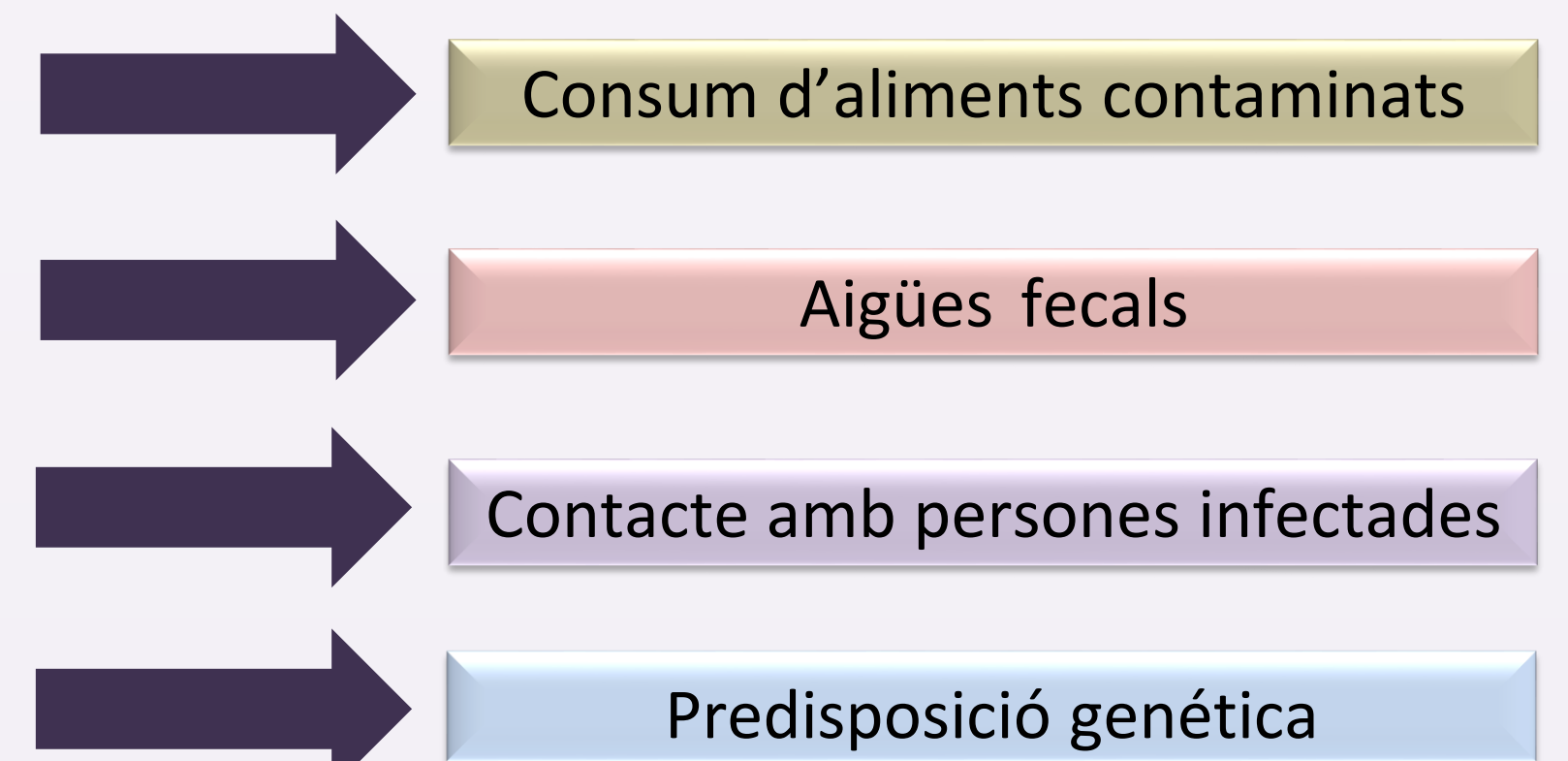
1 NoV pot infectar via monòcits i altres cèl·lules associades a nòduls de Peyer de teixit limfàtic

2 NoV pot infectar travessant les cèl·lules epitelials intestinals

3 Nov pot ser transportat al llarg de l'epiteli per mitjà de bacteris comensals de l'intestí fins per on poden arribar a cèl·lules limfàtiques

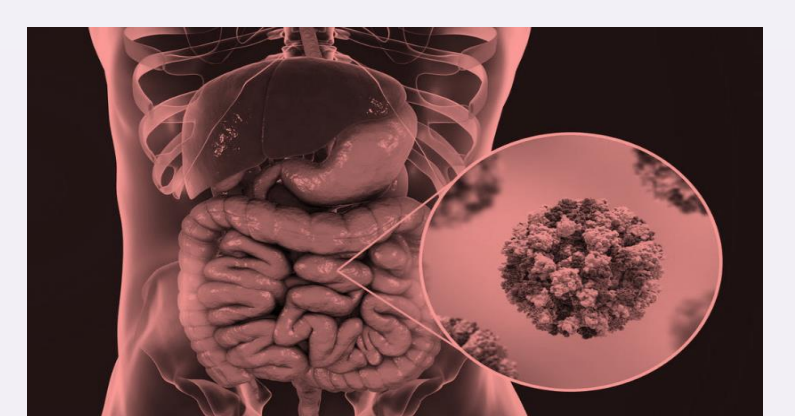
TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

Contagi per:

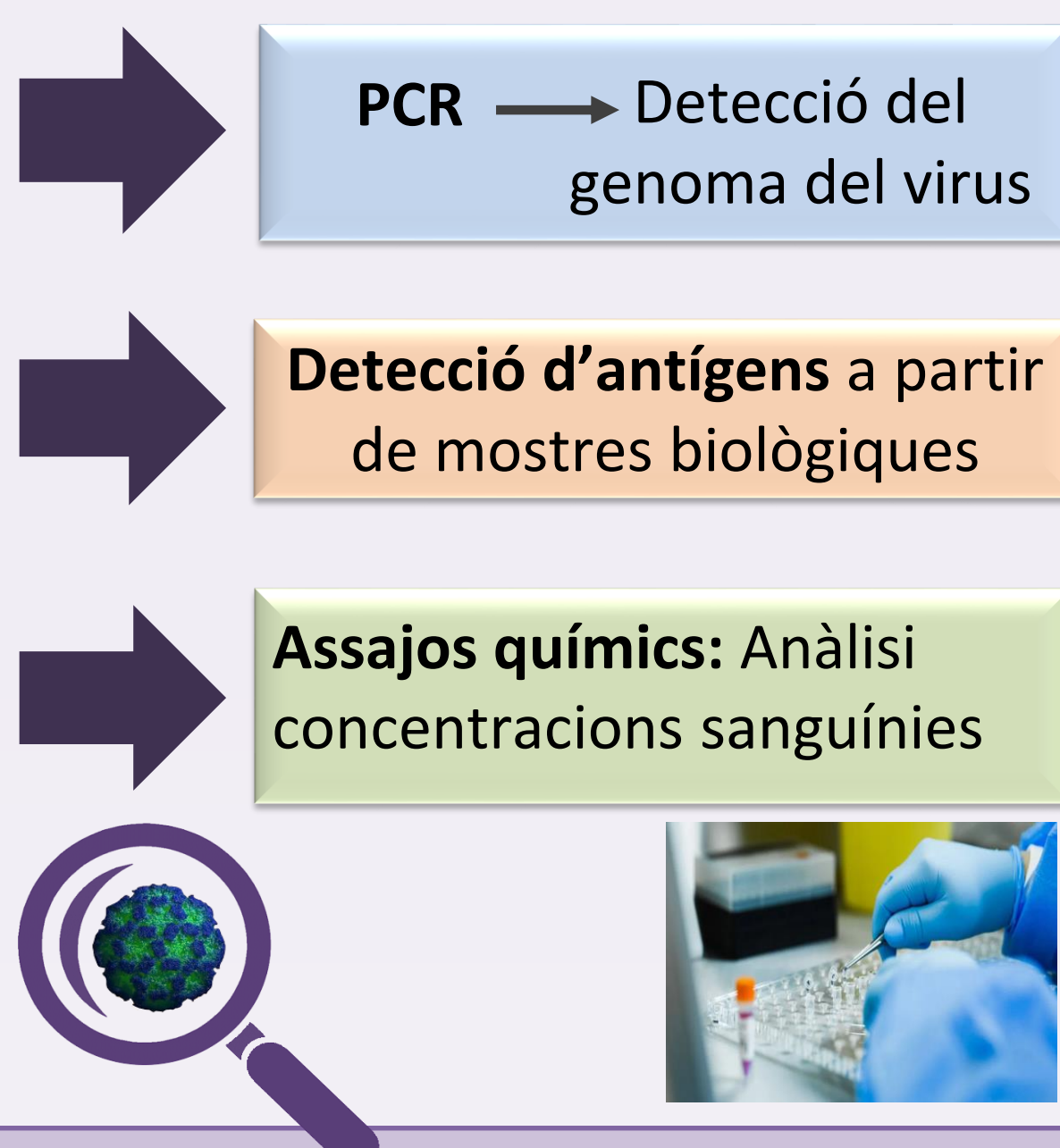

Objectiu Identificat!

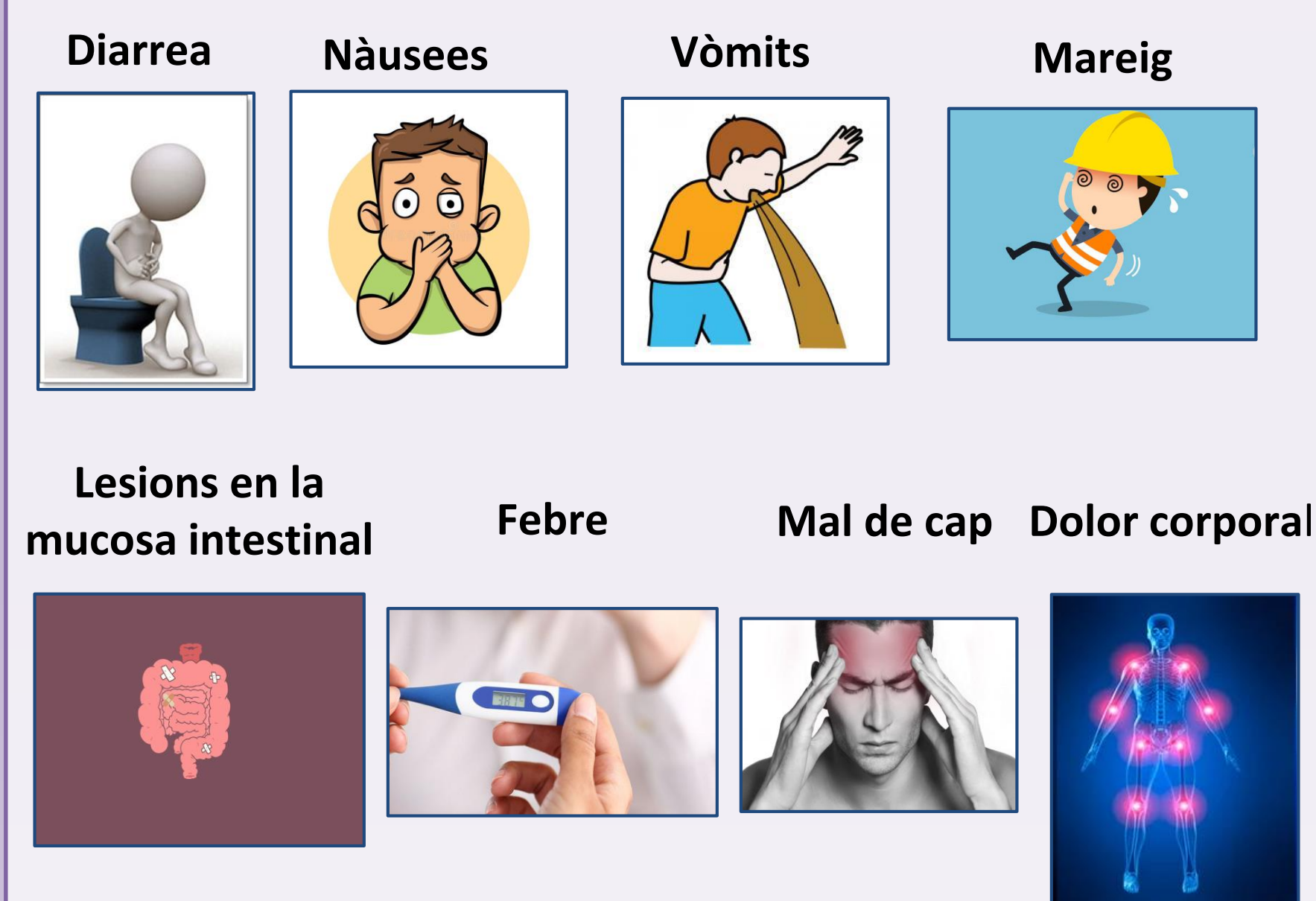
Assabenta't de les últimes notícies i descobriments sobre aquest virus

DIAGNOSI

SÍMPTOMES

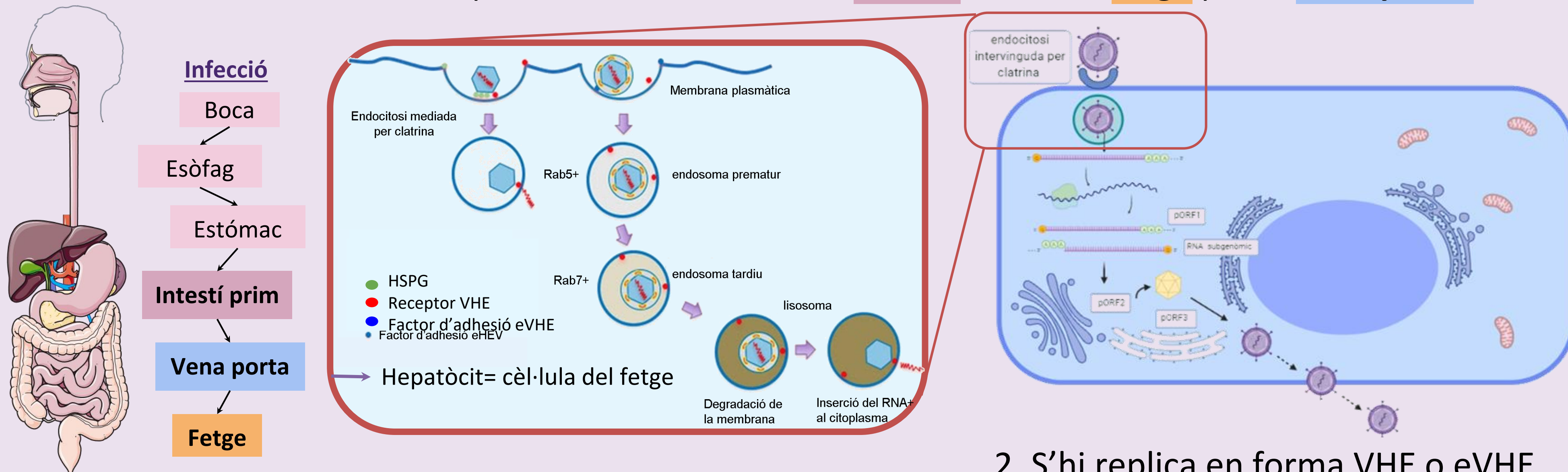
TRACTAMENT

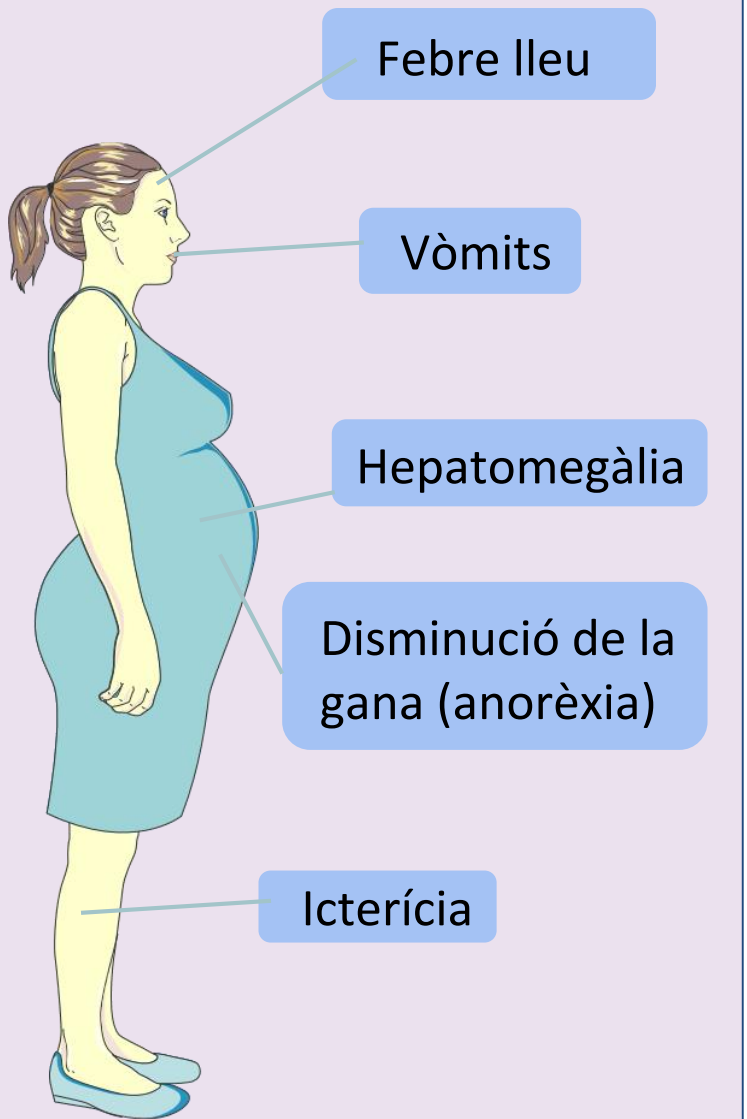

PATOGENESI / CLÍNICA

1. VHE s'uneix a llocs receptors en les cèl·lules de l'intestí i arriba al **fetge** per la **vena porta**

Síntomes

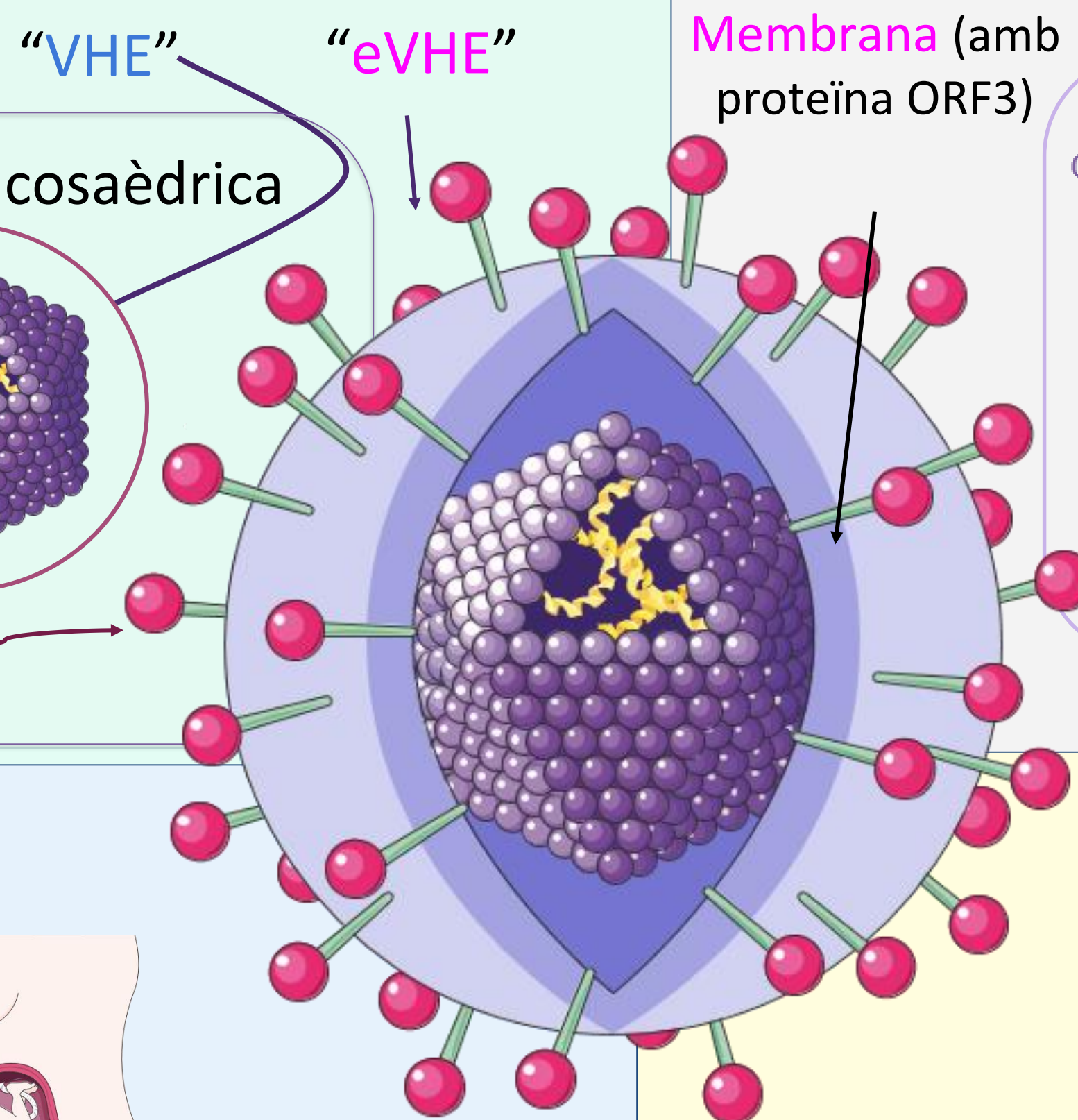

Període d'incubació de 2 a 10 setmanes
Taxa de mortalitat entre 10% i 20%

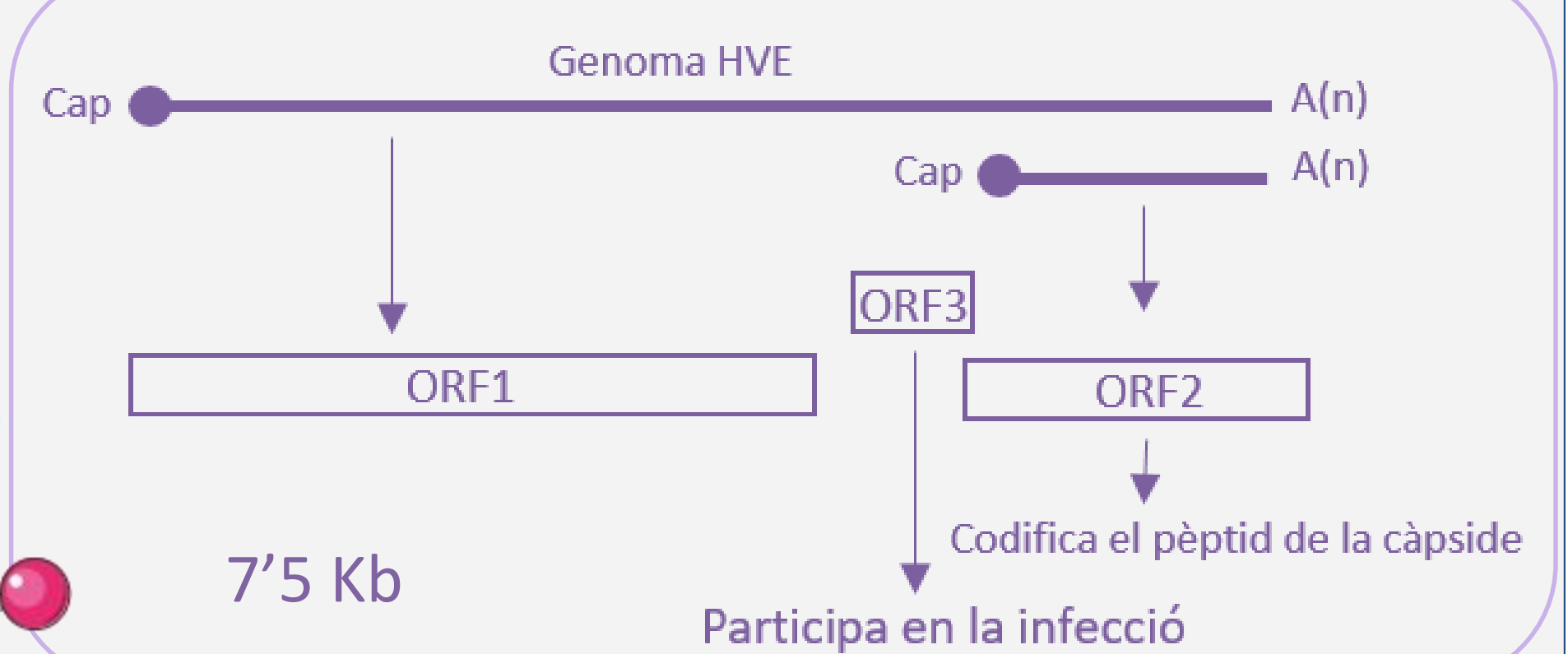
2. S'hi replica en forma VHE o eVHE

MORFOLOGIA

- Partícula esfèrica ≈30 nm, simetria icosaèdrica
- Amb **membrana** o **sense**
- Amb espines i esquerdes

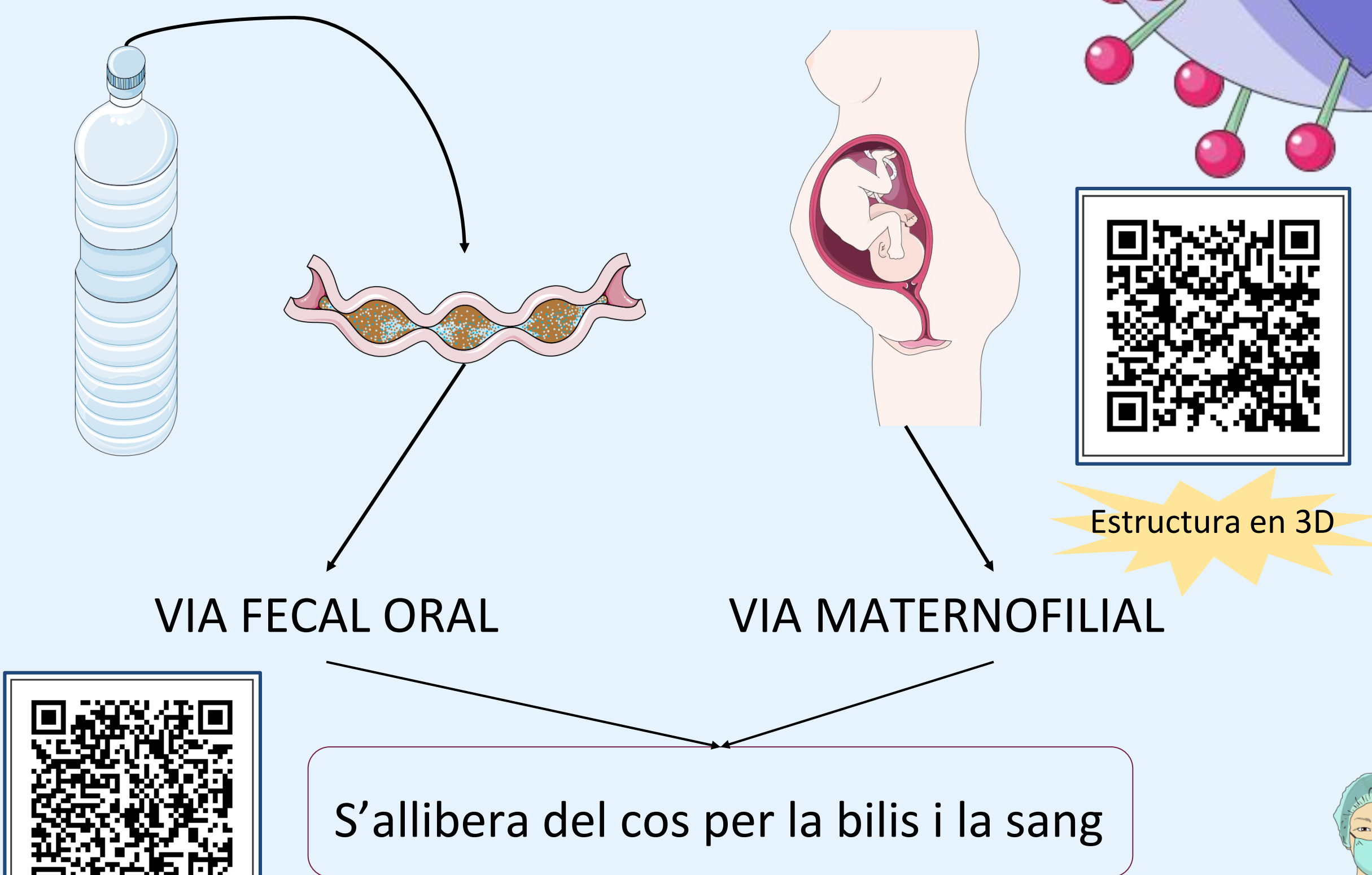

GENOMA

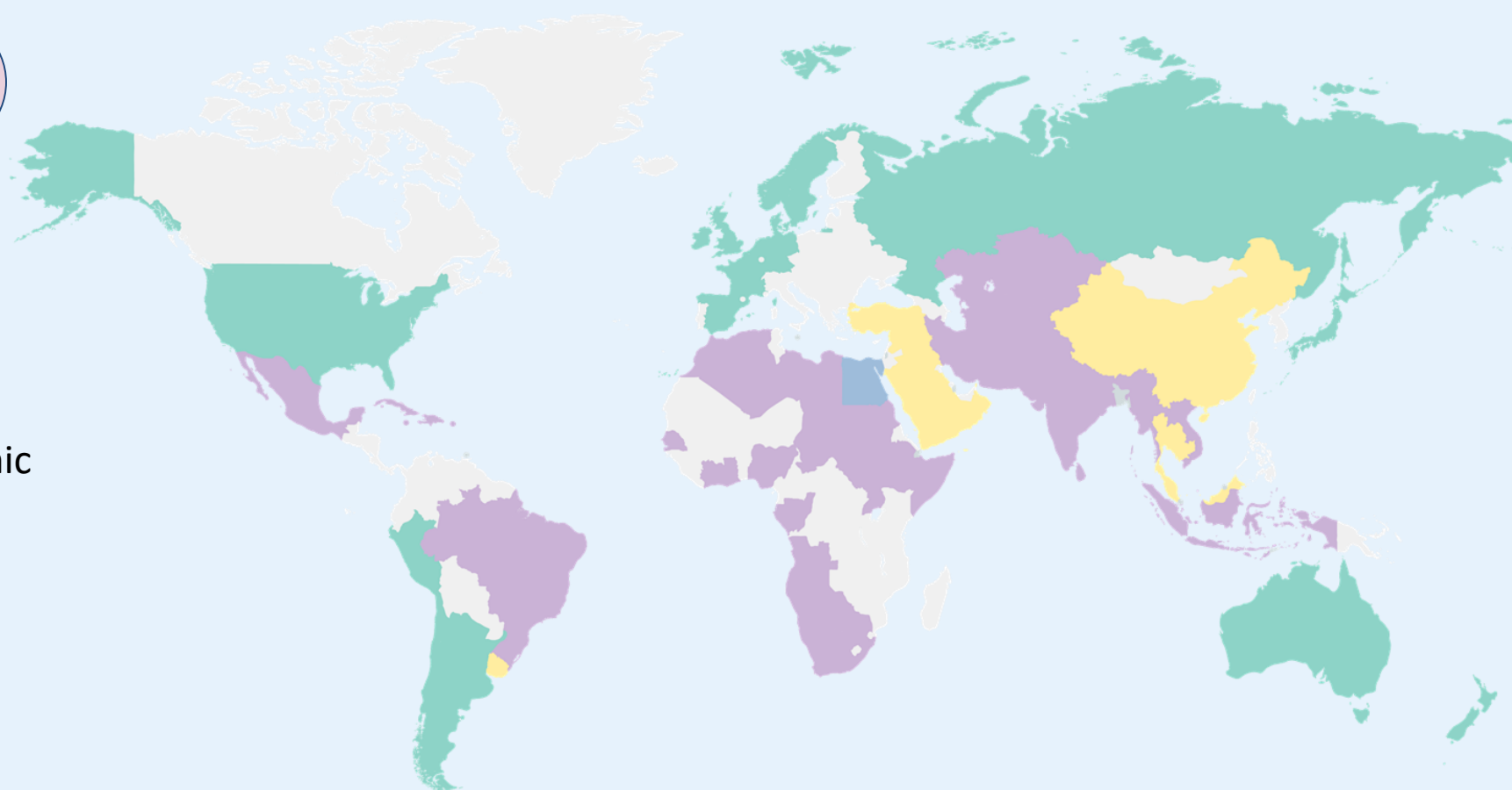

→ Els gens estructurals es troben en l'extrem 3'

TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

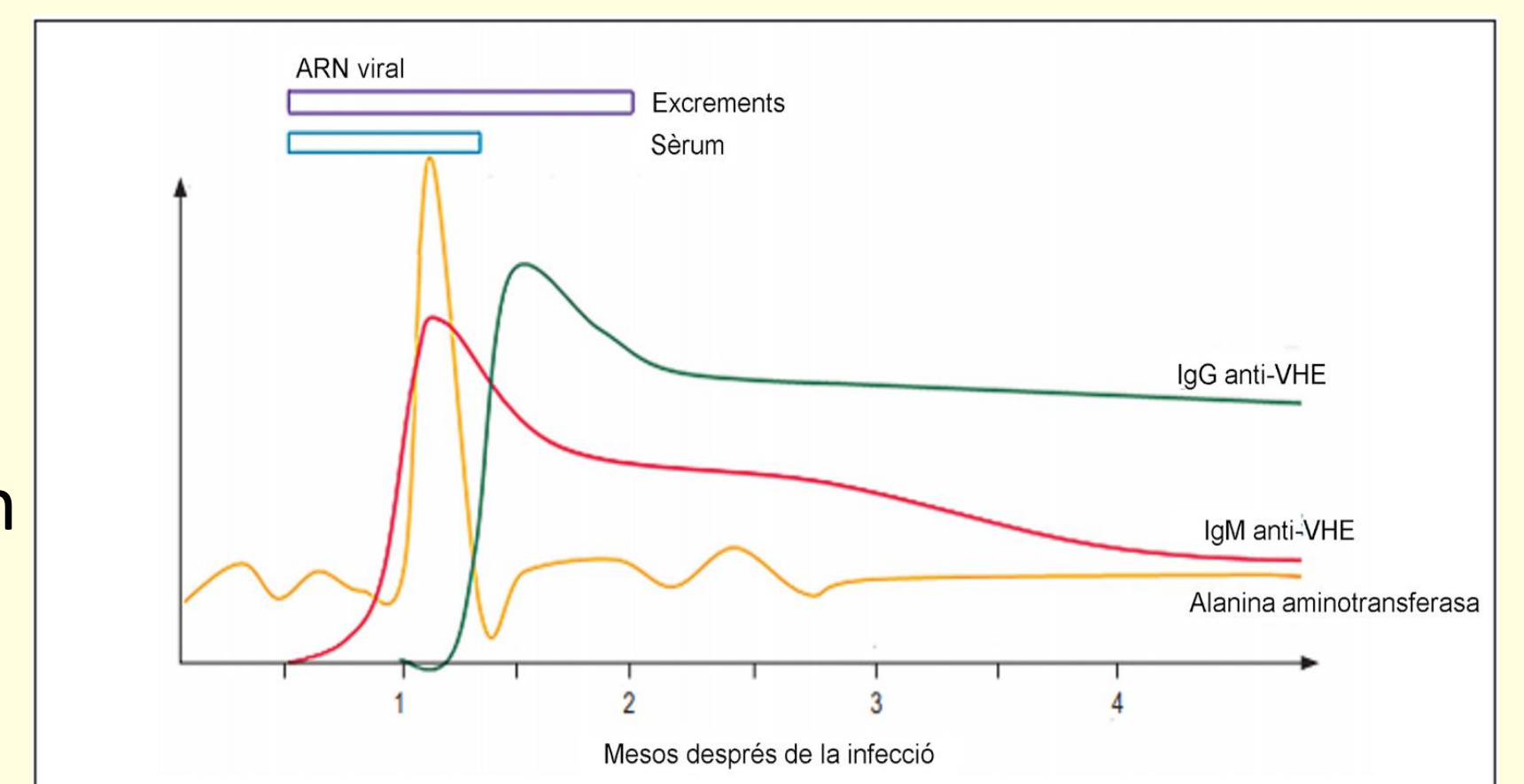
Síntomes i transmissió

Distribució mundial del VHE

→ Són imprecisos, només detecten que és una hepatitis

→ Detecció d'anticossos IgM i IgG específics en la sang

VACUNES I TRACTAMENTS

- Existeix una vacuna eficaç però només té llicència d'ús en Xina
- No existeixen tractaments específics
- En la majoria dels casos la malaltia remet espontàniament

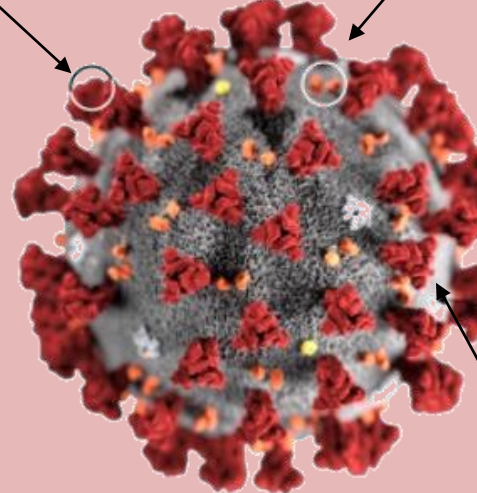
MORFOLOGIA

Proteïna S
És la proteïna que fa servir el virus per entrar a les cèl·lules humanes.

Proteïna E
Ajuda a infectar altres cèl·lules.

Membrana glicoproteica
És l'embolcall de material genètic

Proteïna S

Proteïna E

Proteïna N
Camufla l'ARN del sistema immunològic

ARN
Material genètic de virus. És el que infecta la cèl·lula

Membrana glicoproteica

MÈTODES DE DIAGNÒSTIC

PCR

DETECCIÓ DEL MATERIAL GENÈTIC

DETECCIÓ D'ANTÍGENS VIRALS

DETECCIÓ DEL VIRUS SENCER A PARTIR DELS ANTÍGENS

TESTS SEROLÒGICS

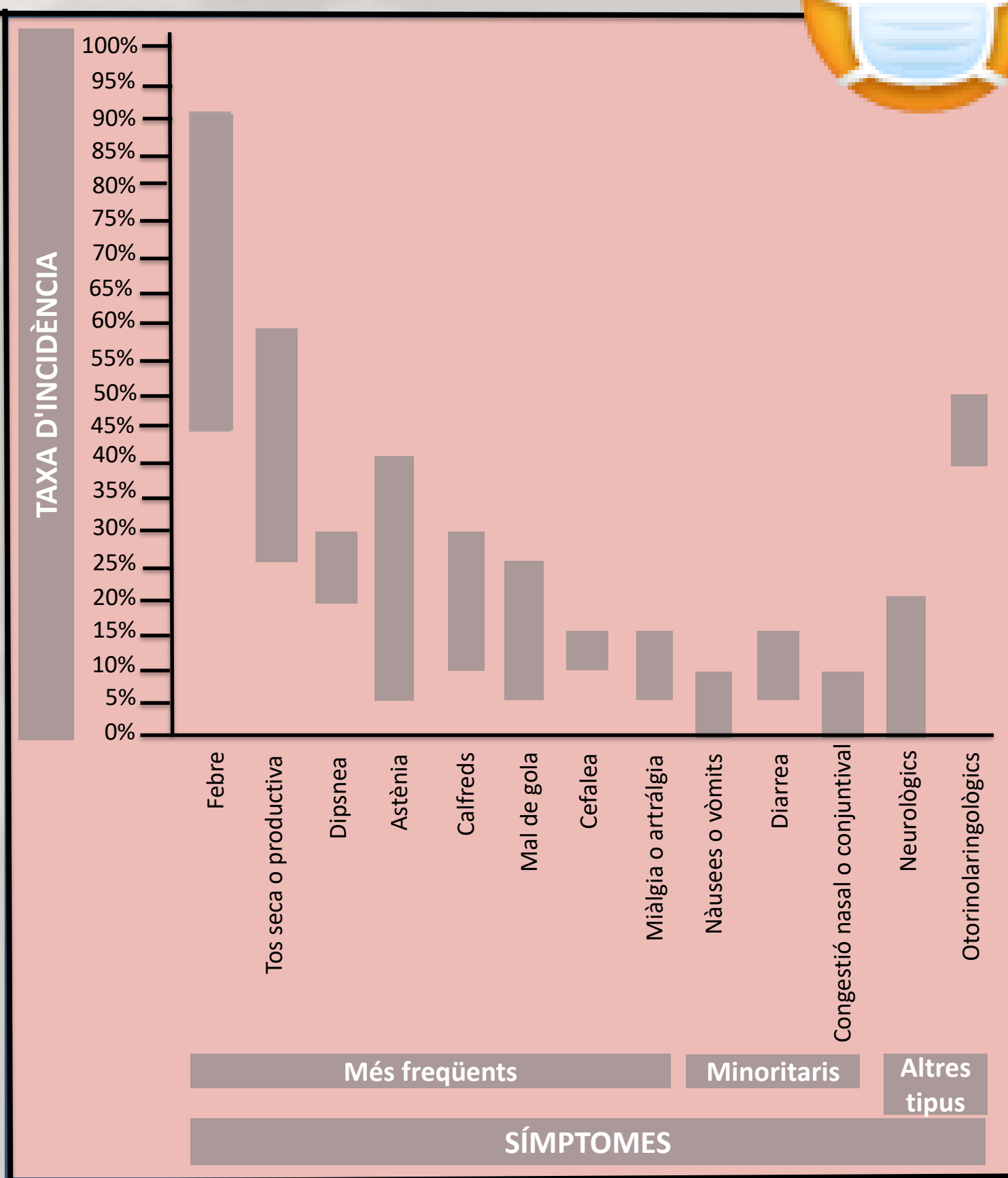
DETECCIÓ A TRAVÉS DE LA MESURA D'ANTICossos GENERATS PEL PROPI ORGANISME INFECTAT

CONÈIXER ELS GENOMES VIRALS ÉS ESSENCIAL PER REALITZAR DIAGNÒSTICS I ESTUDIAR L'EVOLUCIÓ DE LA PANDEMIA

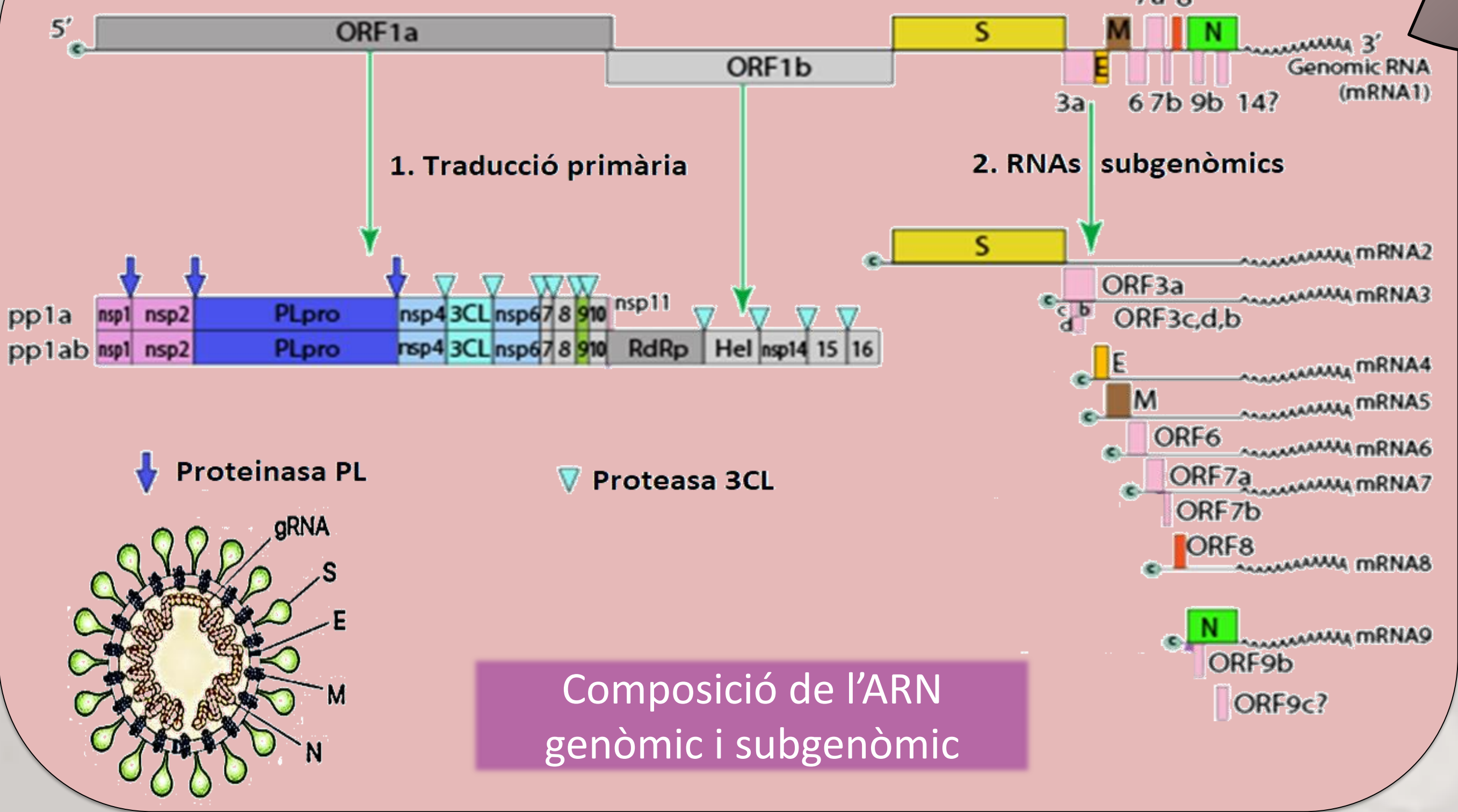

QUÈ LI PASSA AL TEU COS SI S'INFECTA PER CORONAVIRUS?

PATOGÈNESI CLÍNICA

GENOMA

TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

ANIMAL-HUMÀ

CONTACTE DIRECTE AMB ANIMALS INFECTATS

A TRAVÉS DE:

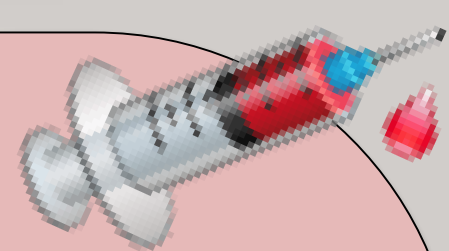
- ☐ SECRECIIONS RESPIRATÒRIES
- ☐ MATERIAL PROCEDENT DE L'APARELL DIGESTIU
- ☐ QUADRES CLÍNICIS RESPIRATORIS I GASTROINTESTINALS

HUMÀ-HUMÀ

A TRAVÉS DE:

- ☐ GOTÍCULES RESPIRATÒRIES
- ☐ AEROSOLS
- ☐ CONTACTE DIRECTE amb la mucosa dels ulls, boca o nas

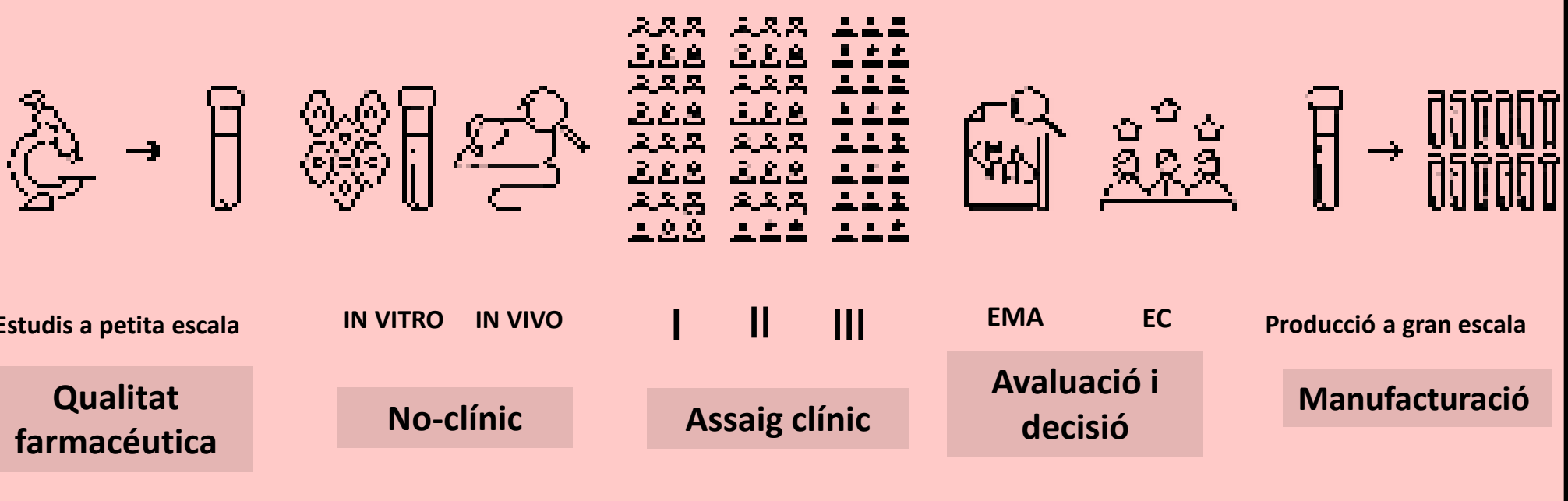
VACUNES

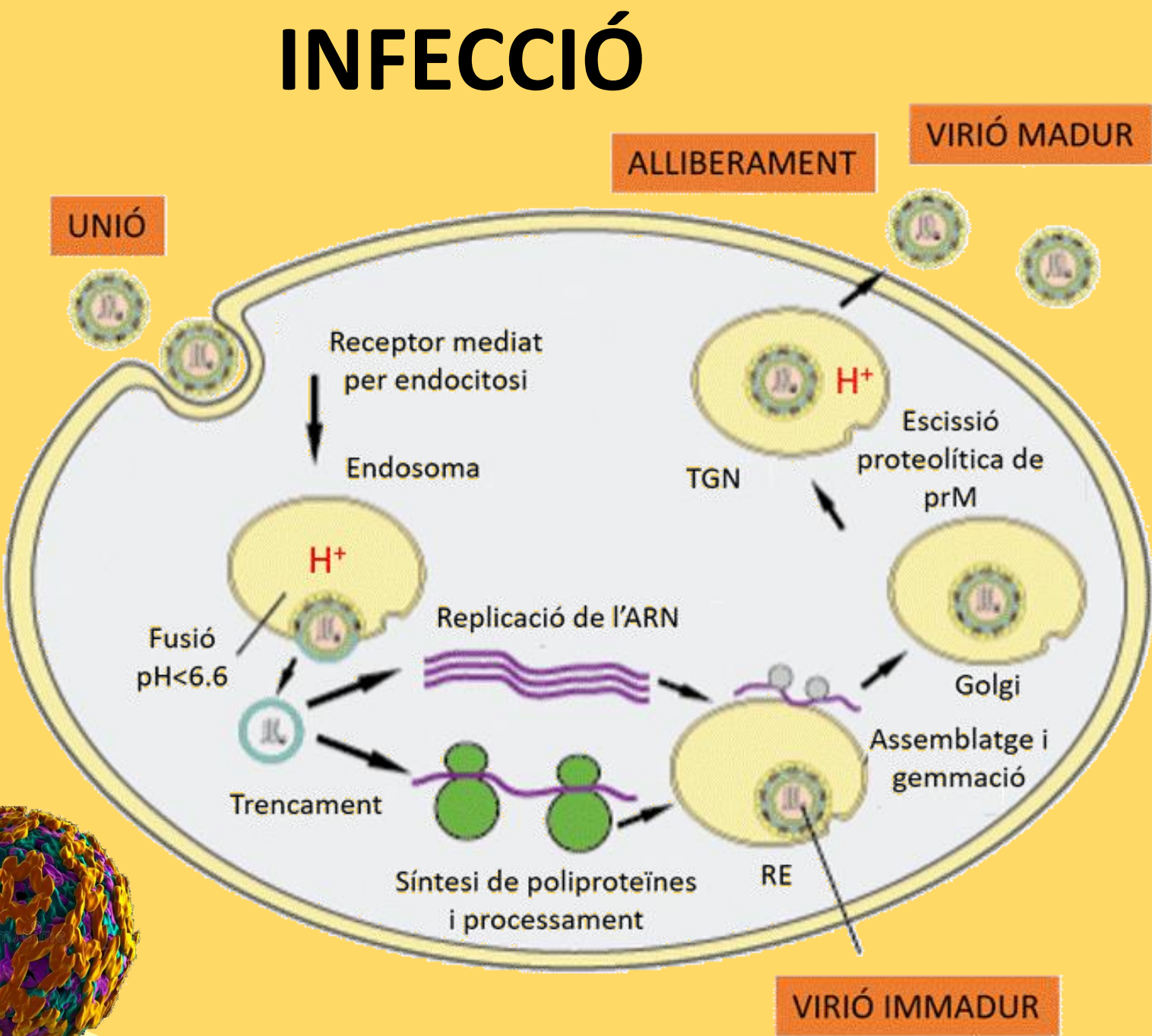
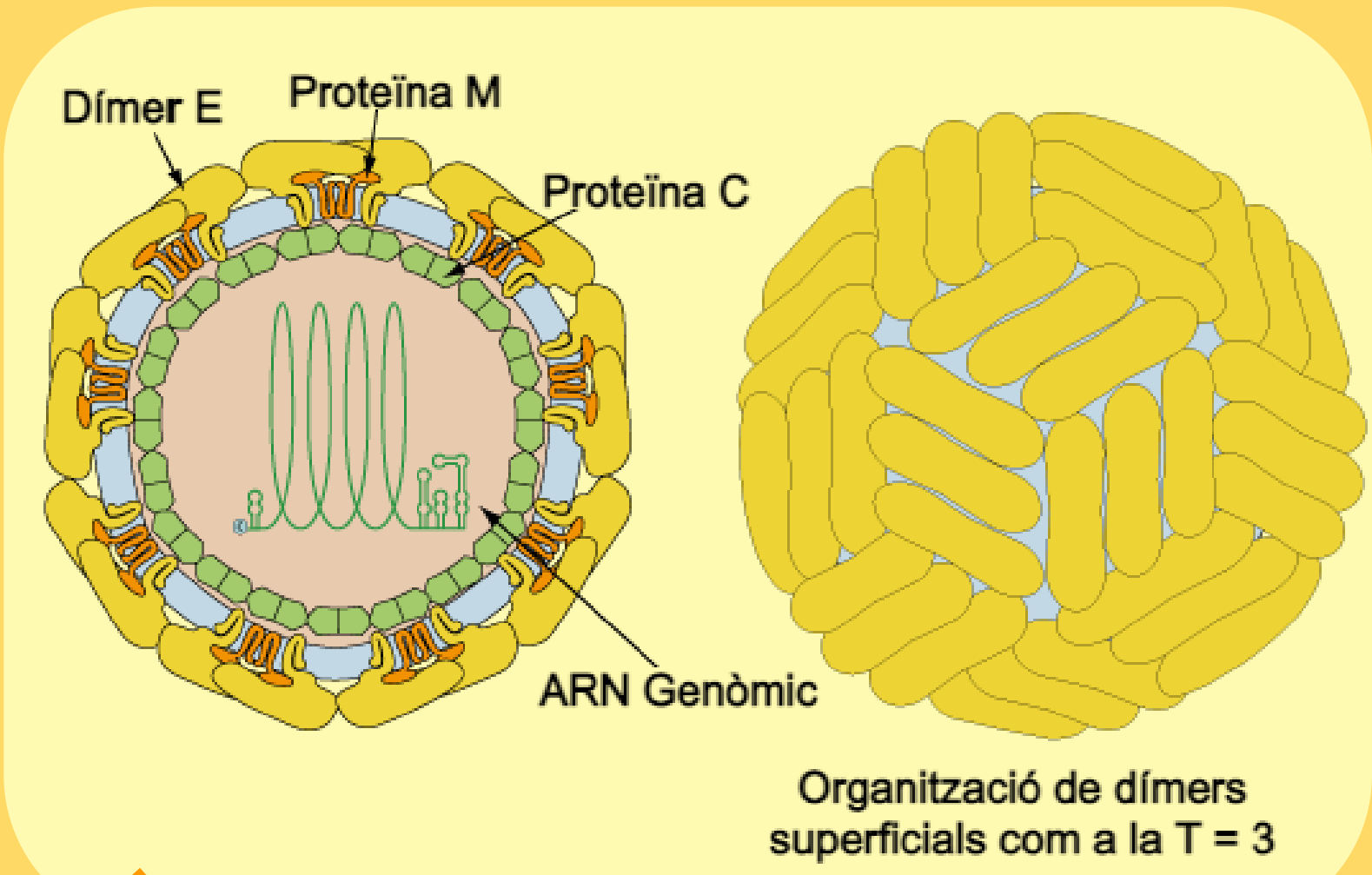
Comparació entre algunes de les vacunes contra Covid-19

Empresa	Tipus	Dosi	Efectivitat (%)	Conservació	Cost per dosi (€)
Oxford Uni-AstraZeneca	Vector viral (virus genèticament modificat)	x2	62-90%	Temperatura de frigorífic habitual	3
Moderna	RNA (part del codi genètic del virus)	x2	95%	-20 °C fins a 6 mesos	31
Pfizer-BioNTech	RNA	x2	95%	-70 °C	17
Gamaleya (Sputnik V)	Vector viral	x2	92%	Temperatura de frigorífic habitual (en forma seca)	8

Qualsevol desenvolupament d'una vacuna està sotmès a uns protocols i avaluacions per garantir la seua seguretat i eficàcia

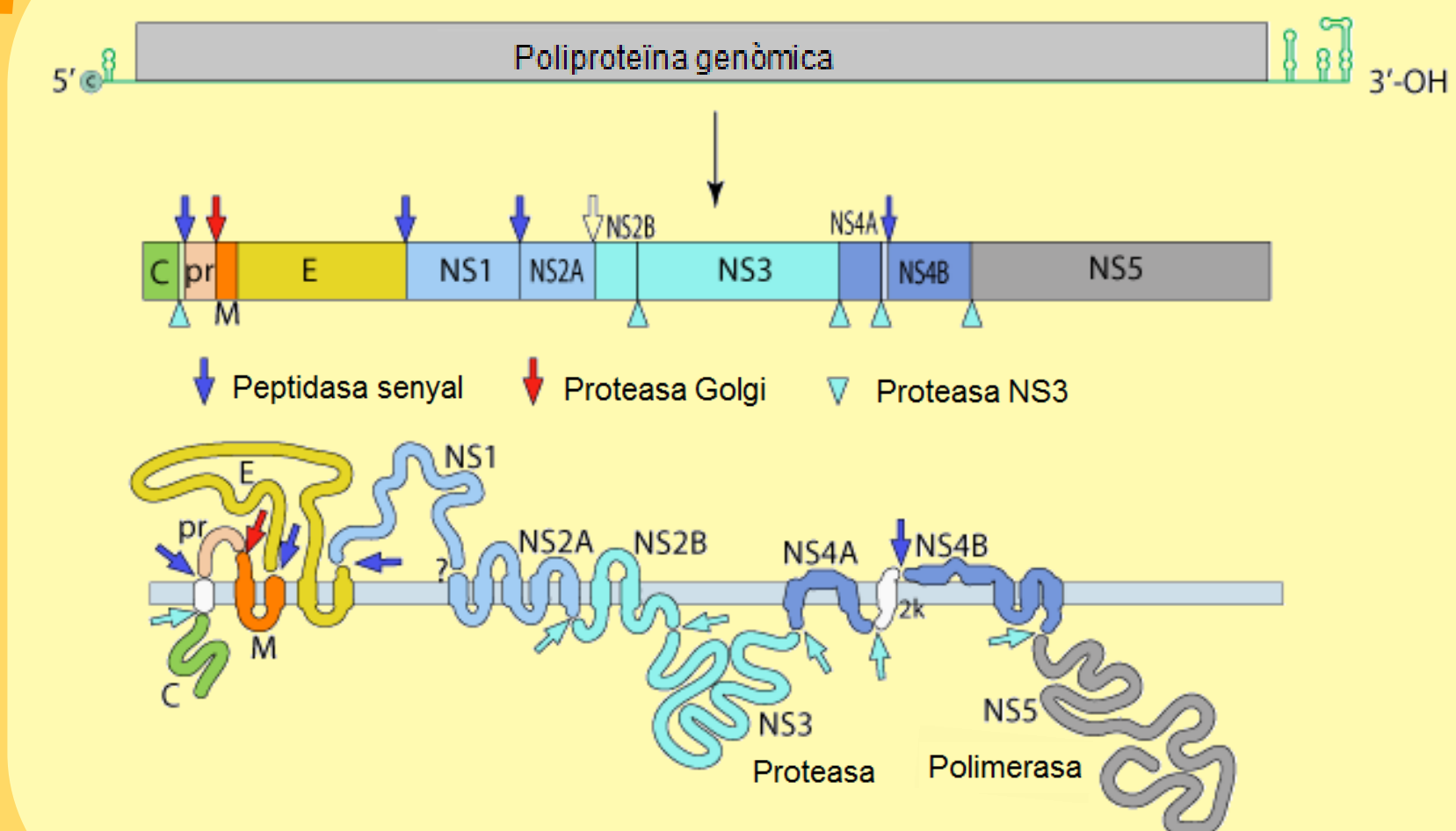

PATOGÈNESI / CLÍNICA

- El desenvolupament de la malaltia té 2 fases:
- 1) Inoculació i disseminació pels vasos limfàtics. Pot haver-hi un període d'incubació de 3-10 dies
  - 2) El virus arriba als òrgans

15% d'infectats
=síntomes greus
(dels quals 50% moren als 7-10 dies)

GENOMA (11Kb)

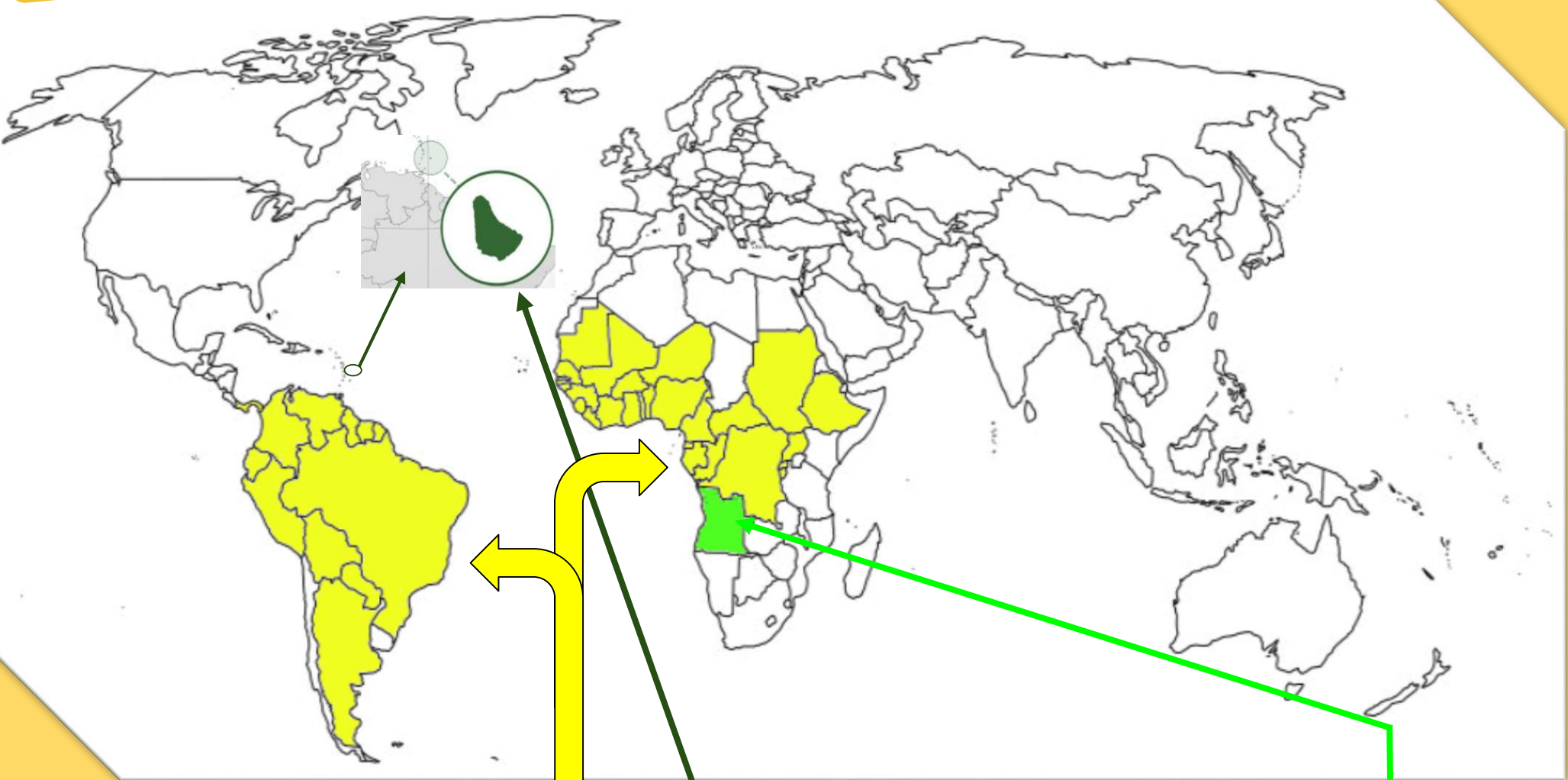
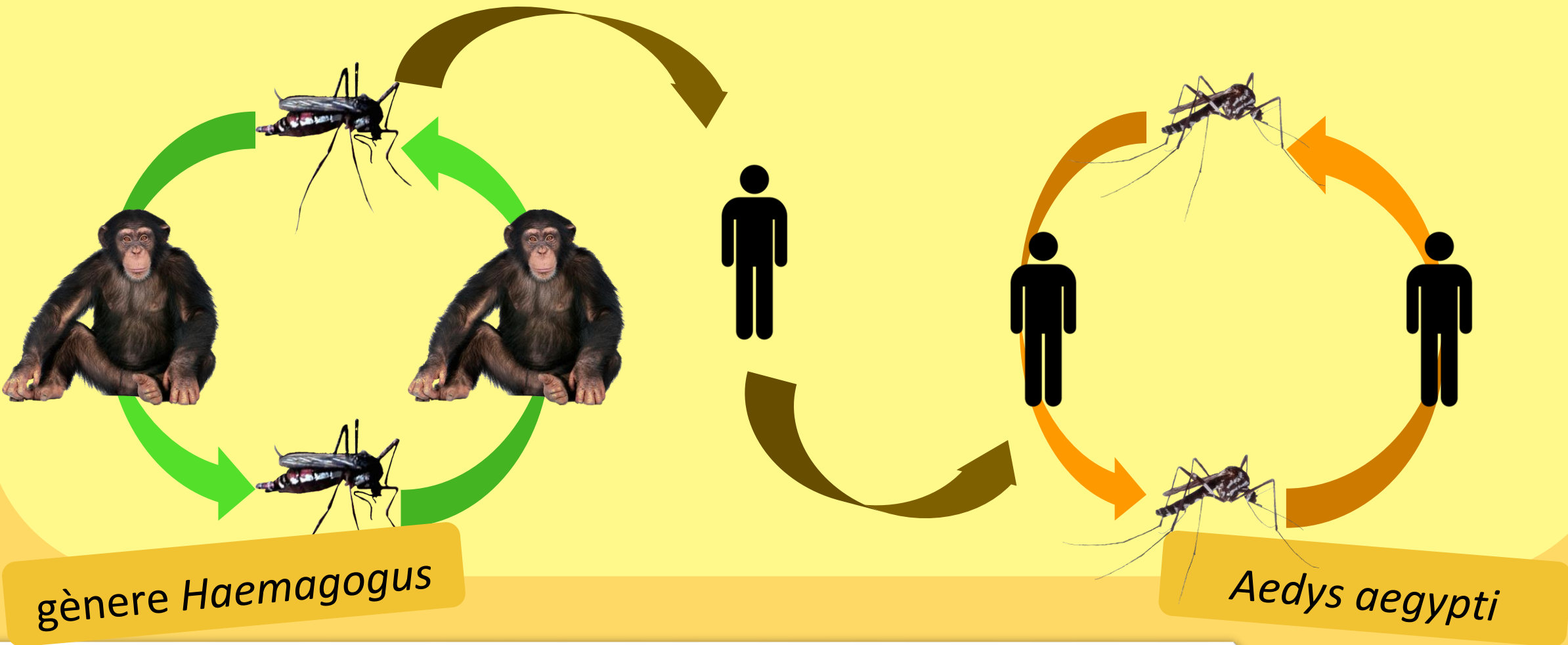

CURIOSITAT

En ser un virus endèmic d'Àfrica, els africans han desenvolupat més resistència, causant-los només símptomes similars als de la grip

TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

- Transmissió en humans per la picadura del mosquit *Aedys aegypti*
- Es considera què la primera transmissió a humans va ser causada per uns primats en Àfrica. En primats la transmet el gènere *Haemagogus*
- Mode de transmissió: cicle selvàtic (verd), urbà (taronja) o intermedi (marró)

Països amb risc de transmissió del virus de la febre groga
1ª epidèmia: Barbados, 1647 Epidèmia més recent: Angola, 2016

El virus es va estendre a Amèrica degut al tràfic d'esclaus africans infectats

SÍMPTOMES

	
MALS DE CAP	FEBRA
	
MALS D'ESQUENA	INSUFICIÈNCIA RENAL
	
ENGROGUIMENT DEL BLANC DELS ULLS I LA PELL	INSUFICIÈNCIA HEPÀTICA
	
VÒMITS	CANSAMENT

MÈTODES DE DIAGNOSI

PROVES DE LABORATORI	TROBALLES CARACTERÍSTIQUES
Biometria hemàtica	Distribució de leucòcits (principalment neutròfils), trombocitopènia (disminució de plaquetes)
Examen general d'orina	Albuminúria (presència d'albúmina en l'orina)
Temps de coagulació	Prolongació del temps de protrombina, disminució de fibrinogen
Proves de funció hepàtica	Increment d'aminotransferases i bilirubina
Química sanguínia	Increment de nitrogen, d'urea i creatinina Hipoglucèmia per exhauriment de reserves hepàtiques Increment de lactat
Prova quantitativa d'anticossos	Els anticossos s'incrementen fins a quatre voltes (si el pacient no s'ha vacunat)

VACUNES

Profilaxi	Efectes secundaris	Duració
Virus atenuat que s'inocula en una dosi	Des de malestar fins a reaccions al·lèrgiques	Dels primers 10 dies fins a 10 anys

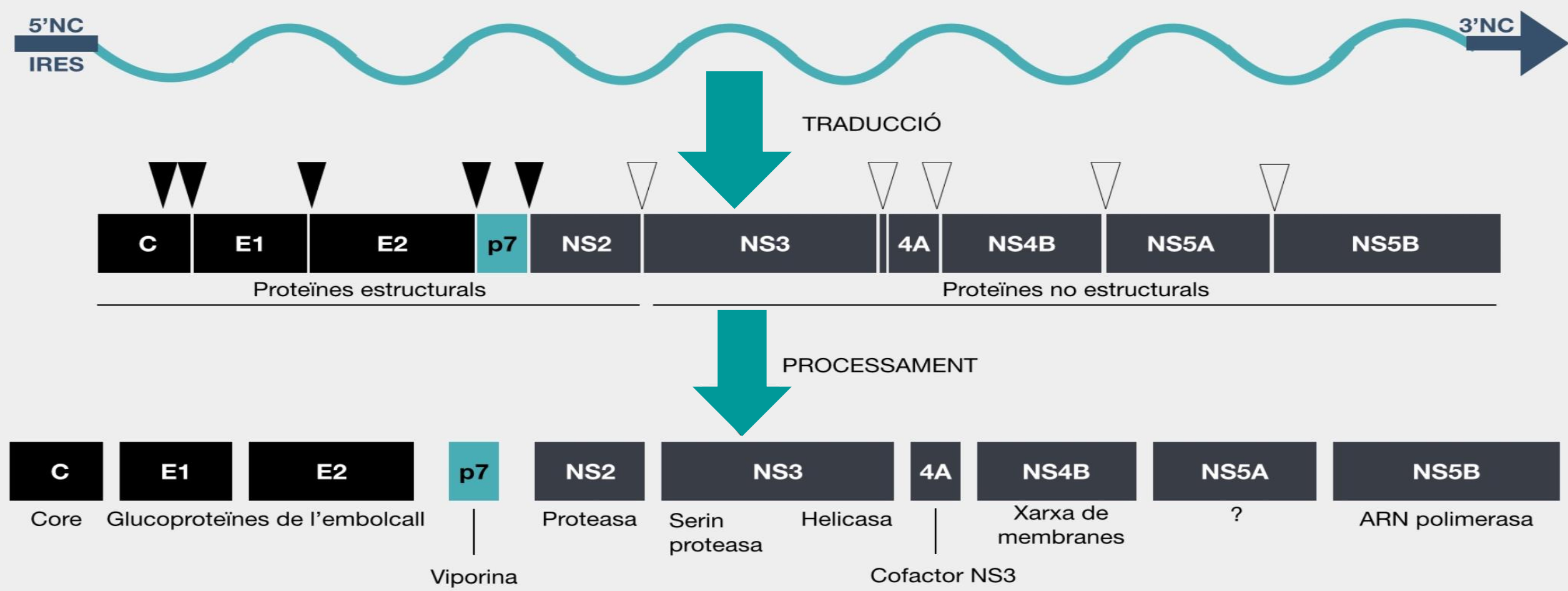
Informació addicional sobre la vacuna

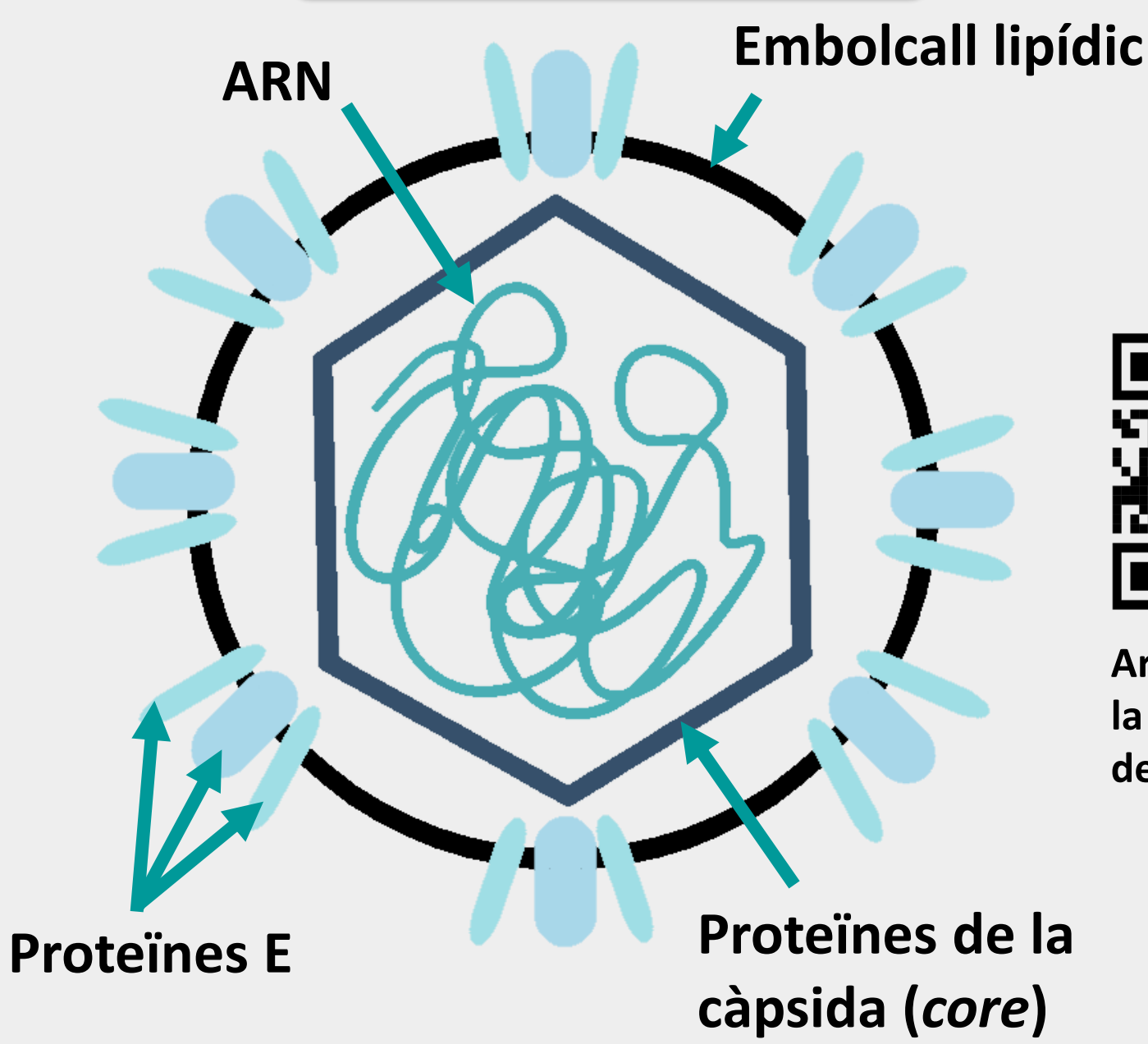

Genoma

- Gènere **hepacivirus** i família **Flaviridae**
- Identificats fins a **7 genotips** dividits en subtipus
- Genoma complet:** aproximadament **9.600 nt**
- L'extrem 5'** (341 nt) actua com a lloc intern d'entrada al ribosoma (IRES). És la regió millor conservada
- L'extrem 3'** és essencial per a la replicació
- Dona lloc a una poliproteïna precursora d'uns **3.000 aminoàcids**

Morfologia

Article sobre la investigació de vacunes

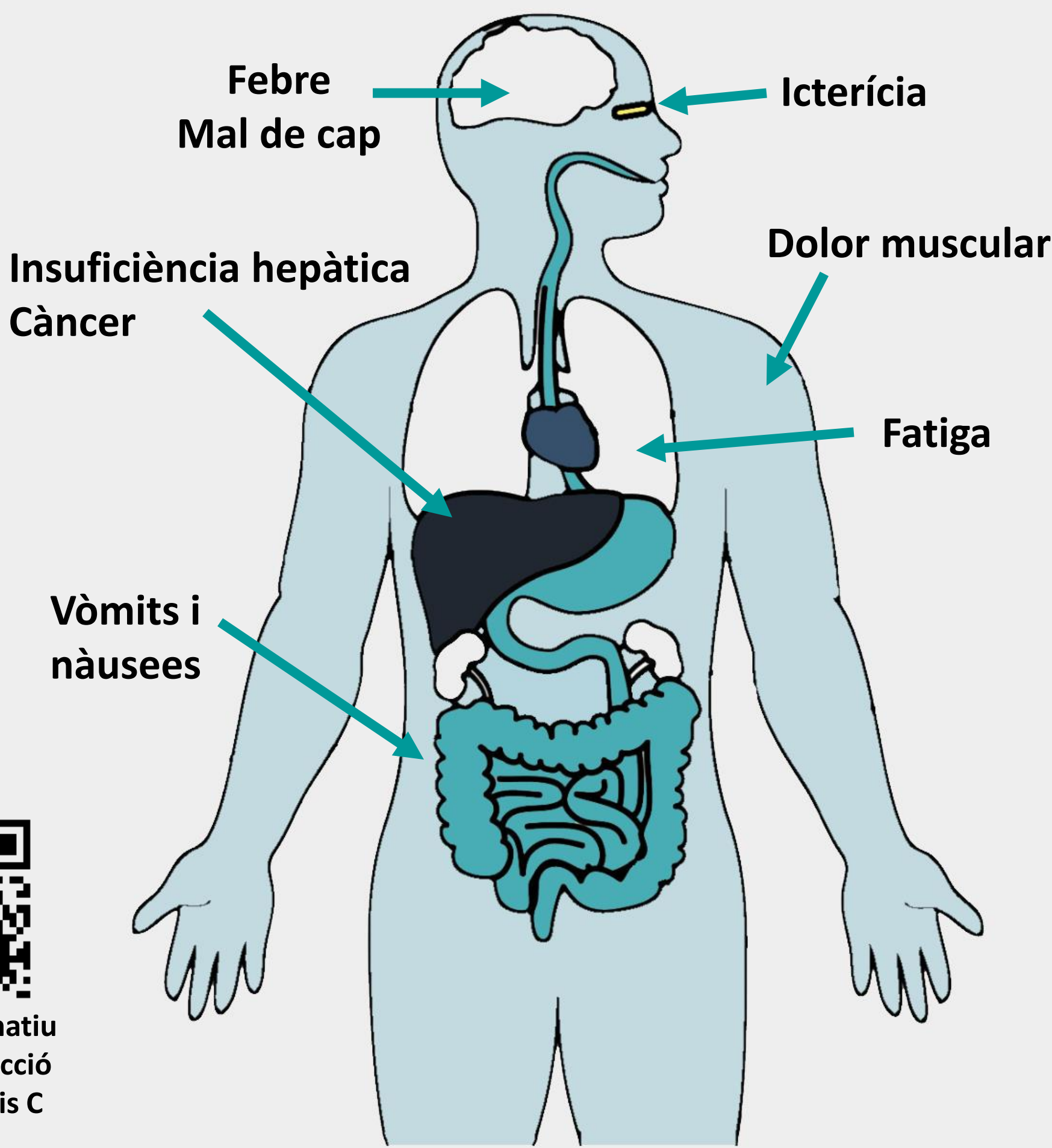
Vacuna

Actualment no existeix una vacuna efectiva (encara que hi ha estudis molt avançats sobre aquesta)
És vital intentar no contagiar-se: no compartir agulles, utilitzar preservatius...

Per què?

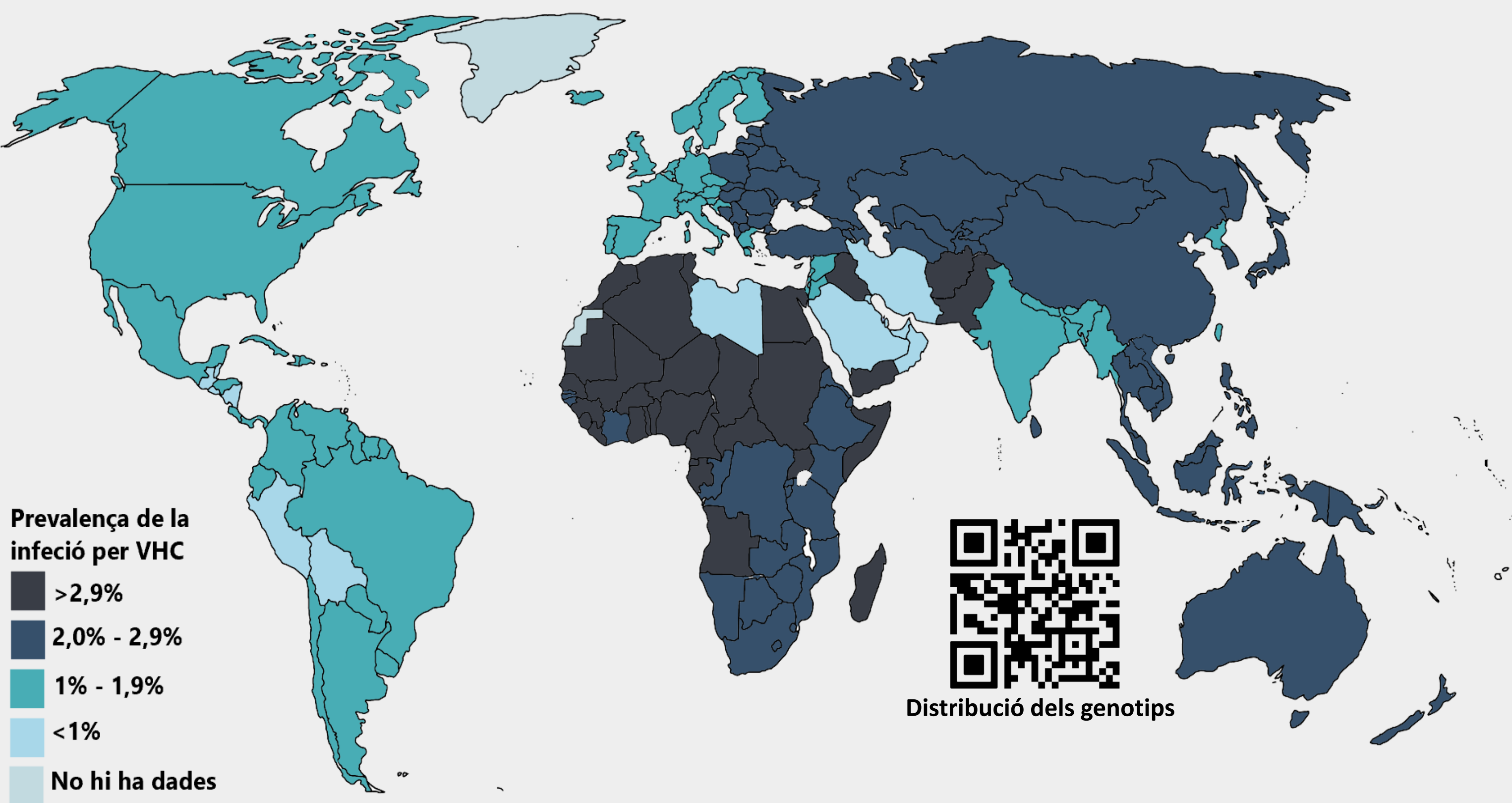
- Models animals limitats
- Virus molt variable

Patogènesi clínica

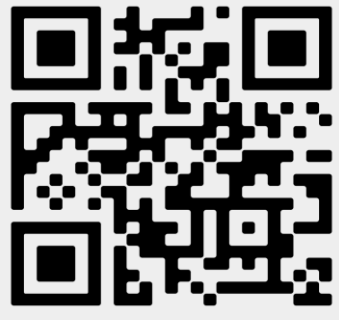
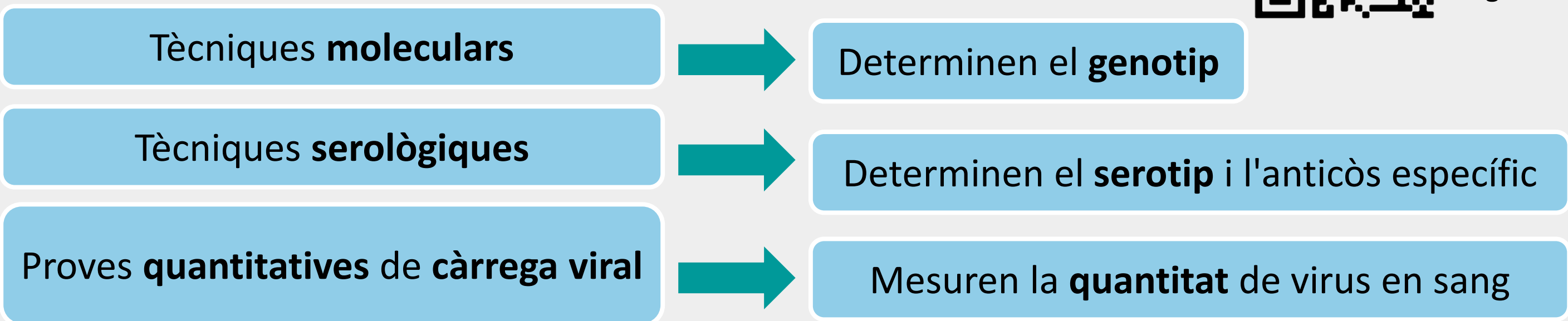
Vídeo informatiu sobre la infecció de l'hepatitis C

Epidemiologia

- Varia des d'una **infecció asimptomàtica**, fins a una hepatitis greu que condueix cap a la cirrosi i un carcinoma hepatocel·lular
- El virus resideix en les cèl·lules hepàtiques
- Incubació entre 2 i 26 setmanes
- Primera fase = **infecció aguda**, dura 2-12 setmanes
- En la majoria dels casos, els anticossos no detecten el virus --> **crònicament** infectats

Diagnosi

Ampliació de la informació dels mètodes de diagnòs

Transmissió

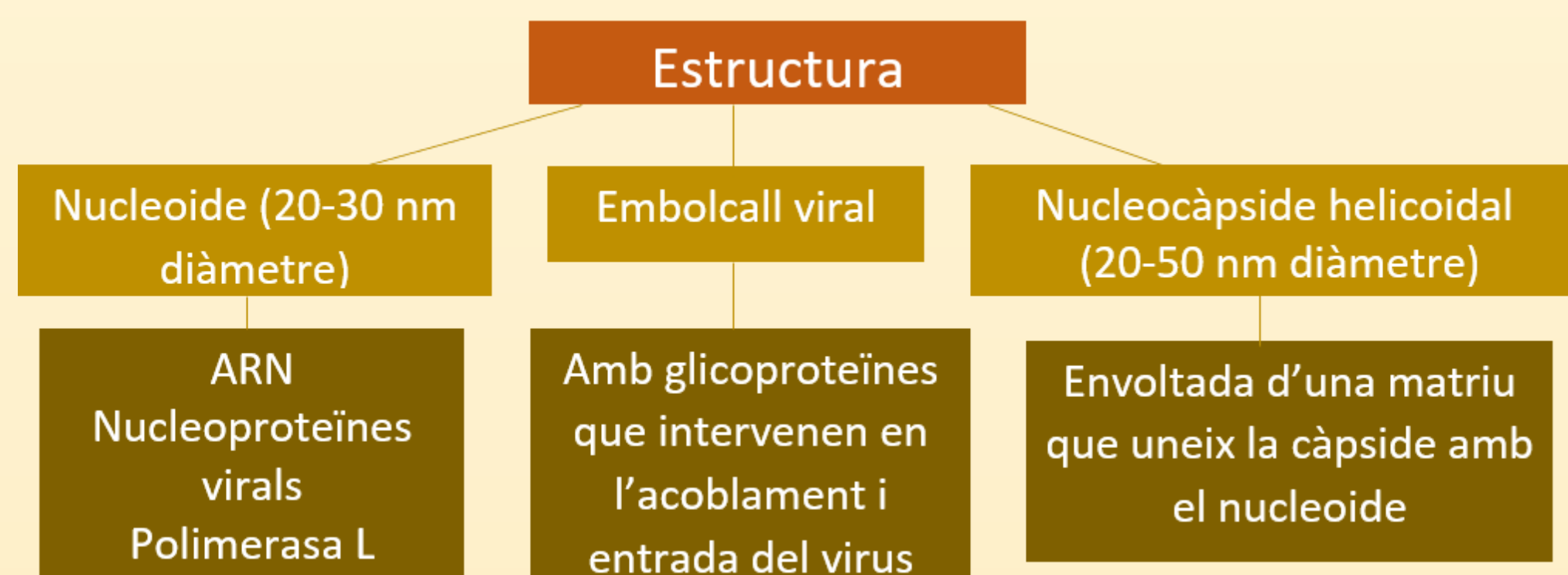
La via de transmissió principal és la **sang**, de manera que és possible infectar-se a través del consum de drogues injectables al compartir el material d'injecció, per reutilització o esterilització inadequada de material mèdic, per transfusió de sang la qual no ha sigut analitzada prèviament, per la pràctica sexual en la que hi pot haver exposició sanguínia de l'infectat i verticalment

EBOLAVIRUS. CLASSE V (RNA⁻ monocatenari)

QUINA ÉS LA MORFOLOGIA DEL VIRUS?

- **Forma:** filamentós lineal o ramificat
- **Mida:** 0,8-14 µm amb **diàmetre** uniforme (80 nm)

COM ÉS EL SEU GENOMA?

Família *Filoviridae*

Per a què codifica cada gen?

Gen NP: nucleoproteïnes
Gen L: polimerasa L
Gen GP: proteïnes GP1 i GP2
Gen VP40: proteïna VP40
Gen VP30: proteïna VP30
Gen VP35: proteïna VP35
Gen VP24: proteïna VP24

PATOGENESI

- **Contagi** → contacte directe amb persones infectades o cadàvers
- **Entrada** → lesions dèrmiques o contacte directe amb membranes mucoses
- **Incubació** → entre 2 i 21 dies

FASES DE LA MALALTIA PER EBOLAVIRUS	
FASE SECA (1ª)	FASE HUMIDA (2ª)
Febre intensa Dolors musculars Dolor de gola Dolor de cap	Vòmits i diarrea Erupcions cutànies Deteriorament de les funcions renals <i>Hemorràgies internes i externes (pocs casos)</i>

MÈTODES DE DIAGNOSI

RT-PCR

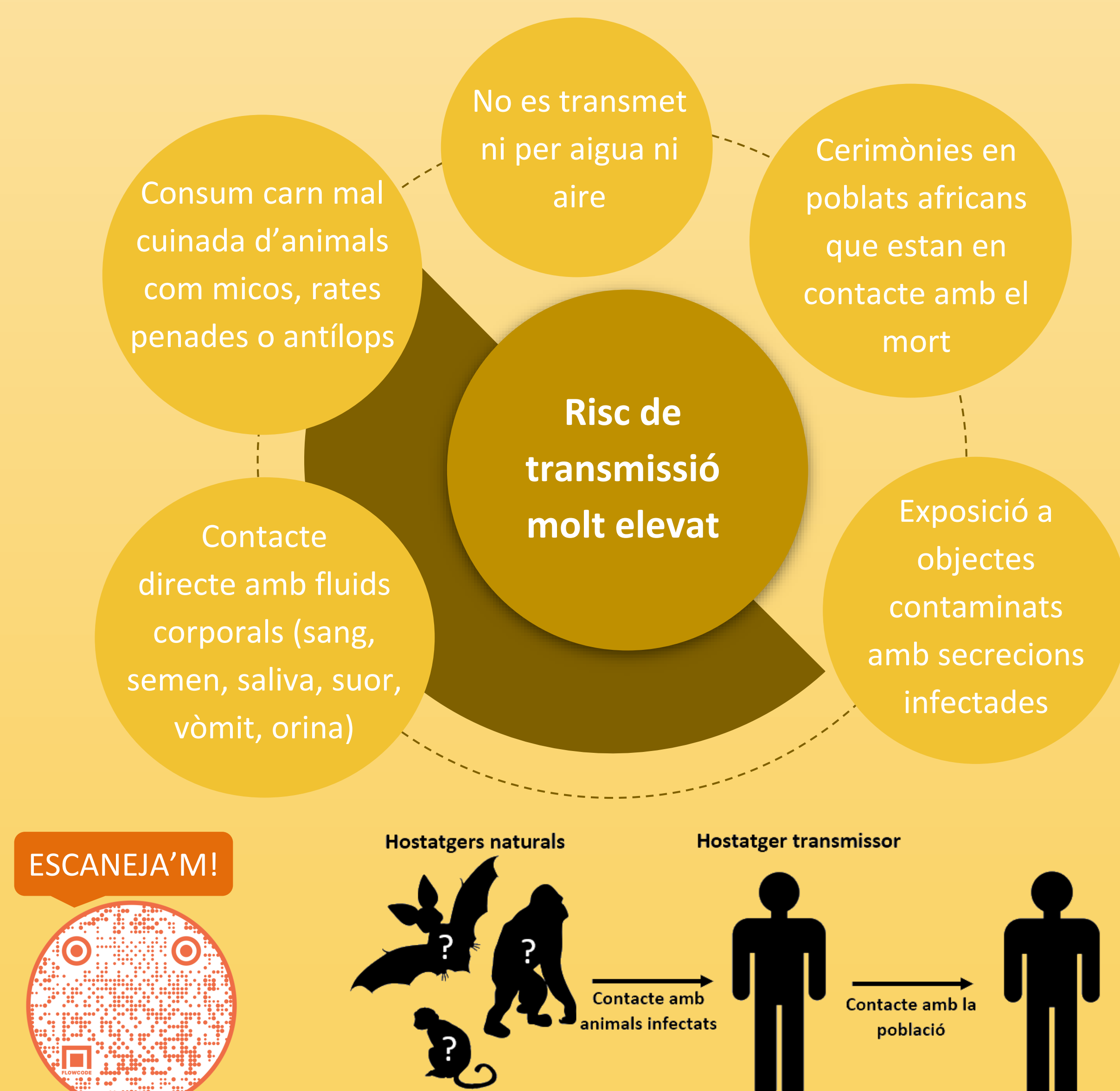
Proves de laboratori: mostres de sang, saliva i orina per a detectar el material viral

Mètodes de detecció amb antígens (menys freqüents)

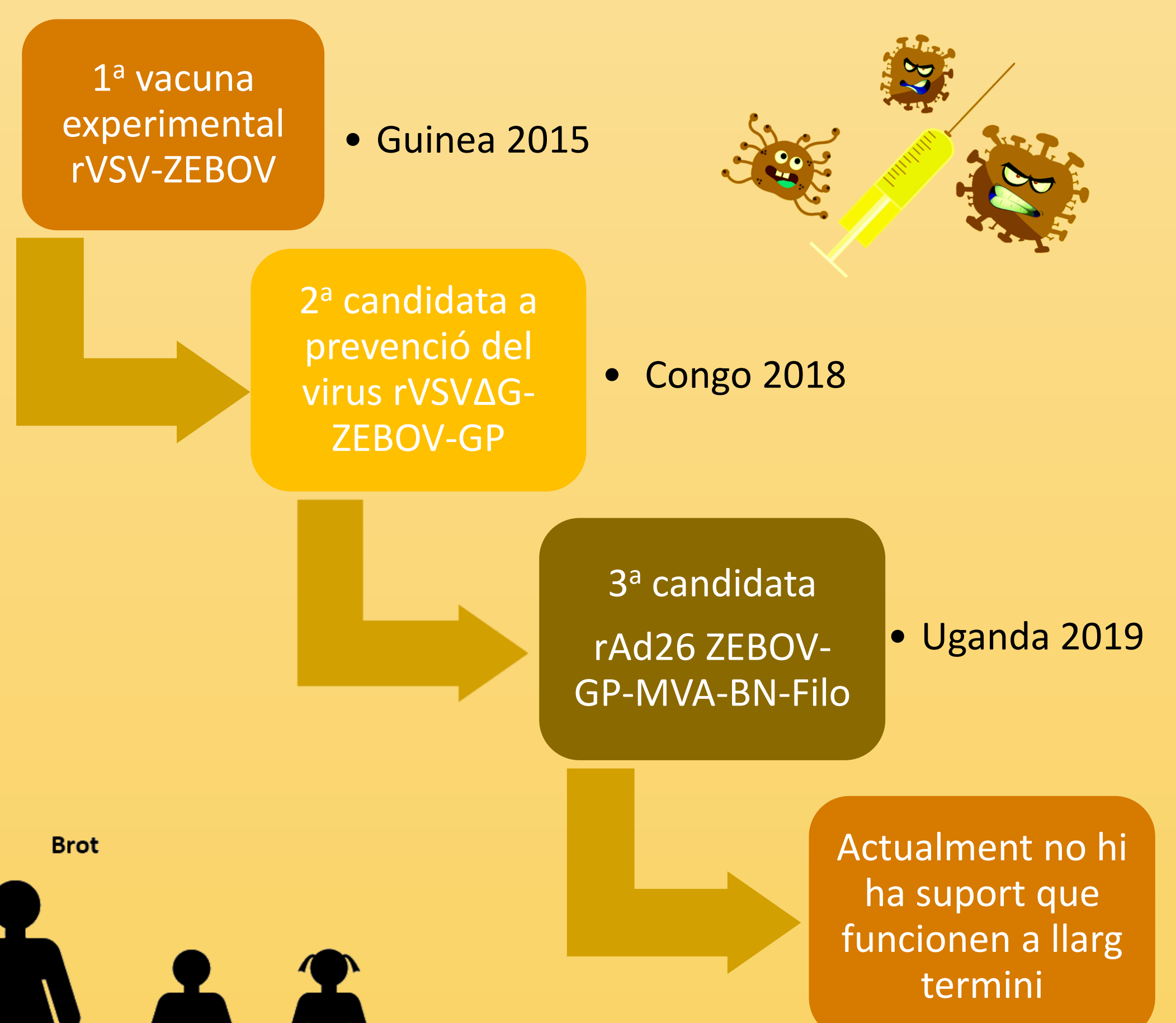
A l'inici de la malaltia la virèmia pot no ser elevada i per tant la prova s'ha de repetir dies després

Proves d'immunoabsorció o enzimàtica (ELISA) i de seroneutralització

TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

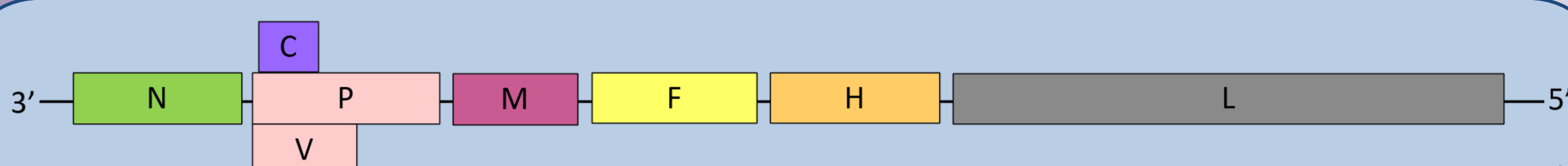
VACUNES CONTRA L'EBOLAVIRUS

XARAMPIÓ. CLASSE V (RNA⁻ monocatenari)

Família	Gènere
Paramyxoviridae	Morbillivirus

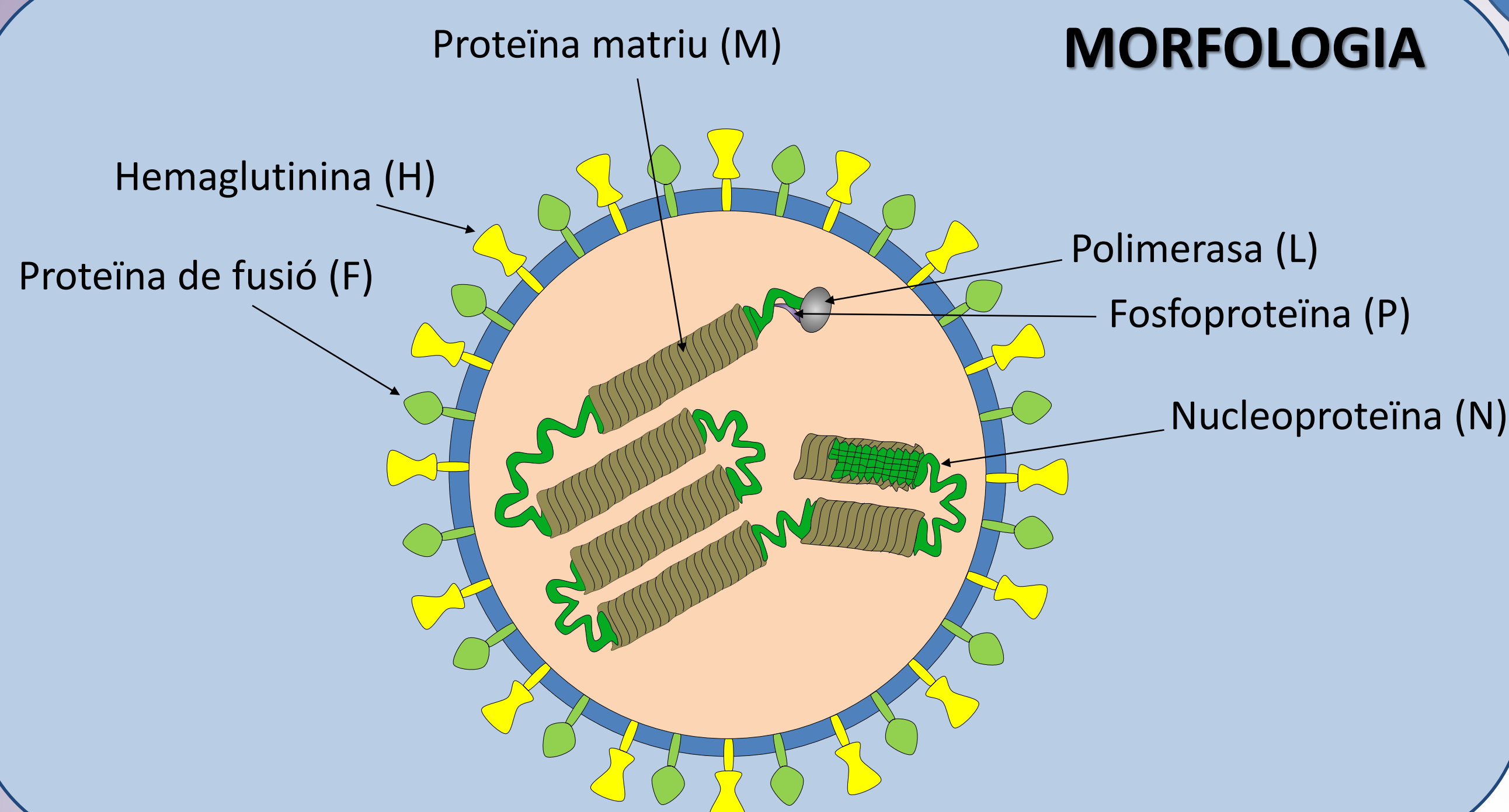

GENOMA

Genoma lineal complementari als ARNm (15-16 kb)
Codifica per a les **proteïnes estructurals**:
N (Nucleoproteïna), P (fosfoproteïna), L (polimerasa), M (proteïna de matriu), H (hemaglutinina) i F (proteïna de fusió) que s'incorporen a les partícules víriques, i altres **no estructurals** V i C que es troben solament en les cèl·lules infectades

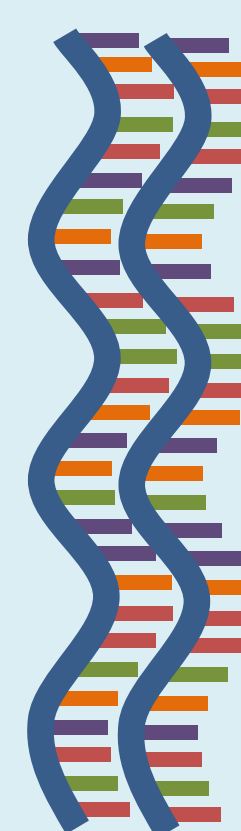
MORFOLOGIA

Replicació

El virus s'uneix als receptors de la superfície de les cèl·lules a través de la proteïna F

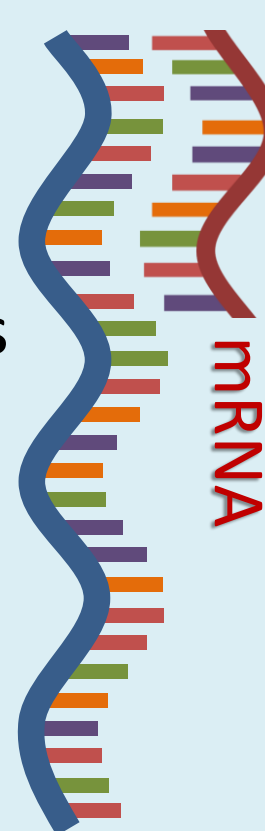
La proteïna H permet l'adsorció, alliberant la ribonucleocàpsida al citoplasma

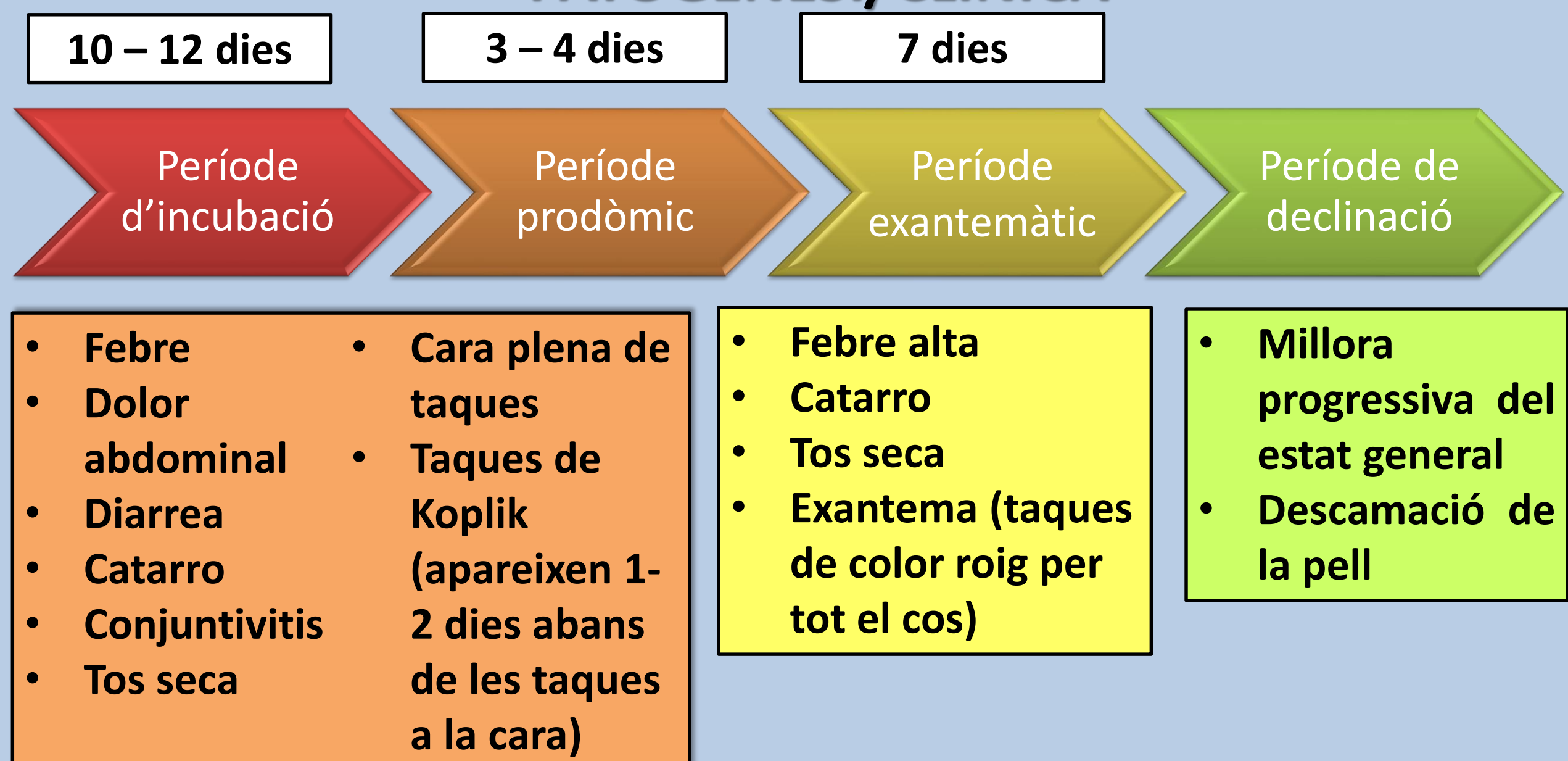
Expressió gènica

L'ARN polimerasa s'uneix al genoma encapsulat a la regió líder i transcriu seqüencialment tots els gens reconeixent els senyals d'inici i d'aturada

Els ARNm són tapats i poliadenilats per la proteïna L durant la síntesi

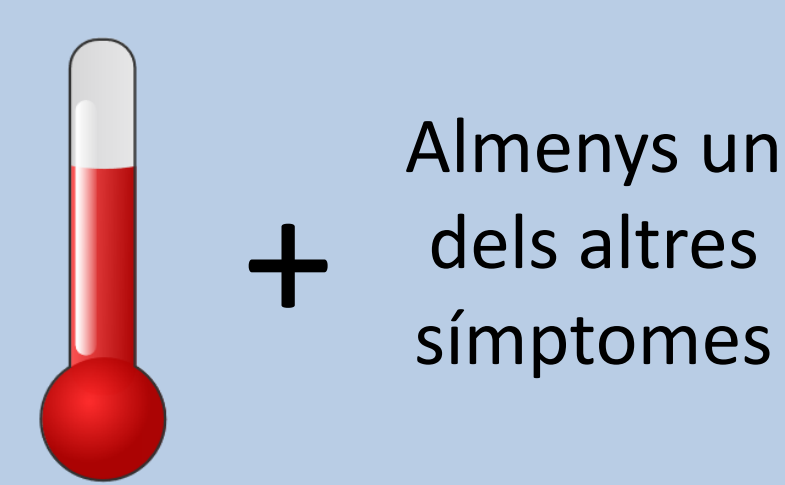

PATOGÈNESI/CLÍNICA

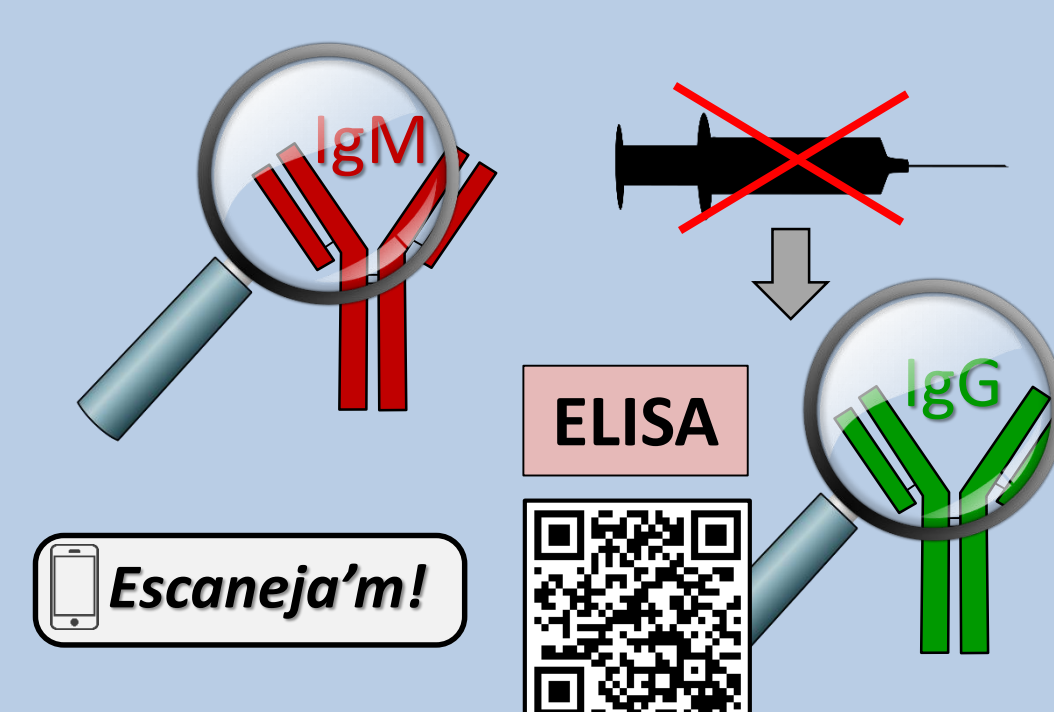

MÈTODES DE DIAGNOSI

Diagnòstic clínic

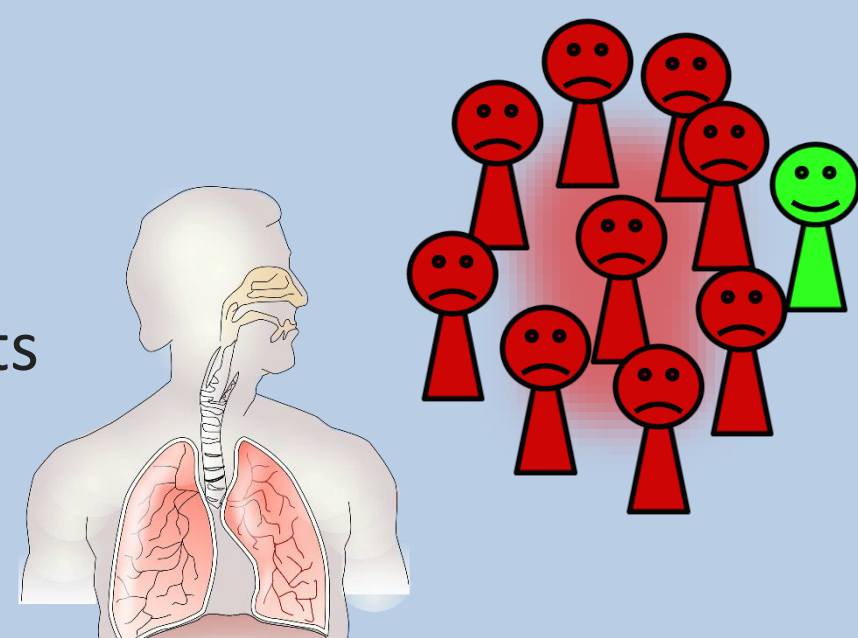

Diagnòstic al laboratori

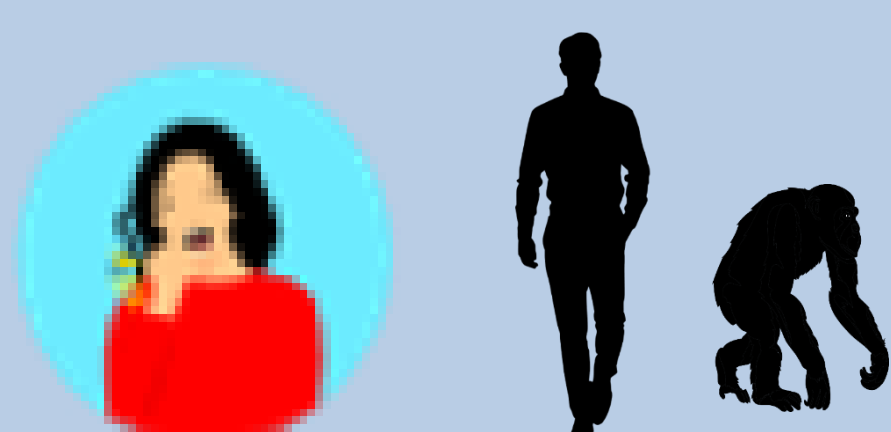
TRANSMISSIÓ

Es transmet a través del sistema respiratori infectant les cèl·lules epitelials de les mucositats del nas i la gola

Transmissió aèria molt contagiosa
Una persona contagiada infecta al 90% de les que estiguen a prop d'ella

Es propaga principalment mitjançant gotetes de saliva (gotes de Flüge) en la tos i els esternuts

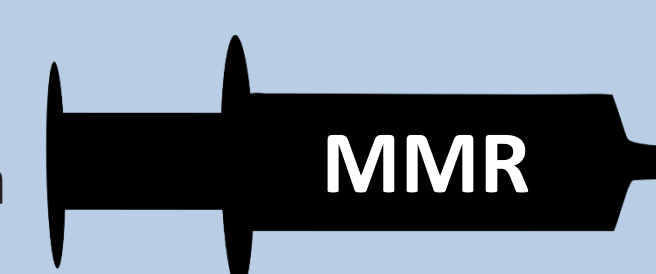

Només infecta a humans i primats

VACUNA

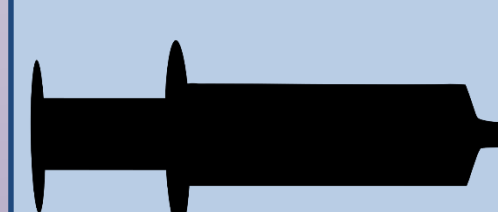
Creada el 1963 per Maurice Hilleman

Vacuna triple vírica

Xarampió
Galteres
Rubèola

Vacuna de virus atenuat que provoca la formació d'anticossos per la presència de proteïnes H

Xarampió

Galteres
Rubèola
Varicel·la

Campanyes de vacunació

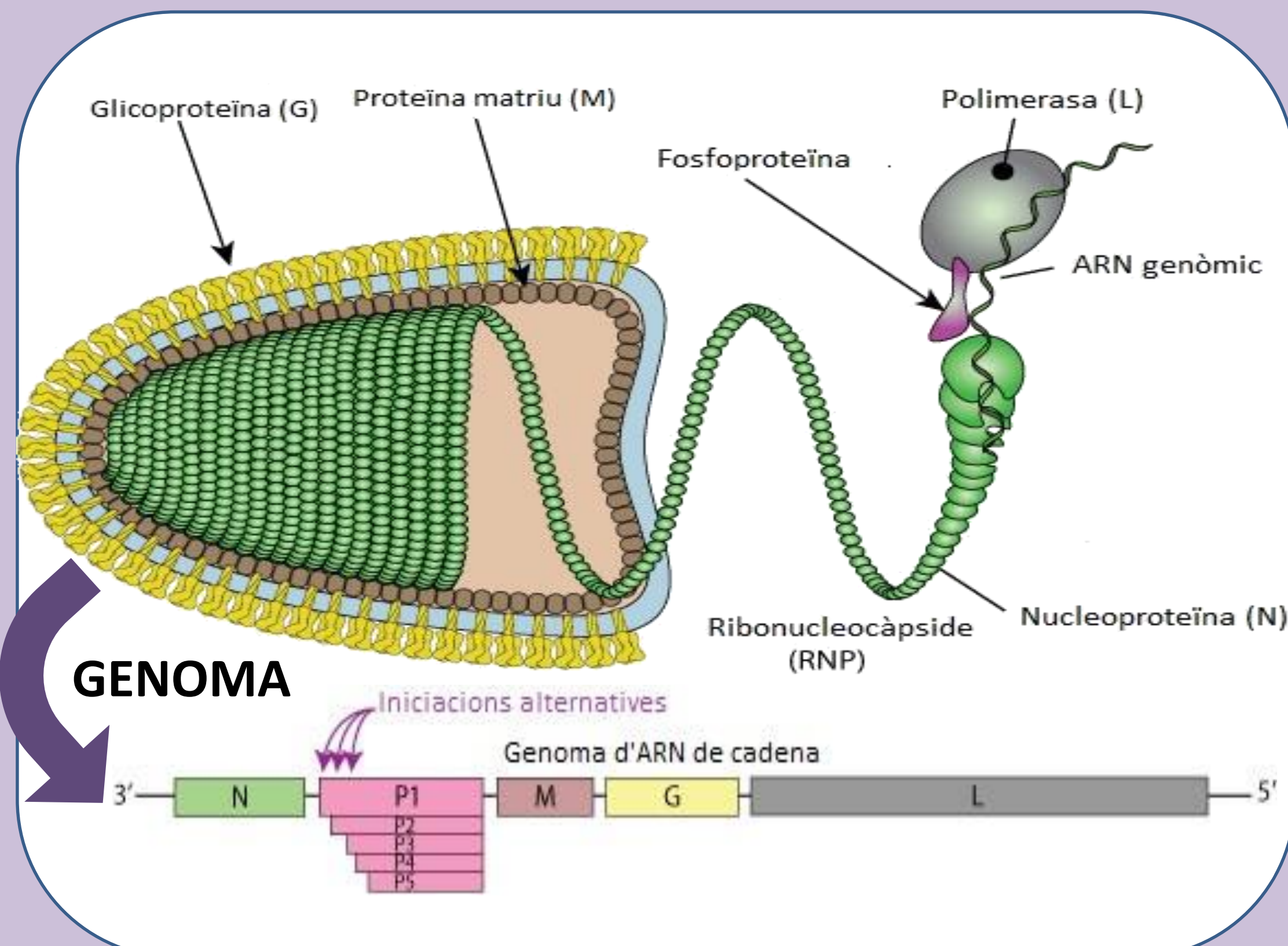
Escaneja'm!

RABV. CLASSE V (RNA⁻ monocatenari)

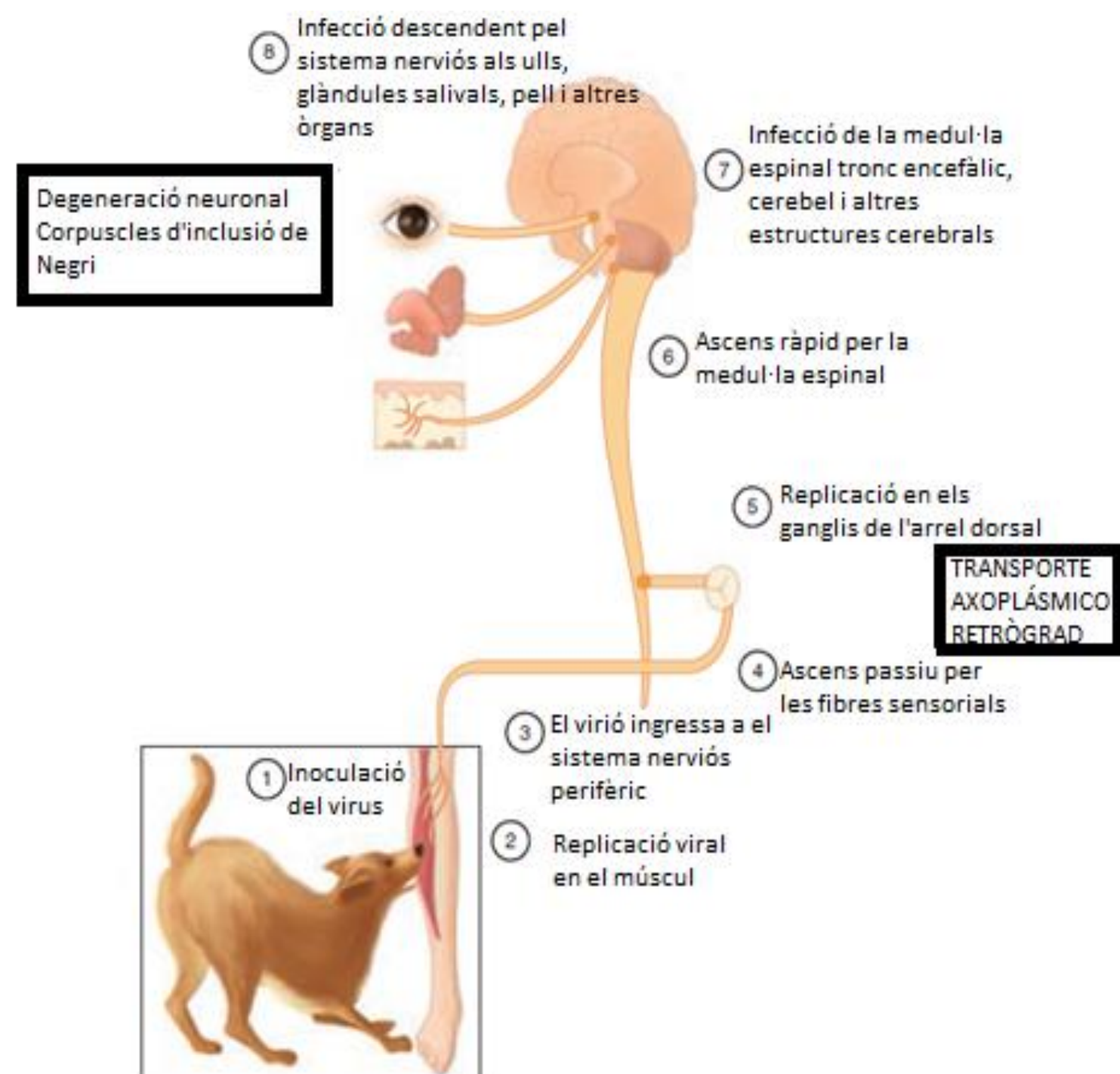
Gènere: Lissavirus
Família: Rhabdoviridae

MORFOLOGIA

PATOGÈNESI

Via d'entrada: Mossegades, aerosols en coves, ferides obertes, esgarrapades o mucoses

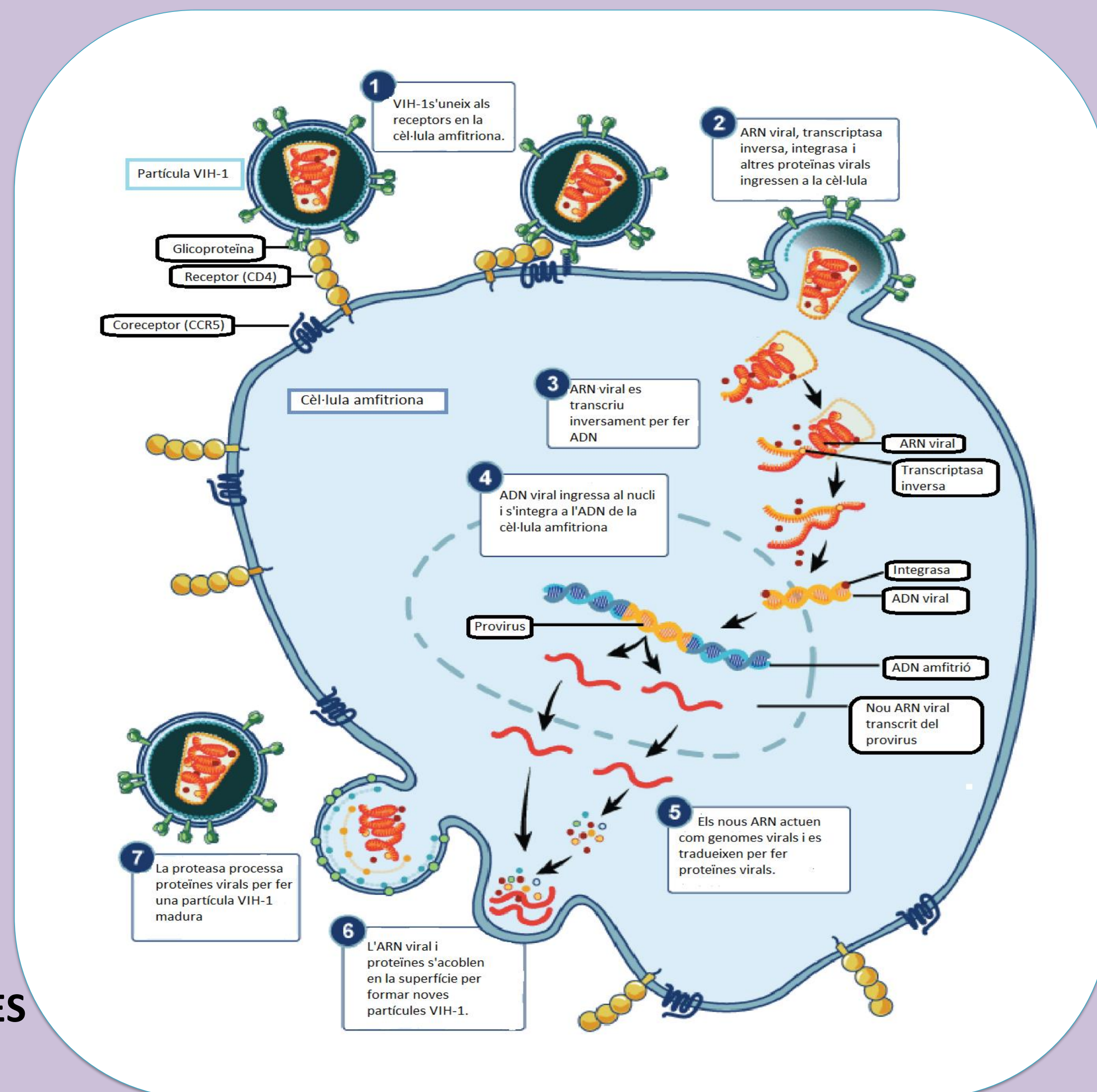

SÍMPTOMES

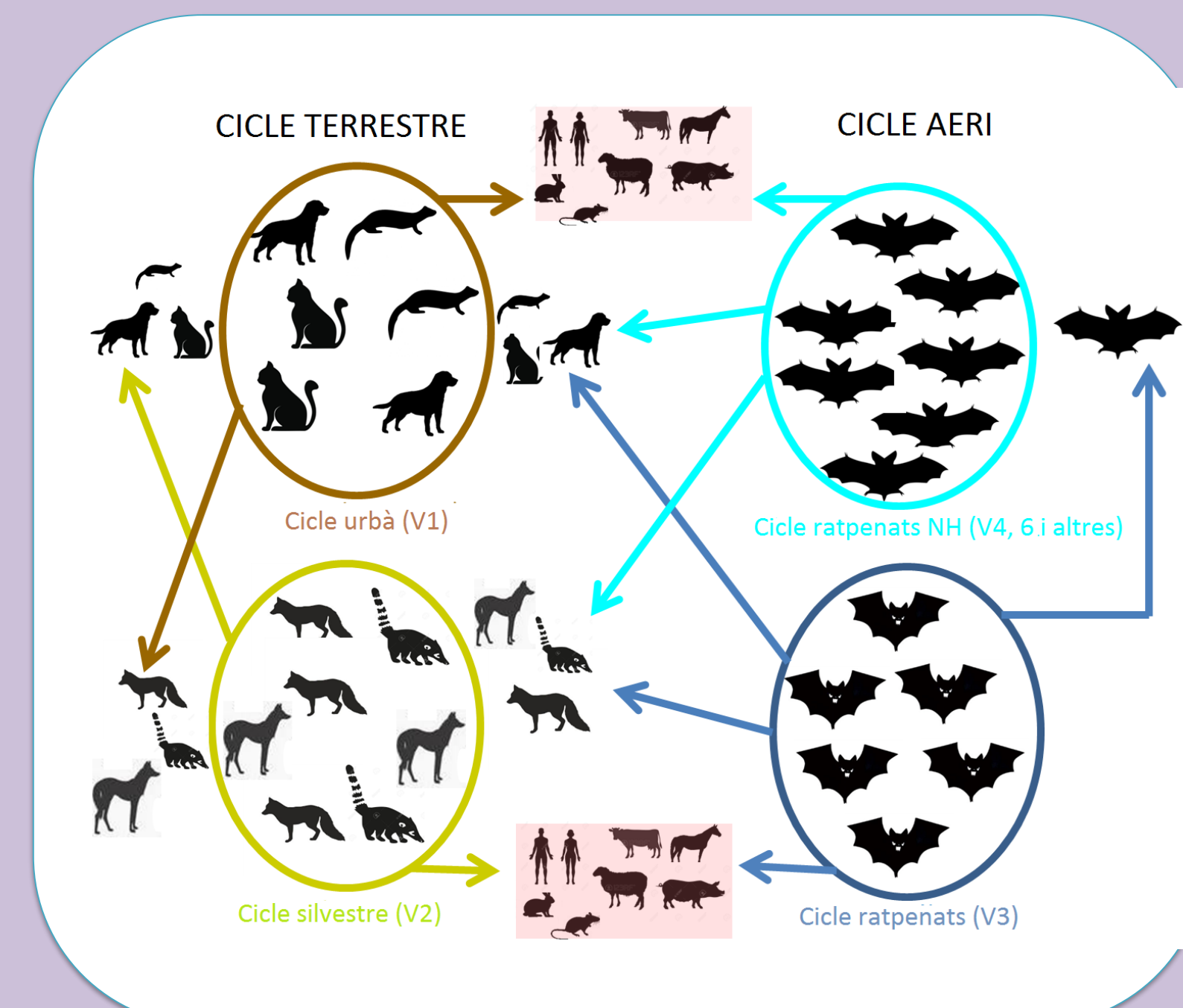
PARALÍTICA
- Debilitat muscular
- Paràlisi facial
- Incontinència urinària

ENCEFÀLICA
- Excitació generalitzada
- Agitació
- Hipersalivació
- Hidrofòbia

INFECCIÓ

TRANSMISSIÓ I EPIDEMIOLOGIA

MÈTODES DE DIAGNOSI

Presència de:

1. Antígens
2. ARN viral
3. Cossos de Negri
4. Anticossos antiglicoproteïna

Mitjançant:

1. Fluorescència
2. PCR
3. Anàlisi histològic
4. Comparació de densitats òptiques

VACUNES

Louis Pasteur (1885)

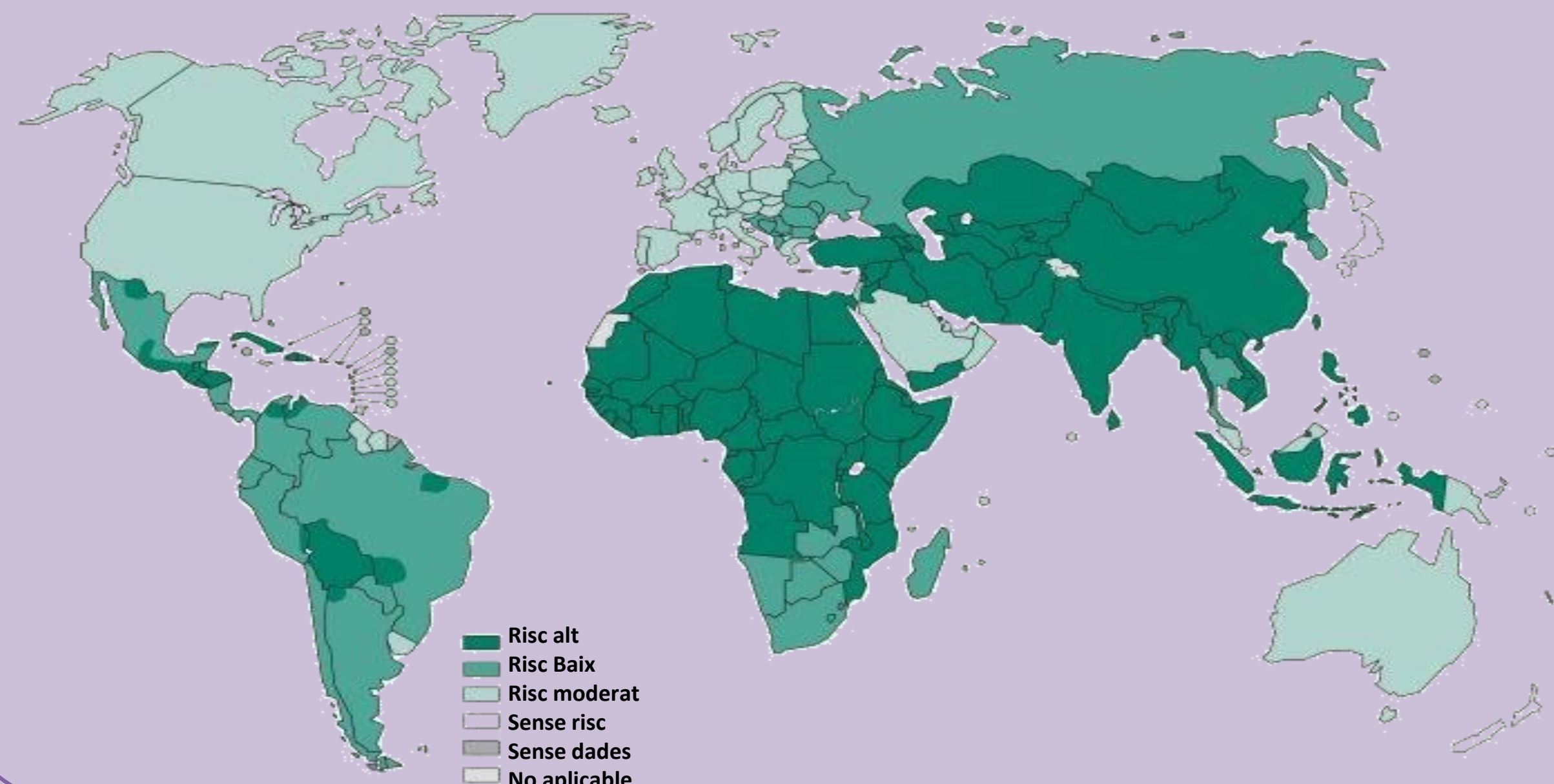

Es recomana la vacunació d'animals domèstics i de treballadors amb contacte animal de manera preventiva

Una vegada iniciats els símptomes no hi ha tractament

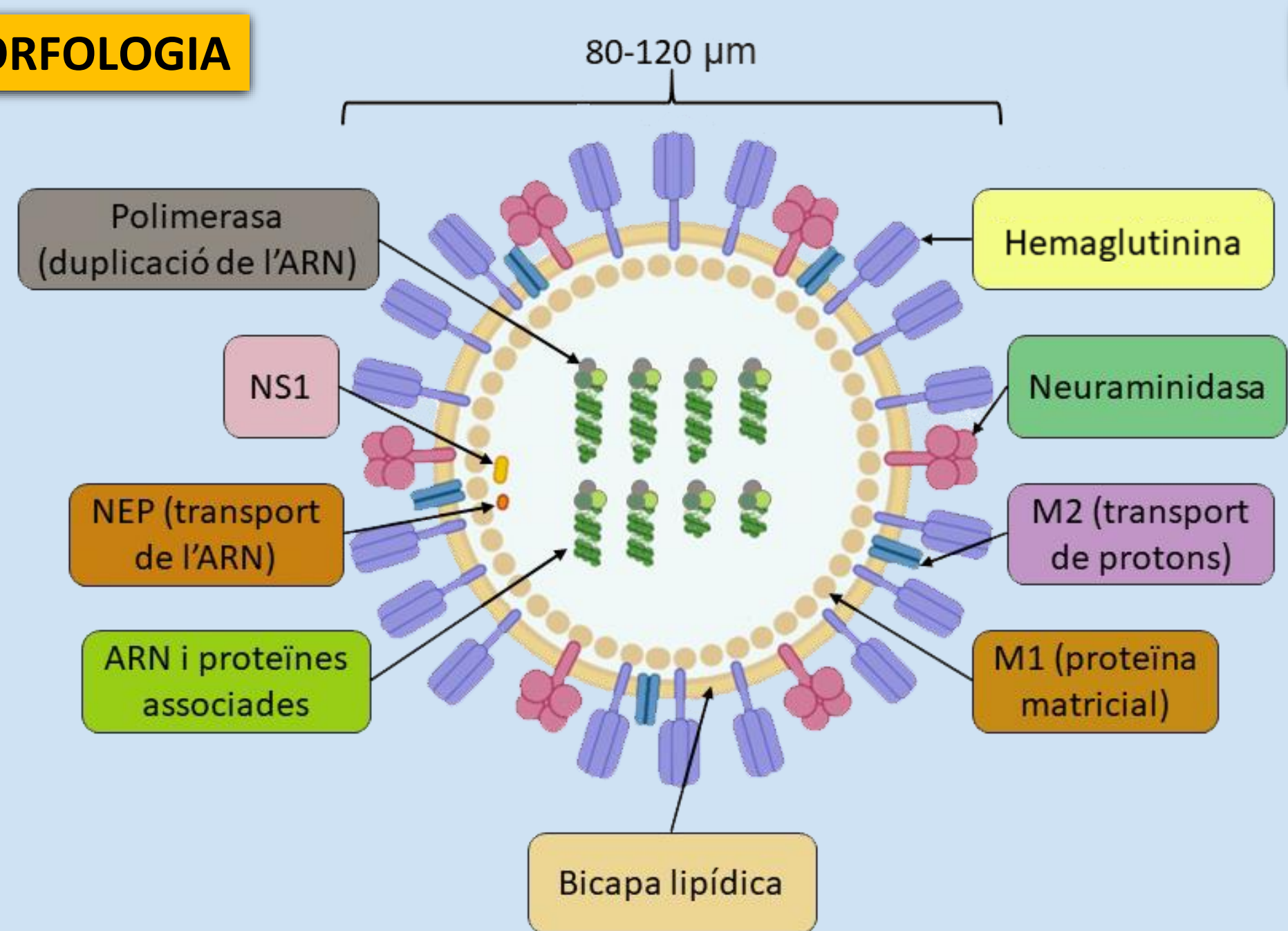
DISTRIBUCIÓ

- Els països més afectats són els menys desenvolupats
- Causa la mort de 40.000 – 70.000 persones/any

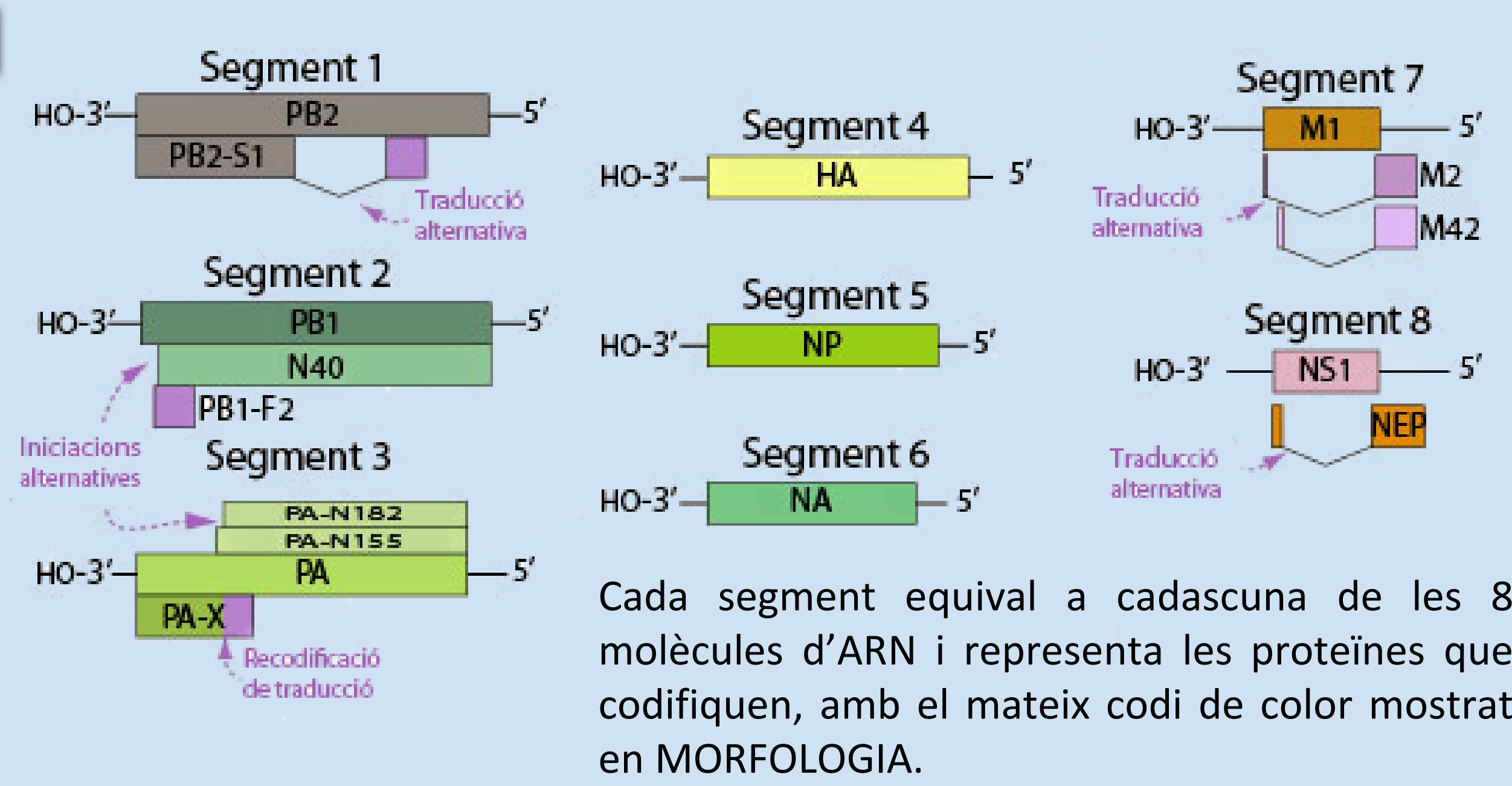

MORFOLOGIA

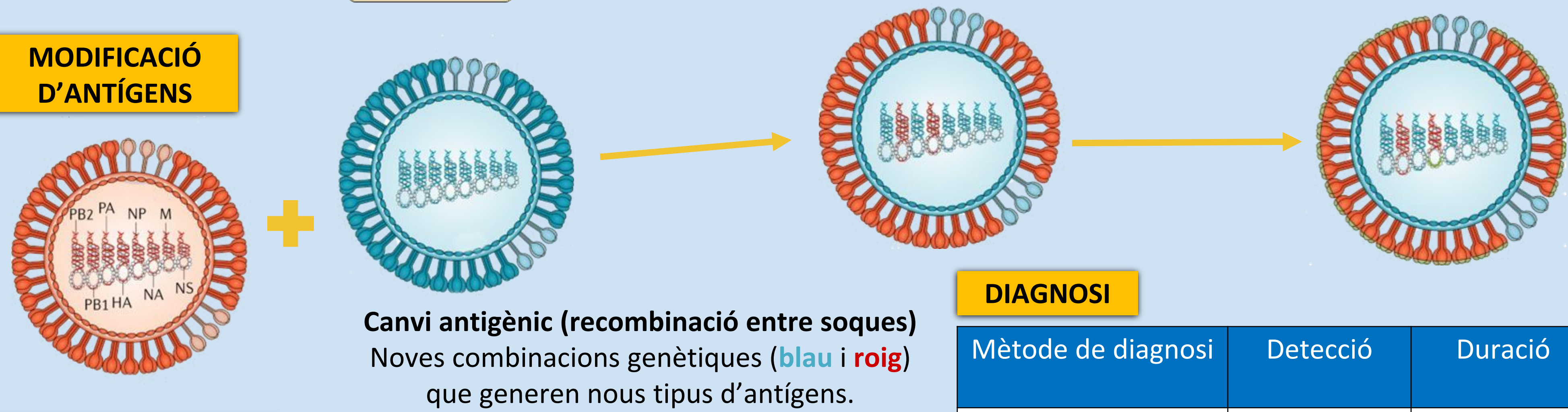

GENOMA

Cada segment equival a cadascuna de les 8 molècules d'ARN i representa les proteïnes que codifiquen, amb el mateix codi de color mostrat en MORFOLOGIA.

MODIFICACIÓ D'ANTÍGENS

Deriva antigènica (mutació)
Canvi en els gens codificants dels antígens (**verd**).

PRIMERS SÍMPTOMES

Febra	Mal de cap	Mal de gola	Tos seca	Secreció nasal	Dolor muscular	Fatiga
						

SÍMPTOMES POSTERIORIS

Pell enrogida	Ulls plorosos	Tos intensa	Congestió nasal	Vòmits
				

TRANSMISSIÓ

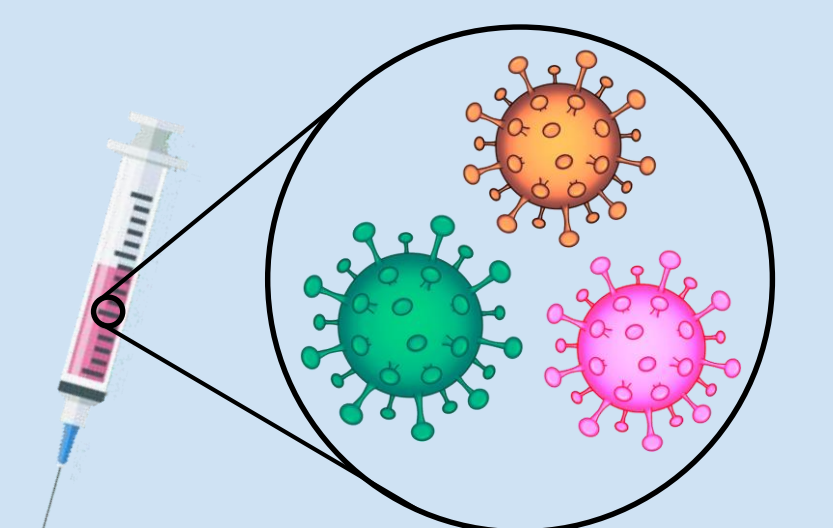
Vies respiratòries	Via aèria (a través de gotícules infeccioses)
	
Via conjuntival	Contacte físic
	

DIAGNOSI

Mètode de diagnosi	Detecció	Duració	Sensibilitat i especificitat	Utilitat
Assajos moleculars	Seqüències de nucleòtids	Hores	Molt alta i molt alta	Discrimina subtipus
Test ràpid	Antígens	10-15 minuts	Baixa (50-70%) i alta	No discrimina subtipus
Immuno fluorescència	Antígens amb fluoròfors	2-4 hores	Moderada i alta	Discrimina tipus A o B
Cultiu viral	Antígens	3-10 dies	No es mesuren	Caracterització genètica i antigènica
Test serològic	Antígens o anticossos	2-3 setmanes	No es mesuren	Investigació

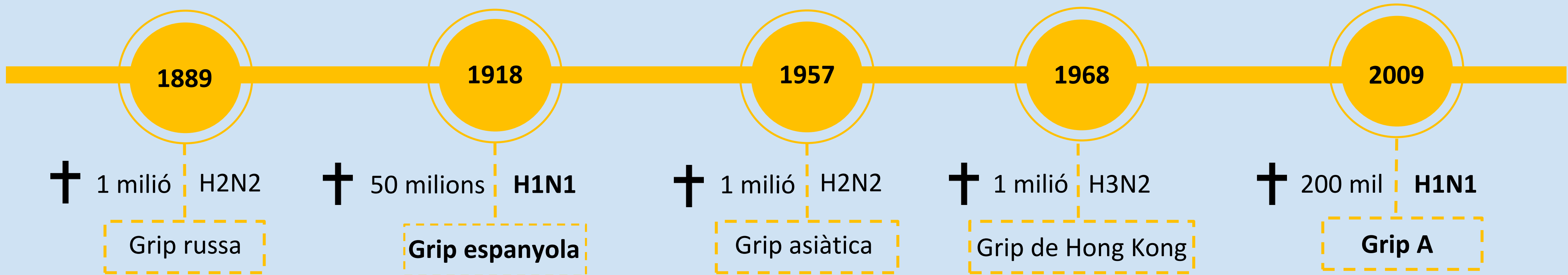
VACUNACIÓ

Oct	Nov	Des
Gen	Feb	Mar
Abr	Mai	Jun
Jul	Ago	Set

Diferents subtipus de grip
La vacuna es renova cada any
Hi ha dos temporades de vacunació a l'any, una per cada hemisferi

PANDÈMIES MÉS IMPORTANTS DE GRIP AL LLARG DE LA HISTÒRIA

Vídeo comparació de pandèmies